

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Tomáše Durdíka a přísedících Bc. Pavla Krejčí a Ing. Vlastimila Šerého v hlavním líčení konaném dne 18.07.2014 v Praze

t a k t o :

obžalovaní

1. Michael Š.,

nar. xxx v Havlíčkově Brodě, trvale bytem xxx, t.č. ve Vazební věznici Praha - Pankrác,

2. Daniel D.,

nar. xxx v Kladně, trvale bytem xxx, t.č. ve Vazební věznici Praha - Ruzyně,

3. Petr K.,

nar. xxx v Rokycanech, trvale bytem xxx, t.č. ve Vazební věznici Praha - Pankrác,

4. Libor S.,

nar. xxx v Uherském Hradišti, trvale bytem xxx, t.č. ve Vazební věznici Praha - Pankrác,

5. Petr S.,

nar. xxx v Uherském Hradišti, trvale bytem xxx, t.č. ve Vazební věznici Praha - Pankrác,

6. Miloslav M.,

roz. V., nar. xxx v Povážské Bystrici, trvale bytem xxx, t.č. ve Vazební věznici Praha - Pankrác,

7. Jiří P.,

nar. xxx v Praze, trvale bytem xxx, t.č. ve Vazební věznici Praha - Pankrác,

A.**j s o u v i n n i, ž e****I. obžalovaní Michael Š., Libor S., Petr S., Daniel D., Petr K., Miloslav M. a Jiří P.**

v přesně nezjištěné době roku 2011, nejdéle však od července 2011, na nezjištěném místě v Praze, Michael Š. po předchozí domluvě s Liborem S., za účelem dosahování co nejvyššího zisku soustavným pácháním úmyslné násilné trestné činnosti, založené zejména na vylákání bohatých podnikatelů, nebo jiných osob disponujících značným majetkem, na různá místa mimo území České republiky, s následným uvězněním a vydíráním těchto osob k zaplacení finančních částek ve výši desítek milionů Kč, případně jiné obdobné násilné trestné činnosti, založili vnitřně strukturovanou zločineckou skupinu se stabilně rozdělenými úlohami jednotlivých členů, kdy Libor S. k tomuto účelu zajistil nejdéle od července roku 2011 účast Miloslava M., a svého xxx Petra S. a od června 2012 účast Petra K. a Michael Š. zajistil nejdéle od května 2012 účast Daniela D. a nejdéle od listopadu 2012 účast Jiřího P., přičemž jednotliví členové skupiny měli následující úlohy:

- Michael Š. byl hlavním představitelem organizované zločinecké skupiny, na základě vlastního šetření prováděl tipování bohatých podnikatelů, nebo jiných osob disponujících značným majetkem, vedl telefonickou a e-mailovou komunikaci s těmito osobami, které vylákal na různá místa mimo území České republiky, vymýšlel celé plány akcí, s kterými seznamoval ostatní členy, a jež pověřoval plněním dílčích úkolů, zajišťoval ubytování v zahraničí a další logistické záležitosti potřebné k úspěšnému provedení akcí, v průběhu páchání trestného činu rozhodoval o dalším postupu a po ukončení akce rozhodoval o výši finančních prostředků získaných trestným činem, které mezi jednotlivé členy rozdělával,
- Libor S. byl Michaelem Š. jako jeden z prvních informován o připravovaných akcích, zařizoval jednotlivé dílčí úkoly potřebné k úspěšnému provedení trestného činu a získání finančních prostředků, úkoloval další členy skupiny k zajištění a splnění jednotlivých dílčích úkolů, s ostatními členy skupiny prováděl vlastní přepadení osob, jejich svázání a uvěznění, některé dílčí akce plánoval, organizoval a řídil bez vědomí hlavního představitele Michaela Š., kterého poté následně informoval a po změně strategie skupiny se osobně podílel na usmrcení poškozených,
- Petr S. plnil pokyny svého xxx Libora S., zejména zajišťoval jeho přepravu, komunikaci s dalšími členy skupiny, kterým předával instrukce od Libora S., vlastních provedení přepadení se neúčastnil, ale plnil dílčí úkoly v České republice a byl z výnosu provedeného trestného činu vyplácen,
- Petr K. byl členem organizované zločinecké skupiny, plnil pokyny hlavních představitelů Michala Š. a Libora S., po změně strategie skupiny osobně usmrcoval poškozené,
- Daniel D., který byl jako jeden z prvních o připravovaných akcích Michaelem Š. informován, Miloslav M. a Jiří P. byli členové organizované zločinecké skupiny, kteří plnili pokyny při jednotlivých únosech poškozených od hlavního představitele Michaela Š. a Libora S.,

II. 1. obžalovaní Michael Š., Libor S. a Miloslav M. společně

Michael Š., po předchozí domluvě s Liborem S. a Miloslavem M., jednali ve společném úmyslu vylákat bohatého podnikatele do zahraničí, uvěznit ho, pomocí násilí a pohrůzkou násilí jej donutit k vydání finančních prostředků v co nejvyšší hodnotě, nebo ho donutit ke sdělení způsobu, jakým mohou být finanční prostředky získány a v přesně nezjištěné době v červenci 2011 si Michael Š. vytipoval poškozeného Ondřeje T., nar. xxx, zjistil si o něm, že v minulosti prodal internetovou doménu xxx a disponuje značnými finančními prostředky, má zálibu v jachtingu a přispívá na charitu, poškozeného kontaktoval na jeho e-mailovou adresu xxx, kdy se mu představil jako „Monika“, a požadoval po něm nějaké knihy a rady o jachtingu a dotázal se ho, zda mu může předat kontakt blízkému rodinnému příteli, kterému se stala rodinná tragédie a chce věnovat peníze na charitu, následně Michael Š. napsal Ondřeji T. ze své e-mailové adresy xxx nebo xxx e-mail, ve kterém ho informoval, že se mu stala rodinná tragédie a chtěl by darovat 5.000.000,- USD nebo € na charitu pro děti, ale předtím by to chtěl probrat s někým, kdo také na charitu přispívá a má v tom zkušenosti a pod touto záminkou a příslibem prohlídky jachty SWAN 66, pozval Ondřeje T. do Španělska, města Valencie a když mu poškozený termín cesty potvrdil, tak Michael Š. zajistil ve Valencii pronájem bytu a informoval o tom Libora S., který měl na tuto akci sehnat další osobu, následně se Libor S. a Miloslav M. s Michaelem Š. dopravili do Španělska, města Valencie, kam poškozený přiletěl v neděli 31.07.2011 v odpoledních hodinách, když na něj již na letišti čekal Michael Š., který se mu představil jako Robert K., vozidlem TAXI jej odvezl do dosud neustanoveného místa v historické části Valencie, vstoupili do činžovního domu, kde vyjeli do 3. patra, v bytě již na ně čekali Libor S. a Miloslav M., kteří měli na hlavách kukly a když Ondřej T. vstoupil do ložnice, vrhli se na něj, pomocí násilí Libor S. shodil na postel, kde mu zezadu na ruce nasadil pouta a na nohy mu připevnili poutací řetěz, načež Michael Š. poškozenému řekl, že si je najal jeden člověk na jeho fyzickou likvidaci, ale že jej může přeplatit a požadoval po něm částku 5.000.000,- USD, poté zhasnul v pokoji a řekl mu, ať si to zatím rozmyslí a zavřel dveře tak, aby v místnosti byla tma, po nějaké době Michael Š. začal s poškozeným vyjednávat o ceně, kterou požadují za jeho propuštění, při tomto vyjednávání byl Ondřej T. spoutaný, jeden z obžalovaných držel v ruce pistoli a řekli mu, že mají za Valencí vykopanou jámu, přičemž po dobu věznění ve Valencii od 31.07.2011 do 06.08.2011 měl zpočátku Ondřej T. nasazená pouta na nohou a rukou, ale po nějaké době mu byla pouta na rukou sundána, byly mu umožněny hygienické potřeby, toaleta a sprcha, dostával napít a najíst a nebyl zraněn, avšak po bytě, který byl neustále uzamčen a který nesměl opustit, se pohyboval pod stálým dohledem některého z obžalovaných, a to i v nočních hodinách, kdy byl přímo v místnosti, ve které spal, jednotlivými obžalovanými hlídán, nakonec poškozený pod nátlakem obviněným vydal svoji platební kartu č. xxx, vydanou Citibank Europe plc., ke které jim řekl PIN, ze které obžalovaní ve Španělsku vybrali:

- 02.08.2011 částku 400,-€, (kurz ke dni 02.08.2011, 1,-€ =24,230,-Kč), tj. 9.692,-Kč,
- 03.08.2011 částku 400,-€, (kurz ke dni 03.08.2011, 1,-€ =24,290,-Kč), tj. 9.716,-Kč,
- 03.08.2011 částku 300,-€, (kurz ke dni 03.08.2011, 1,-€ =24,290,-Kč), tj. 7.287,-Kč,
- 04.08.2011 částku 400,-€, (kurz ke dni 04.08.2011, 1,-€ =24,310,-Kč), tj. 9.724,-Kč,
- 04.08.2011 částku 400,-€, (kurz ke dni 04.08.2011, 1,-€ =24,310,-Kč), tj. 9.724,-Kč,
- 05.08.2011 částku 400,-€, (kurz ke dni 05.08.2011, 1,-€ =24,255,-Kč), tj. 9.702,-Kč,

- 05.08.2011 částku 400,-€, (kurz ke dni 05.08.2011, 1,-€ =24,255,-Kč), tj. 9.702,-Kč, tedy celkem vybrali 2.700,-€, tj. 65.547,-Kč, dále souhlasil s tím, že jim za své propuštění zaplatí částku 2.000.000,- USD, a proto dal ještě dne 31.07.2011 příkaz svému osobnímu bankéři k prodeji aktiv, který potvrdil následujícího dne, tj. 01.08.2011, dne 05.08.2011 z důvodu obavy, že by únosci mohli splnit svoje výhrůžky směřující proti němu, přítelkyni a rodičům, svými kontakty na policii a informacemi o jeho soukromém i pracovním životě, které si Michael Š. zjistil, zadal příkaz k převodu částky 1.995.000,- USD na číslo účtu, které dostal od Michaela Š. č. AT xxx u OberBank v Rakousku, označený jako FCY OUT F/O MICHAEL SVAB, načež dne 06.08.2011 Michael Š. nasadil poškozenému sluneční brýle, které byly přelepené neprůhlednou páskou, naložil ho do vozidla TAXI a zavezl ho na letiště, kde měl poškozený s vědomím Michaela Š. předem zajištěnou letenku na let do Prahy, načež získané finanční prostředky rozdělil Michael Š. tak, že odečetl náklady na únos, sám si ze zbytku nechal polovinu finančních prostředků a druhou polovinu dal Liborovi S., který se dále rozdělil s Miloslavem M., přičemž tímto jednáním obžalovaní způsobili poškozenému Ondřeji T. škodu v celkové výši 34.247.877,-Kč,

II. 2. obžalovaný Michael Š. sám

jednal v úmyslu vylákat osobu, o které je veřejně známo, že disponuje značnou finanční hotovostí, za pomoci svých spolupracovníků ho uvěznit, pomocí násilí a pohrůžkou násilí jej donutit k vydání finančních prostředků v co nejvyšší hodnotě, nebo ho donutit ke sdělení způsobu, jakým mohou být finanční prostředky získány a v průběhu měsíce listopadu 2011 si z veřejně dostupných mediálních zdrojů zjistil informaci, že Martin S., nar. xxx, xxx xxx turnaji Xxx, xxx, za které mu byla vyplacena částka v přepočtu xxx,- Kč, dále si k Martinu S. zjistil, že je členem Xxx a dne 22.11.2011 na e-mailovou adresu předsedy asociace Milana S., nar. xxx, xxx zaslal ze své e-mailové adresy xxx e-mail, ve kterém se představil jako Robert K., s žádostí o kontakt na Martina S., kterého chtěl pozvat na soukromou hru do zahraničí, v další e-mailové komunikaci pozvání Martina S. upřesnil, že by se hrálo v domluveném termínu v prosinci 2011, nejpozději do 17.01.2012, ve Francii v Cannes, a hry by se účastnil pan S., šéf Roberta K., jeho otec, pro kterého by to byl vánoční dárek, a pár jejich přátel, k cestě mu nabízel odvoz soukromým letadlem, s tím, že za hru si může říci jakoukoliv částku, kterou respektuje, následně komunikoval s Milanem S., který zastupoval Martina S., ve které odpovídal na otázky Milana S., a upřesňoval podmínky plánované xxx hry, avšak Milan S. oddaloval termín hry s odůvodněním nedostatkem času Martina S., množstvím turnajů a podobně, na což reagoval nabídkou, že by xxx hra mohla proběhnout někdy v pozdějším termínu na Bahamách, ale poté co Milan S. Michaelu Š. přestal zvedat telefony a oddaloval jeho nabídky, neboť se mu nezdály, tak od úmyslu vylákat poškozeného ustoupil,

II. 3. obžalovaní Michael Š., Libor S., Daniel D., Petr K. a Jiří P. společně

po předchozí vzájemné domluvě jednali obžalovaní Michael Š., Libor S., Daniel D. a Petr K. ve společném úmyslu vylákat movitého podnikatele do zahraničí, uvěznit ho, pomocí násilí a pohrůžkou násilí jej donutit k vydání finančních prostředků v co nejvyšší hodnotě, nebo ho donutit ke sdělení způsobu, jakým mohou být finanční prostředky získány, a po získání finančních prostředků nebo informací ho usmrtit, a proto v přesně nezjištěné době v měsíci říjnu nebo listopadu 2012, Michael Š. pod

smyšleným jménem „Robert K.“, nabídl svému známému z jachtingu Miroslavu W., obchodní jednání ve Spojených Arabských Emirátech v Dubaji, které se mělo týkat uzavření smlouvy na vykonání stavebních prací na developerském projektu v Bratislavě, poté co Miroslav W. souhlasil, tak mu Michael Š. již pod svým jménem nabídl ubytování v apartmánu, který měl v Dubaji pronajatý, přijetí nabídky sdělil Liboru S., který věděl, že k žádnému jednání nedojde a že Miroslava W. za použití násilí další členové organizované skupiny donutí k vydání veškerých finančních prostředků, načež přemluvil Petra K., aby se na této akci podílel, přičemž Libor S. mu sdělil pravý cíl v podobě následného usmrcení poškozeného, a v Dubaji oslovil Michael Š. s plánem vylákat poškozeného do zahraničí, uvěznit jej, pomocí násilí a pohrůzkou násilí jej donutit k vydání finančních prostředků v co nejvyšší hodnotě, nebo jej donutit ke sdělení způsobu, jakým mohou být finanční prostředky získány, Jiřího P., který se již zdržoval ve Spojených Arabských Emirátech na Velké ceně Formule 1, před příletem poškozeného pak Michael Š. odletěl z Dubaje do České republiky, aby si na plánovanou vraždu udělal alibi, poškozený Miroslav W. přicestoval do Dubaje letadlem v časných ranních hodinách dne 10.11.2012, kdy na letišti již na něj čekal Daniel D., který ho naložil do vozidla taxi a zavezl ho do apartmánu, který měl pronajatý Michael Š., bezprostředně po vstupu do apartmánu Libor S. a Jiří P., maskování kuklami, přepadli poškozeného Miroslava W., nasadili mu na hlavu kuklu, a na ruce a nohy pouta, poté ho dopravili do obývacího pokoje, mezitím Daniel D. přivedl do bytu Petra K., který přiletěl s Miroslavem W. stejným letem, poté Libor S. společně s Petrem K. za použití výhrůžek a násilí donutili Miroslava W. k vydání jeho platební karty č. xxx k běžnému účtu č. xxx, vedenému na společnost Xxx u Unicredit bank a.s., následně jej donutili ke sdělení PIN kódu ke kreditní kartě a hesla k internetovému bankovníctví uvedeného účtu a hesla k internetovému bankovníctví účtu č. xxx, vedenému na společnost Xxx u Unicredit bank a.s., tyto informace přeposlal Daniel D. e-mailem ze svého účtu xxx Michaelu Š., přičemž Libor S., Petr K. a Jiří P. zajišťovali hlídání Miroslava W. v pokoji, následně dne 11.11.2012 ve večerních hodinách Libor S. s Petrem K. donutili Miroslava W. vypít větší množství tvrdého alkoholu, poté všichni přítomní obžalovaní donutili Miroslava W. nasednout do připraveného vypůjčeného vozidla tov. zn. Toyota bílé barvy s tím, že ho zavezou do pouště na místo, kde ho nechají, které předem vytipovali Libor S., Daniel D. a Jiří P., odvezli ho z Dubaje po silnici č. E66 cca 1 - 1,5 hodiny směrem na město Al Hayer a u kruhového objezdu u města Al Ain, kde Jiří P. jako řidič vysadil Libora S., Petra K., Daniela D. a opilého Miroslava W. s tím, že ho zavedou dál od hlavní silnice a tam ho nechají, a v době, kdy z místa odjížděl, tak sledoval ve zpětném zrcátku, jak Petr K. srazil Miroslava W. u písečné prohlubně a za použití igelitové fólie ho začal dusit, Daniel D. a Libor S. mezitím hloubili hrob, poté Petr K. klečící na těle na zemi ležícího Miroslava W. tohoto několika údery kamenem udeřil zezadu do oblasti hlavy, čímž ho usmrtil, načež Libor S. s Danielem D. mrtvé tělo Miroslava W. zaházeli v připravené prohlubni pískem a zavolali Jiřího P., který pro ně přijel vozidlem, následující den se zbavili části osobních věcí poškozeného a věcí, které měli při činu, a vyčistili vozidlo, dalšího dne 12. 11.2012 Libor S. a Petr K. z Dubaje odletěli a Daniel D. a Jiří P. v Dubaji zůstali, uklidili byt, kde drželi poškozeného, a spálili zbývající jeho věci, zatímco Michael Š. postupně,

prostřednictvím internetového bankovníctví, z účtu 000xxx vedeného u UniCredit Bank, a.s. na jméno obchodní společnosti Xxx převedl dne

- 13.11.2012 částku 25.000,-USD, tj. 501.150,-Kč,

- 13.11.2012 částku 25.000,-USD, tj. 501.150,-Kč,

- 15.11.2012 částku 20.000,-USD, tj. 401.060,-Kč,

- 19.11.2012 částku 7.000,-USD, tj. 139.398,-Kč,

tj. celkem částku ve výši 1.542.758,-Kč,

a z účtu xxx vedeného u UniCredit Bank, a.s. na jméno obchodní společnosti Xxx, 6 Bexley Square, Manchester, United Kingdom převedl dne 13.11.2012 částku 10.000,-USD, tj. 200.460,-Kč, přičemž Daniel D. postupně z platební karty poškozeného vybral z různých míst v Dubaji a Ománu, šesti výběry dne

- 12.11.2012 částku 1000,- AED, tj. 5.556,-Kč,

- 12.11.2012 částku 1000,- AED, tj. 5.556,-Kč,

- 13.11.2012 částku 3000,- AED, tj. 16.668,-Kč,

- 13.11.2012 částku 3000,- AED, tj. 16.668,-Kč,

- 13.11.2012 částku 1000,- AED, tj. 5.554,-Kč,

- 14.11.2012 částku 600,- OMR, tj. 31.719,-Kč,

tj. celkem částku ve výši 81.721,-Kč,

čímž obžalovaní Michael Š., Libor S., Daniel D., Petr K. a Jiří P. způsobili poškozenému Miroslavu W., nar. xxx, úmyslně smrt a dále způsobili na majetku obchodní společnosti Xxx, 6 Bexley Square, Manchester, United Kingdom, se kterým byl poškozený oprávněn disponovat, škodu v celkové výši 1.824.939,-Kč,

II. 4. obžalovaní Michael Š., Libor S., Petr S., Daniel D. a Petr K. společně

Michael Š., po předchozí domluvě s Danielem D., Liborem S., Petrem K. a Petrem S., který nevěděl, že má dojít k usmrcení oběti, jednali ve společném úmyslu vylákat bohatého podnikatele do zahraničí, uvěznit ho, pomocí násilí a pohrůzkou násilí jej donutit k vydání finančních prostředků v co nejvyšší hodnotě, nebo ho donutit ke sdělení způsobu, jakým mohou být finanční prostředky získány, a po získání finančních prostředků nebo informací ho usmrtit, a proto Michael Š. vystupující pod jménem „Robert K.“, pod záminkou zájmu o koupi dvou luxusních vil v xxx, ul. Xxx, které poškozený nabízel v inzertním časopise „Luxusní nemovitosti“, za částku celkem 8.200.000,- USD, e-mailovou komunikací a osobní prohlídkou nemovitostí, která se uskutečnila dne 30.11.2012, u poškozeného záměrně vzbudil dojem, že má o nemovitosti pro svého investora skutečný zájem, mezitím dne 31.12.2012 Libor S. v Brně u Obchodního centra Olympia, oslovil svého známého Zdeňka M., nar. xxx, kterého požádal o zapůjčení jeho pasu a občanského průkazu, a to i přesto, že věděl, že mu doklady nikdy nevrátí a použije je k založení účtu v Rakouské republice, načež dne 07.01.2013 Libor S. a Petr S. odvezli Petra K. do Rakouska, kde Petr K. v OberBank, Wien, 1030, Schwarzenbergplatz 5, založil účet IBAN XXX, na majitele Zdeňka M., nar. xxx, k čemuž použil jeho doklady, následně Michael Š. pronajal dne 01.03.2013 na jméno „Tomáš S.“ vilu "SEMIRAMIS" ve Villefranche sur Mer, v době od 05.03.2013 do 13.03.2013, poté prostřednictvím e-mailové komunikace pozval poškozeného na schůzku s investorem, která se měla konat ve Francii v městě Nice a domluvili se na setkání dne 06.03.2013 ve 14:00 hodin na letišti v Nice, dne 05.03.2013 v nočních hodinách Michael Š., Daniel D., Petr K. a Libor S., kterého na sraz k Michaelu Š. přivezl Petr S., odjeli vozidly tov. zn. Mercedes GL černé barvy a tov. zn.

VW Touareg šedé barvy z České republiky přes Spolkovou republiku Německo do Francie, kde se ubytovali v předem pronajaté vile "SEMIRAMIS", poté odjel Michael Š. vozidlem taxi na domluvené setkání na letišti pro poškozeného Petra V., který přiletěl přes Curych do Nice dne 06.03.2013, ve 14:16 hodin naložil Michael Š. poškozeného do vozidla taxi a odvezl do vily, kde na něj ostatní již čekali, a když Petr V. vstoupil do obývacího pokoje, tak mu Libor S. nasadil na oči zalepené lyžařské brýle a ruce mu spoutal stahovacími pouty, zatímco Petr K. po celou dobu na něho mířil pistolí, poté Michael Š. Petru V. sdělil, že si je někdo najal na likvidaci xxx, ale že se chce domluvit s tím, že pokud mu Petr V. vyplatí 40.000.000,- Kč, bude propuštěn a pokud přidá dalších 10.000.000,- Kč, tak mu sdělí, kdo si jeho likvidaci zadal, na to Petr V. sdělil, že tolik peněz nemá, následně byl Danielem D. prohledán a byly mu odebrány veškeré věci, které měl při sobě, zejména kreditní karty, telefon i-Phone a tablet i-Pad, dále ho obžalovaní přinutili, aby jim sdělil v jakých bankách má uloženy peníze a v jaké výši, a pod pohrůžkou násilí ho donutili telefonicky informovat rodinu, že je vše v pořádku a jednání bylo úspěšné, následně jej donutili prostřednictvím e-mailu kontaktovat jeho osobního bankéře ve Spolkové republice Německo u banky Deutsche Bank a zadat požadavek na prodej dluhopisů, akcií a dalších aktiv v hodnotě nejméně 363.000,- € a jejich převod na shora uvedený účet u OberBank v Rakousku, který si pro tento účel založili, donutili jej i sdělit čísla PIN svých platebních karet a z jeho i-Padu si zjistili přístupová hesla k jeho e-mailové adrese a účtům, proti jeho vůli ho ve vile spoutaného věznili do 07.03.2013, kdy ho z obavy před prozrazením místa výskytu Libor S. a Petr K. odvezli vozidlem tov. zn. VW Touareg na neznámé místo v Itálii, kde čekali na příjezd Michaela Š. a Daniela D., kteří se za nimi následně dostavili ve vozidle tov. zn. Mercedes GL, poté společně pokračovali v jízdě směrem na italsko-rakouské hranice, před hranicemi sjeli z dálnice a v katastru obce Varna, v oblasti Spelonca na okraj vedlejší cesty, která vychází ze zatáčky č. 5 okresní silnice do Scaleres, Michael Š. a Daniel D. blokovali vozidlem vjezd na vedlejší cestu, kam vjeli Libor S. s Petrem K. a poškozeným Petrem V., zde zastavili v době od 01.30 do 02.39 hodin dne 08.03.2013, poté Libor S. vylákal pod záminkou močení poškozeného z vozidla, načež se Petr K. k poškozenému přiblížil zezadu a střelil jej do zátylku pistolí ráže 7,65 mm, čímž mu způsobil průstřel hlavy se vstřelem o velikosti 17x18 mm v krajíně týlní vpravo, 15 cm pod vrcholem hlavy, výstřel velikosti asi 285 x 25 mm se nacházel v horním víčku levého oka ve výši 168 cm nad ploskou nohy, načež Petr K. společně s Liborem S. odtáhli tělo poškozeného do křoví, poté se obžalovaní rozdělili, když Libor S. s Petrem K. odjeli zpět do České republiky zlikvidovat osobní věci poškozeného, zatímco Michael Š. a Daniel D. odjeli do Milána, kde z platební karty poškozeného Petra V. vydané bankou Citibank Europe plc č. xxx, vybrali z bankomatů v Itálii, Miláno, ve dnech :

- 08.03.2013 částku 1.000,-€ (kurz ke dni 08.03.2013 1,- € = 25,445,-Kč), tj. 25.445,- Kč,
 - 08.03.2013 částku 250,-€, (kurz ke dni 08.03.2013 1,- € = 25,445,-Kč), tj. 6.361,-Kč,
 - 09.03.2013 částku 1.250,-€, (kurz ke dni 09.03.2013 1,- € = 25,445,-Kč), tj. 31.806,- Kč,
 - 10.03.2013 částku 1.250,-€, (kurz ke dni 10.03.2013 1,- € = 25,445,-Kč), tj. 31.806,-Kč,
 - 11.03.2013 částku 1.250,-€, (kurz ke dni 11.03.2013 1,- € = 25,445,-Kč), tj. 31.931,-Kč,
 - 12.03.2013 částku 1.250,-€, (kurz ke dni 12.3.2013 1,- €=25,660,-Kč), tj. 32.075,-Kč,
- tj. celkovou částku ve výši 159.424,-Kč,

a z platební karty poškozeného Petra V. vydané bankou ČSOB a.s. č. xxx, vybrali z bankomatů v Itálii, Milano, ve dnech:

- 08.03.2013 částku 250,-€, (kurz ke dni 08.03.2013 1,- € = 25,445,-Kč), tj. 6.361,-Kč,
 - 09.03.2013 částku 250,-€, (kurz ke dni 09.03.2013 1,- € = 25,445,-Kč), tj. 6.361,-Kč,
 - 10.03.2013 částku 250,-€, (kurz ke dni 10.03.2013 1,- € = 25,445,-Kč), tj. 6.361,-Kč,
 - 11.03.2013 částku 250,-€, (kurz ke dni 11.03.2013 1,- € = 25,445,-Kč), tj. 6.386,-Kč,
 - 12.03.2013 částku 250,-€, (kurz ke dni 12.03.2013 1,- € = 25,660,-Kč), tj. 6.415,-Kč,
- tj. částku v celkové výši 31.884,-Kč,

načež se Michael Š., Daniel D., Libor S., Petr S., a Petr K. sešli dne 13.03.2013 v Praze 4, v Obchodním centru Chodov, kde Michael Š. vyplatil ostatním obžalovaným vyjma Daniela D. po 1.000,- €, získaných odcizením hotovosti z účtů poškozeného Petra V., čímž poškozenému Petru V., nar. xxx, způsobili Michael Š., Libor S., Daniel D. a Petr K. úmyslně smrt a všichni obžalovaní pak na jeho majetku způsobili jednak škodu ve výši 191.318,- Kč a jednak škodu ve výši 363.000,- € (tj. dle kurzovního lístku ČNB ke dni 21.03.2013 9.369.030,-Kč),

II. 5. obžalování Michael Š., Libor S., Daniel D. a Petr K. společně

Michael Š., po předchozí domluvě s Danielem D., Liborem S. a Petrem K., jednali ve společném úmyslu vylákat bohatého podnikatele do zahraničí, uvěznit ho, pomocí násilí a pohrůzkou násilí jej donutit k vydání finančních prostředků v co nejvyšší hodnotě, nebo ho donutit ke sdělení způsobu, jakým mohou být finanční prostředky získány, a po získání finančních prostředků nebo informací ho usmrtit, pročež v přesně nezjištěné době v lednu 2013 si Michael Š. vytipoval prodejce, který měl v časopise Jachting - revue inzerát na pronájem nebo prodej lodi Azimut 68, v případě prodeje za částku 700.000,- €, načež ze své e-mailové adresy xxx zaslal na e-mailovou adresu Jiřího Č., nar. xxx, xxx e-mail, ve kterém se představil jako Robert K. a projevil o zakoupení, popřípadě o dlouhodobý pronájem lodě zájem, což byla záminka k navázání kontaktu a následnému vylákání, uvěznění a vydírání poškozeného za účelem vydání značných finančních prostředků, domluvili si spolu schůzku na den 27.01.2013 mezi 10:00 a 11:00 hodinou v Praze, v hotelu Intercontinental, na které se Michael Š., vystupující jako Robert K., sešel s Jiřím Č. a kapitánem lodi Janem B., na schůzce se domluvili, že se na loď pojedou podívat a pokud se mu bude líbit, tak jí koupí za cenu 700.000,- €, Michael Š. akceptoval cenu s tím, že není problém takovou částku zaplatit, následně se jel Michael Š. společně s Danielem D. v únoru 2013 na loď podívat do Chorvatska, do přístavu Šibenik, Marina Mandalina, kde loď kotvila, když po návratu do České republiky Michael Š. informoval Jiřího Č. o tom, že se mu loď líbí a že jí za nabízenou cenu kupuje, začátkem března 2013 Michael Š. pozval Jiřího Č. s manželkou do Francie, do Nice, k podpisu připravené smlouvy a přislíbil mu, že bude v Nice jeho host a zaplatí mu zálohu 30.000,- €, přičemž o svém záměru vylákání Jiřího Č., jeho následného uvěznění, vydírání a usmrcení informoval Libora S., Daniela D. a Petra K. před odjezdem do Nice, kam již vylákali poškozeného Petra V. s tím, že až to s ním vyřídí, tak přijde na řadu Jiří Č., načež dne 07.03.2013 napsal Jiří Č. Michaelu Š. zprávu, že přijede následující den s celou svojí rodinou, na což mu Michael Š., v návaznosti na probíhající únos Petra V., kdy obžalovaní podlehlí obavám z možného prozrazení v důsledku případné lokalizace telefonů na základě telefonátů poškozeného Petra V. s manželkou, odpověděl, že je v Nice špatné počasí, že by to pro něho nebylo dobré a že celou akci ruší, na což mu Jiří Č. odepsal, že

stejně přiletí a sdělil mu, kdy na něj má na letišti čekat, přičemž dne 08.03.2013 přiletěl Jiří Č. s rodinou na letiště do Nice, kde ho však nikdo nečekal a Michael Š. již jeho telefonáty nepřijímal,

t e d y :

obžalovaný Michael Š.

pod bodem I.

založil organizovanou zločineckou skupinu,

pod body II. 1. a II. 2.

jednak dílem jiného jiným způsobem zbavil osobní svobody, spáchal čin jako člen organizované skupiny a v úmyslu získat pro sebe a jiného prospěch velkého rozsahu, dílem úmyslně vytvářel podmínky organizováním a získáváním nových kontaktů k zločinu jiného jiným způsobem zbavit osobní svobody, spáchat čin jako člen organizované skupiny a v úmyslu získat pro sebe prospěch velkého rozsahu,

jednak dílem jiného násilím nutil, aby něco konal, spáchal čin jako člen organizované skupiny, se zbraní a způsobil takovým činem škodu velkého rozsahu, dílem úmyslně vytvářel podmínky organizováním a získáváním nových kontaktů k zločinu jiného násilím nutit, aby něco konal, spáchat čin jako člen organizované skupiny, se zbraní a způsobil takovým činem škodu velkého rozsahu,

pod bodem II. 3.

úmyslně zosnoval spáchání trestného činu jiného úmyslně usmrtit po předchozím uvážení a v úmyslu získat pro sebe majetkový prospěch,

pod bodem II. 4.

jiného úmyslně usmrtil po předchozím uvážení, opětovně a v úmyslu získat pro sebe majetkový prospěch,

pod bodem II. 5.

úmyslně vytvářel podmínky organizováním k zločinu jiného úmyslně usmrtit po předchozím uvážení, opětovně a v úmyslu získat pro sebe majetkový prospěch,

obžalovaný Daniel D.

pod bodem I.

účastnil se činnosti organizované zločinecké skupiny,

pod bodem II. 3.

jiného úmyslně usmrtil po předchozím uvážení a v úmyslu získat pro sebe majetkový prospěch,

pod bodem II. 4.

jiného úmyslně usmrtil po předchozím uvážení, opětovně a v úmyslu získat pro sebe majetkový prospěch,

pod bodem II. 5.

úmyslně vytvářel podmínky organizováním k zločinu jiného úmyslně usmrtit po předchozím uvážení, opětovně a v úmyslu získat pro sebe majetkový prospěch,

obžalovaný Petr K.

pod bodem I.

účastnil se činnosti organizované zločinecké skupiny,

pod bodem II. 3.

jiného úmyslně usmrtil po předchozím uvážení, surovým způsobem a v úmyslu získat pro sebe majetkový prospěch,

pod bodem II. 4.

jiného úmyslně usmrtil po předchozím uvážení, opětovně a v úmyslu získat pro sebe majetkový prospěch,

pod bodem II. 5.

úmyslně vytvářel podmínky organizováním k zločinu jiného úmyslně usmrtil po předchozím uvážení, opětovně a v úmyslu získat pro sebe majetkový prospěch,

obžalovaný Libor S.

pod bodem I.

založil organizovanou zločineckou skupinu,

pod bodem II. 1.

jednak jiného jiným způsobem zbavil osobní svobody, spáchal čin jako člen organizované skupiny a v úmyslu získat pro sebe a jiného prospěch velkého rozsahu, jednak jiného násilím nutil, aby něco konal, spáchal čin jako člen organizované skupiny, se zbraní a způsobil takovým činem škodu velkého rozsahu,

pod bodem II. 3.

jiného úmyslně usmrtil po předchozím uvážení a v úmyslu získat pro sebe majetkový prospěch,

pod bodem II. 4.

jiného úmyslně usmrtil po předchozím uvážení, opětovně a v úmyslu získat pro sebe majetkový prospěch,

pod bodem II. 5.

úmyslně vytvářel podmínky organizováním k zločinu jiného úmyslně usmrtil po předchozím uvážení, opětovně a v úmyslu získat pro sebe majetkový prospěch,

obžalovaný Petr S.

pod bodem I.

účastnil se činnosti organizované zločinecké skupiny,

pod bodem II. 4.

jednak úmyslně usnadnil jinému opatřením prostředků a odstraněním překážek spáchání trestného činu jiného jiným způsobem zbavit osobní svobody, spáchat čin jako člen organizované skupiny a v úmyslu získat pro sebe a jiného prospěch velkého rozsahu,

jednak úmyslně usnadnil jinému opatřením prostředků a odstraněním překážek spáchání trestného činu jiného násilím nutit, aby něco konal, spáchal čin jako člen organizované skupiny, se zbraní a způsobil takovým činem škodu velkého rozsahu,

obžalovaný Miloslav M.

pod bodem I.

účastnil se činnosti organizované zločinecké skupiny,

pod bodem II. 1.

jednak jiného jiným způsobem zbavil osobní svobody, spáchal čin jako člen organizované skupiny a v úmyslu získat pro sebe a jiného prospěch velkého rozsahu, jednak jiného násilím nutil, aby něco konal, spáchal čin jako člen organizované skupiny, se zbraní a způsobil takovým činem škodu velkého rozsahu,

obžalovaný Jiří P.**pod bodem I.**

účastnil se činnosti organizované zločinecké skupiny,

pod bodem II. 3.

jednak úmyslně usnadnil jinému odstraněním překážek spáchání trestného činu jiného jiným způsobem zbavit osobní svobody, spáchat čin jako člen organizované skupiny a v úmyslu získat pro sebe a jiného značný prospěch a takovým činem způsobil smrt,

jednak úmyslně usnadnil jinému odstraněním překážek spáchání trestného činu jiného násilím nutit, aby něco konal, spáchal čin jako člen organizované skupiny, způsobil takovým činem značnou škodu a smrt,

č í m ž s p á c h a l i**obžalovaný Michael Š.****pod bodem I.**

zvláště závažný zločin účast na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 tr. zákoníku,

pod body II. 1. a II. 2.

pokračující zvláště závažný zločin zbavení osobní svobody podle § 170 odst. 1, odst. 2, písm. a), odst. 3 písm. b) tr. zákoníku, dílem dokonaný, dílem ve stadiu přípravy podle § 20 odst. 1 tr. zákoníku, dílem samostatně, dílem ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, v jednočinném souběhu se zvláště závažným zločinem vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2, písm. a), písm. c), odst. 3 písm. c) tr. zákoníku, dílem dokonaným, dílem ve stadiu přípravy podle § 20 odst. 1 tr. zákoníku, ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku,

pod bodem II. 3.

zvláště závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3, písm. j) tr. zákoníku, spáchaný ve formě účastenství podle § 24 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku,

pod body II. 4. a II. 5.

pokračující zvláště závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3, písm. h), písm. j) tr. zákoníku, dílem dokonaný, dílem ve stadiu přípravy podle § 20 odst. 1 tr. zákoníku, ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku,

obžalovaný Daniel D.**pod bodem I.**

zvláště závažný zločin účast na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 tr. zákoníku,

pod bodem II. 3.

zvláště závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3, písm. j) tr. zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku,

pod body II. 4. a II. 5.

pokračující zvlášť závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3, písm. h), písm. j) tr. zákoníku, dílem dokonaný, dílem ve stádiu přípravy podle § 20 odst. 1 tr. zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku,

obžalovaný Petr K.

pod bodem I.

zvlášť závažný zločin účast na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 tr. zákoníku,

pod bodem II. 3.

zvlášť závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3, písm. i), j) tr. zákoníku, spáchaný formou spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku,

pod body II. 4. a II. 5.

pokračující zvlášť závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3, písm. h), písm. j) tr. zákoníku, dílem dokonaný, dílem ve stádiu přípravy podle § 20 odst. 1 tr. zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku,

obžalovaný Libor S.

pod bodem I.

zvlášť závažný zločin účast na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 tr. zákoníku,

pod bodem II. 1.

zvlášť závažný zločin zbavení osobní svobody podle § 170 odst. 1, odst. 2, písm. a), odst. 3 písm. b) tr. zákoníku, ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, v jednočinném souběhu se zvlášť závažným zločinem vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2, písm. a), písm. c), odst. 3 písm. c) tr. zákoníku, ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku

pod bodem II. 3.

zvlášť závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3, písm. j) tr. zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku,

pod body II. 4. a II. 5.

pokračující zvlášť závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3, písm. h), písm. j) tr. zákoníku, dílem dokonaný, dílem ve stádiu přípravy podle § 20 odst. 1 tr. zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku,

obžalovaný Petr S.

pod bodem I.

zvlášť závažný zločin účast na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 tr. zákoníku,

pod bodem II. 4.

zvlášť závažný zločin zbavení osobní svobody podle § 170 odst. 1, odst. 2, písm. a), odst. 3 písm. b) tr. zákoníku, ve formě účastenství podle § 24 odst. 1, písm. c) tr. zákoníku, spáchaný v jednočinném souběhu se zvlášť závažným zločinem vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2, písm. a), písm. c), odst. 3 písm. c) tr. zákoníku, ve formě účastenství podle § 24 odst. 1, písm. c) tr. zákoníku,

obžalovaný Miloslav M.**pod bodem I.**

zvláště závažný zločin účast na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 tr. zákoníku,

pod bodem II. 1.

zvláště závažný zločin zbavení osobní svobody podle § 170 odst. 1, odst. 2, písm. a), odst. 3 písm. b) tr. zákoníku, ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, spáchaný v jednočinném souběhu se zvláště závažným zločinem vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2, písm. a), písm. c), odst. 3 písm. c) tr. zákoníku, ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku,

obžalovaný Jiří P.**pod bodem I.**

zvláště závažný zločin účast na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 tr. zákoníku,

pod bodem II. 3.

zvláště závažný zločin zbavení osobní svobody podle § 170 odst. 1, odst. 2, písm. a), e), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, ve formě účastenství podle § 24 odst. 1, písm. c) tr. zákoníku, spáchaný v jednočinném souběhu se zvláště závažným zločinem vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2, písm. a), písm. d), odst. 4 tr. zákoníku, ve formě účastenství podle § 24 odst. 1, písm. c) tr. zákoníku,

a o d s u z u j í s e**obžalovaný Michael Š.**

podle § 140 odst. 3 tr. zákoníku za užití § 54 odst. 1, 3 tr. zákoníku a § 43 odst. 1 tr. zákoníku **k výjimečnému úhrnnému trestu odnětí svobody na doživotí.**

Podle § 54 odst. 4 tr. zákoníku se **doba výkonu trestu ve věznici se zvýšenou ostrahou nezapočítává do doby výkonu trestu pro účely podmíněného propuštění.**

Podle § 56 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje **do věznice se zvýšenou ostrahou.**

Podle § 66 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá **trest propadnutí majetku.**

Podle § 70 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty**, a to :

- notebook zn. Acer, v.č. LXRHK0212213418798160,1 včetně napájecího kabelu,
- mobilní telefon zn. Nokia C1, IMEI 35040047785798,
- SIM karta Vodafone č. 8942031012372285265V128,
- Apple I-Pad, nezjištěného IMEI, v károvaném pouzdře zn. Burberry,
- flash disk zn. Kingstone č. DTGE9, 16 GB,
- čepice s kšiltlem, bílé barvy, se symbolem NIKE,

- fotoaparát zn. Sony, v.č. 6955137 s baterií a paměťovou kartou zn. Sony 2GB č. MSMT26EA30L1LAUEJ10SA000SK1LGEB,
- mobilní telefon zn. Samsung,
- navigace zn. Garmin Nuvi 1350, v.č. 1NQ268335,
- skládací mapa Francie s ručně psanými poznámkami,
- mobilní telefon zn. Apple I-Phone s prasklým displejem a nápisem Automobili Lamborghiny.

Podle § 70 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty**, a to finanční hotovosti ve výši 1.190,- EUR, 46.900,- Kč a 700,- USD, která byla zajištěna při domovní prohlídce provedené dne 26.03.2013 na adrese xxx.

obžalovaný Daniel D.

podle § 140 odst. 3 tr. zákoníku za užití § 43 odst. 1 tr. zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody ve výměře 20 (slovy dvaceti) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje **do věznice se zvýšenou ostrahou.**

Podle § 66 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá **trest propadnutí majetku.**

Podle § 70 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá **trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty**, a to :

- mobilní telefon bílé barvy zn. Apple I-Phone 4S , IMEI 013186001026147, včetně MIKRO SIM KARTY s označením T-mobile,
- notebook zn. HP, č. 6060B1196301 ICC, včetně zdroje č. CT:WBGSK0AAR0E1E1,
- mobilní telefon zn. Nokia, IMEI353659/05/885524/4,IMEI č. 2-353659/05/885525/1 bez SIM karty,
- mobilní telefon zn. SAMSUNG, model GT-E1170, IMEI 358668/03/079297/4, bez SIM karty.

obžalovaný Petr K.

podle § 140 odst. 3 tr. zákoníku za užití § 54 odst. 1, 2 tr. zákoníku a § 43 odst. 2 tr. zákoníku **k výjimečnému souhrnnému trestu odnětí svobody ve výměře 30 (slovy třiceti) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje **do věznice se zvýšenou ostrahou.**

Podle § 66 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá **trest propadnutí majetku.**

Podle § 70 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá **trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty**, a to mobilního telefonu zn. Nokia C1, černé barvy, IMEI 353281053245345, včetně baterie a SIM karty zn. O2 894202032270266051.

A to vše za současného zrušení výroku o trestu z trestního příkazu Okresního soudu Plzeň – město ze dne 30.07.2013, sp. zn. 6 T 44/2013, který nabyl právní moci dne 20.09.2013 a jímž byl obžalovaný uznán vinným jednak přečinem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1 tr. zákoníku a jednak přečinem porušení práv k ochranné známce a jiným označením podle § 268 odst. 1 tr. zákoníku, jakož i všech dalších rozhodnutí na tento výrok obsahově navazujících, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

obžalovaný Libor S.

podle § 140 odst. 3 tr. zákoníku za užití § 54 odst. 1, 3 tr. zákoníku a § 43 odst. 1 tr. zákoníku **k výjimečnému úhrnnému trestu odnětí svobody na doživotí.**

Podle § 56 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje **do věznice se zvýšenou ostrahou.**

Podle § 66 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá **trest propadnutí majetku.**

Podle § 70 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty, a to :**

- mobilní telefon zn. Sony Ericsson K310i, bez SIM karty, IMEI : 351559017134610, šedé barvy, bez paměťové karty,
- mobilní telefon zn. LG KG130, bez SIM karty, IMEI : 355311018143331, šedočerné barvy, bez paměťového média,
- mobilní telefon zn. NOKIA 3310, IMEI : 350699206760121, bez paměťového média,
- pánská čepice tmavé barvy,
- notebook zn. ASUS, Pro 5MT, výr.č. BAN0BC237359435, bez nabíjecího kabelu,
- mobilní telefon zn. Nokia 6300, IMEI 354835029713196, včetně SIM karty Vodafone č. 8942031010042933926-V1-3, paměťové karty micro SD č. SMS128ffes a baterie,
- notebook zn. Packard Bell, výr. č. NXC1FES022246261641601, včetně napájecího kabelu,
- tablet zn. Goclever Tab R75, v.č. první tři znaky nečitelné dále R75121220746.

Podle § 70 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty, a to :**

- kovový „boxer“ zn. Bodyguard,
- flash disc zn. EMTEC, červené barvy.

Podle § 70 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty, a to finanční hotovosti ve výši 150.000,- Kč, která byla zajištěna při domovní prohlídce provedené dne 25.06.2013 na adrese xxx**

obžalovaný Petr S.

podle § 170 odst. 3 tr. zákoníku za užití § 43 odst. 1 tr. zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody ve výměře 10 (slovy deseti) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje **do věznice se zvýšenou ostrahou.**

obžalovaný Miloslav M.

podle § 170 odst. 3 tr. zákoníku za užití § 43 odst. 1 tr. zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody ve výměře 9 (slovy devíti) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje **do věznice se zvýšenou ostrahou.**

Podle § 70 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá **trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty**, a to kovového „boxeru“ ze žlutého kovu.

obžalovaný Jiří P.

podle § 170 odst. 3 tr. zákoníku za užití § 43 odst. 1 tr. zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody ve výměře 9 (slovy devíti) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje **do věznice se zvýšenou ostrahou.**

Podle § 70 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá **trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty**, a to :

- interní disk zn. Western Digital 500 GB, ser. č. WXNX08NV7873,
- mobilní telefon zn. Nokia, model E-52-1 IMEI 359327038293027, včetně SIM karty zn. O2 č. 894202032211229905, paměťové karty Micro SD 1GB 1004U66844D a baterie,
- stolní počítač zn. HP, v. č. VN904EA#AKB,
- stolní počítač zn. HP Elite 7500, SER MT, ser. č. CZC2260N57
- tablet zn. Apple I-Pad 64 GB, IMEI 013214000250839, ser. č. DYTHGTG5DVGM,
- včetně obalu s nápisem Built.

Podle § 228 odst. 1, 3 písm. a) tr. řádu **jsou obžalovaní Michael Š., Libor S. a Miloslav M. povinni na náhradě škody zaplatit společně a nerozdílně poškozenému Ondřeji T., nar. xxx, trvale bytem xxx částku ve výši 1.998.839,45 USD.**

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu **jsou obžalovaní Michael Š., Libor S., Daniel D., Petr K. a Jiří P. povinni na náhradě škody zaplatit společně a nerozdílně poškozeným :**

- Janě W., nar. xxx v Lipníku nad Bečvou, okres Přerov, k rukám zmocněnkyně JUDr. Evy Cahové, advokátky, advokátní kancelář se sídlem Olomouc, Horní Lán 9 částku ve výši 240.000,- Kč,

- Jitce N., nar. xxx v Hranicích, okres Přerov, k rukám zmocněnkyně JUDr. Evy Cahové, advokátky, advokátní kancelář se sídlem Olomouc, Horní Lán 9 částku ve výši 240.000,- Kč.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu **jsou obžalovaní Michael Š., Libor S., Petr S., Daniel D. a Petr K. povinni na náhradě škody zaplatit společně a nerozdílně poškozeným :**

- Dagmar V., nar. xxx v Praze, k rukám zmocněnkyně JUDr. Hany Šupákové, advokátky, advokátní kancelář se sídlem Brno, Nové Sady 988/2, částku ve výši 240.000,- Kč,
- Monice K., nar. xxx v Praze, k rukám zmocněnkyně JUDr. Hany Šupákové, advokátky, advokátní kancelář se sídlem Brno, Nové Sady 988/2, částku ve výši 240.000,- Kč,
- Romaně N., nar. xxx v Praze, k rukám zmocněnkyně JUDr. Hany Šupákové, advokátky, advokátní kancelář se sídlem Brno, Nové Sady 988/2, částku ve výši 240.000,- Kč.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškození Silvie W., nar. xxx a Jiří Č., nar. xxx **odkazují se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.**

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškození Ondřej T., nar. xxx, Dagmar V., nar. xxx, Monika K., nar. xxx a Romana N., nar. xxx **odkazují se zbytky svých nároků na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.**

B.

Podle § 226 písm. c) tr. řádu se obžalovaní Michael Š., nar. xxx, Libor S., nar. xxx a Petr S., nar. xxx,

z p r o š ť u j í o b ž a l o b y

Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 25.03.2014, sp. zn. 1 KZV 83/2013, a to Michael Š. a Libor S. pro skutek popsany pod bodem III., právně kvalifikovaný jako zvlášť závažný zločin loupeže podle § 173 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 tr. zákoníku, spáchaný ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, v případě Michaela Š. ve formě účastenství podle § 24 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, a Petr S. pro skutky popsané pod body II. 1., II. 3. a III. právně kvalifikované jako zvlášť závažný zločin zbavení osobní svobody podle § 170 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 písm. b) tr. zákoníku, spáchaný ve formě účastenství podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku v jednočinném souběhu se zvlášť závažným zločinem vydírání podle § 175 odst. 1, 2 písm. a), c), odst. 3 písm. c) tr. zákoníku, spáchaným ve formě účastenství podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku, a jako zvlášť závažný zločin loupeže podle § 173 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 tr. zákoníku, spáchaný ve stadiu pokusu podle § 21

odst. 1 tr. zákoníku, ve formě účastenství podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku, kterých se měl dopustit tím, že:

II. 1. obžalovaní Michael Š., Libor S., Petr S. a Miloslav M. společně

Michael Š., po předchozí domluvě s Liborem S., Petrem S. a Miloslavem M., jednali ve společném úmyslu vylákat bohatého podnikatele do zahraničí, uvěznit ho, pomocí násilí a pohrůžkou násilí jej donutit k vydání finančních prostředků v co nejvyšší hodnotě, nebo ho donutit ke sdělení způsobu, jakým mohou být finanční prostředky získány a v přesně nezjištěné době v červenci 2011 si Michael Š. vytipoval poškozeného Ondřeje T., nar. xxx, zjistil si o něm, že v minulosti prodal internetovou doménu xxx a disponuje značnými finančními prostředky, má zálibu v jachtingu a přispívá na charitu, poškozeného kontaktoval na jeho e-mailovou adresu xxx, kdy se mu představil jako „Monika“, a požadoval po něm nějaké knihy a rady o jachtingu a dotázal se ho, zda mu může předat kontakt blízkému rodinnému příteli, kterému se stala rodinná tragédie a chce věnovat peníze na charitu, následně Michael Š. napsal Ondřeji T. ze své e-mailové adresy xxx nebo xxx, e-mail, ve kterém ho informoval, že se mu stala rodinná tragédie a chtěl by darovat 5.000.000,- USD nebo € na charitu pro děti, ale předtím by to chtěl probrat s někým, kdo také na charitu přispívá a má v tom zkušenosti a pod touto záminkou a příslibem prohlídky jachty SWAN 66, pozval Ondřeje T. do Španělska, města Valencie a když mu termín cesty potvrdil, tak Michael Š. zajistil ve Valencii pronájem bytu a informoval o tom Libora S., který měl na tuto akci sehnat další lidi, v čemž mu pomáhal jeho bratr Petr S., následně se Libor S., a Miloslav M. s Michaelem Š. dopravili do Španělska, města Valencie, kam poškozený přiletěl v neděli 31.07.2011 v odpoledních hodinách, když na něj již na letišti čekal Michael Š., který se mu představil jako Robert K., vozidlem TAXI ho odvezl do dosud neustanoveného místa v historické části Valencie, vstoupili do činžovního domu, kde vyjeli do 3. patra, v bytě již na ně čekali Libor S. a Miloslav M., kteří měli na hlavách kukly a když Ondřej T. vstoupil do ložnice, vrhli se na něj, pomocí násilí ho zajistili na zemi a na ruce zezadu mu nasadili pouta a na nohy mu připevnili poutací řetěz, poté ho položili na postel, Michael Š. poškozenému řekl, že si je najal jeden člověk, aby ho sejmuli, ale že ho může přeplatit a požadoval po něm částku 5.000.000,- USD, poté zhasnul v pokoji a řekl mu, ať si to zatím rozmyslí a zavřel dveře tak, aby v místnosti byla tma, po nějaké době Michael Š. začal s poškozeným vyjednávat o ceně, kterou požadují za jeho propuštění, při tomto vyjednávání byl Ondřej T. spoutaný, jeden z obviněných držel v ruce pistoli a řekli mu, že mají za Valencii vykopanou jámu; po dobu věznění ve Valencii od 31.07.2011 do 06.08.2011 měl zpočátku Ondřej T. nasazená pouta na nohou a rukou, ale po nějaké době mu byla pouta na rukou sundána, byly mu umožněny hygienické potřeby, toaleta a sprcha, dostával napít a najíst a nebyl zraněn, nakonec poškozený pod nátlakem obviněným vydal svoji platební kartu č. xxx, vydanou Citibank Europe plc., ke které jim řekl PIN, z které obžalovaní vybrali ve Španělsku:

- 02.08.2011 částku 400,-€, (kurz ke dni 02.08.2011, 1,-€ =24,230,-Kč), tj. 9.692,-Kč,
- 03.08.2011 částku 400,-€, (kurz ke dni 03.08.2011, 1,-€ =24,290,-Kč), tj. 9.716,-Kč,
- 03.08.2011 částku 300,-€, (kurz ke dni 03.08.2011, 1,-€ =24,290,-Kč), tj. 7.287,-Kč,
- 04.08.2011 částku 400,-€, (kurz ke dni 04.08.2011, 1,-€ =24,310,-Kč), tj. 9.724,-Kč,
- 04.08.2011 částku 400,-€, (kurz ke dni 04.08.2011, 1,-€ =24,310,-Kč), tj. 9.724,-Kč,
- 05.08.2011 částku 400,-€, (kurz ke dni 05.08.2011, 1,-€ =24,255,-Kč), tj. 9.702,-Kč,
- 05.08.2011 částku 400,-€, (kurz ke dni 05.08.2011, 1,-€ =24,255,-Kč), tj. 9.702,-Kč,

tedy celkem vybrali 2.700,-€, t.j. 65.547,-Kč, dále souhlasil s tím, že jim za své propuštění zaplatí částku 2.000.000,- USD, a proto dal dne 31.07.2011 příkaz svému osobnímu bankéřovi k prodeji aktiv, dne 5.8.2011 z důvodu obavy, že by únosci mohli splnit svoje výhrůžky směřující proti němu, přítelkyni a rodičům, svými kontakty na policii a informacemi o jeho soukromém i pracovním životě, které si Michael Š. zjistil, zadal příkaz k převodu částky 1.995.000,- USD na číslo účtu, které dostal od Michaela Š. č. AT xxx u OberBank v Rakousku, označený jako FCY OUT F/O MICHAEL SVAB a dne 06.08.2011 Michael Š. nasadil poškozenému sluneční brýle, které byly přelepené neprůhlednou páskou, naložil ho do vozidla TAXI a zavezl ho na letiště, kde mu dal letenku na let do Prahy, získané finanční prostředky rozdělil Michael Š. tak, že odečetl náklady na únos, sám si ze zbytku nechal polovinu finančních prostředků a druhou polovinu dal Liborovi S., který se dále rozdělil s Petrem S. a Miloslavem M., přičemž tímto jednáním způsobili poškozenému Ondřeji T. škodu ve výši 34,247.877,-Kč,

II. 3. obžalování Michael Š., Libor S., Petr S., Daniel D., Petr K. a Jiří P. společně

po předchozí vzájemné domluvě jednali ve společném úmyslu vylákat movitého podnikatele do zahraničí, uvěznit ho, pomocí násilí a pohrůžkou násilí jej donutit k vydání finančních prostředků v co nejvyšší hodnotě, nebo ho donutit ke sdělení způsobu, jakým mohou být finanční prostředky získány, a po získání finančních prostředků nebo informací ho usmrtit, a proto v přesně nezjištěné době v měsíci říjnu nebo listopadu 2012, Michael Š. pod smyšleným jménem „Robert K.“, nabídl svému známému z jachtingu Miroslavu W., obchodní jednání ve Spojených Arabských Emirátech v Dubaji, které se mělo týkat uzavření smlouvy na vykonání stavebních prací na developerském projektu v Bratislavě, poté co Miroslav W. souhlasil, tak mu Michael Š. již pod svým jménem nabídl ubytování v apartmánu, který měl v Dubaji pronajatý, přijetí nabídky sdělil Liboru S. a Petru S., Libor S. věděl, že k žádnému jednání nedojde a že Miroslava W. za použití násilí další členové organizované skupiny donutí k vydání veškerých finančních prostředků, načež přemluvil Petra K., aby se na této akci podílel, přičemž Libor S. mu sdělil pravý cíl v podobě následného usmrcení poškozeného, a v Dubaji oslovil Michael Š. se svým plánem Jiřího P., který byl ve Spojených Arabských Emirátech na Velké ceně Formule 1, před přiletem poškozeného pak Michael Š. odletěl z Dubaje do České republiky, aby si na plánovanou vraždu udělal alibi, poškozený Miroslav W. přicestoval do Dubaje letadlem v časných ranních hodinách dne 10.11.2012, kdy na letišti již na něj čekal Daniel D., který ho naložil do vozidla taxi a zavezl ho do apartmánu, který měl pronajatý Michael Š., bezprostředně po vstupu do apartmánu Libor S. a Jiří P., maskování kuklami, přepadli poškozeného Miroslava W., nasadili mu na hlavu kuklu, a na ruce a nohy pouta, poté ho dopravili do obývacího pokoje, mezitím Daniel D. přivedl do bytu Petra K., který přiletěl s Miroslavem W. stejným letem, poté Libor S. společně s Petrem K. za použití výhrůžek a násilí donutili Miroslava W. k vydání jeho platební karty č. xxx k běžnému účtu č. xxx, vedenému na společnost Xxx u Unicredit bank a.s., následně jej donutili ke sdělení PIN kódu ke kreditní kartě a hesla k internetovému bankovníctví uvedeného účtu a hesla k internetovému bankovníctví účtu č. xxx, vedenému na společnost Xxx u Unicredit bank a.s., tyto informace přeposlal Daniel D. e-mailem ze svého účtu xxx Michaelu Š., hlídání Miroslava W. v pokoji zajišťovali Libor S., Petr K. a Jiří P., dne 11.11.2012 ve

večerních hodinách Libor S. s Petrem K. donutili Miroslava W. vypít láhev tvrdého alkoholu, následně všichni přítomní obžalovaní donutili Miroslava W. nasednout do připraveného vypůjčeného vozidla Toyota bílé barvy s tím, že ho zavezou do pouště na místo, kde ho nechají, které předem vytipovali Libor S., Daniel D. a Jiří P., odvezli ho z Dubaje po silnici č. E66 cca 1 – 1,5 hodiny směrem na město Al Hayer a u kruhového objezdu u města Al Ain, kde Jiří P. jako řidič vysadil Libora S., Petra K., Daniela D. a opilého Miroslava W. s tím, že ho zavedou dál od hlavní silnice a tam ho nechají, a v době, kdy z místa odjížděl, tak sledoval v zrcátku, jak Petr K. srazil Miroslava W. u písečné prohlubně a za použití igelitové fólie ho začal dusit, Daniel D. a Libor S. mezitím hloubili hrob, poté Petr K. otočil Miroslava W. obličejem k zemi a několika údery kamenem jej zezadu praštil do hlavy, čímž ho usmrtil, Libor S. s Danielem D. mrtvé tělo Miroslava W. zaházeli pískem a zavolali Jiřího P., který pro ně přijel vozidlem, následující den se zbavili části osobních věcí poškozeného a věcí, které měli při činu, a vyčistili vozidlo, dalšího dne 12. 11.2012 Libor S. a Petr K. z Dubaje odletěli a Daniel D. a Jiří P. v Dubaji zůstali, uklidili byt, kde drželi poškozeného, a spálili zbývající jeho věci, Michael Š. postupně, prostřednictvím internetového bankovníctví, z účtu 000xxx vedeného u UniCredit Bank, a.s. na jméno obchodní společnosti Xxx převedl dne

- 13.11.2012 částku 25.000,-USD, tj. 501.150,-Kč,

- 13.11.2012 částku 25.000,-USD, tj. 501.150,-Kč,

- 15.11.2012 částku 20.000,-USD, tj. 401.060,-Kč,

- 19.11.2012 částku 7.000,-USD , tj. 139.398,-Kč,

tj. celkem částku ve výši 1.542.758,-Kč,

a z účtu xxx vedeného u UniCredit Bank, a.s. na jméno obchodní společnosti Xxx, 6 Bexley Square, Manchester, United Kigdom převedl dne 13.11.2012 částku 10.000,-USD, tj. 200.460,-Kč, přičemž Daniel D. postupně z platební karty poškozeného vybral z různých míst v Dubaji a Ománu, šesti výběry dne

- 12.11.2012 částku 1000,- AED, tj. 5.556,-Kč,

- 12.11.2012 částku 1000,- AED, tj. 5.556,-Kč,

- 13.11.2012 částku 3000,- AED, tj. 16.668,-Kč,

- 13.11.2012 částku 3000,- AED, tj. 16.668,-Kč,

- 13.11.2012 částku 1000 ,- AED, tj. 5.554,-Kč,

- 14.11.2012 částku 600,- OMR, tj. 31.719,-Kč,

tj. celkem částku ve výši 81.721,- Kč,

čímž poškozenému Miroslavu W., nar. xxx, způsobili obžalovaní Michael Š., Libor S., Daniel D., Petr K. a Jiří P. úmyslně smrt a všichni obžalovaní na jeho majetku způsobili škodu ve výši 1.824.939,-Kč,

III. obžalovaní Michael Š., Libor S., Petr S. a dosud neustanovený spolupachatel společně

Michael Š., po předchozí domluvě s Liborem S., Petrem S. a dalším dosud neustanoveným spolupachatelem, jako členové organizované zločinecké skupiny, ve společném úmyslu, za použití násilí zmocnit se maleb, o nichž se domnívali, že se jedná o originály, a to obrazu autora A. Renoira a kreseb autora P. Picassa, vyvézt je mimo území České republiky a prodat za částku ve výši desítek milionů Kč, o kterou se následně rozdělit, v dosud přesně nezjištěné době, počátkem roku 2012, Michael Š. kontaktoval Ing. Pavla Ch., který mu sdělil, že ho v minulosti Miroslav B. připravil o

originální obraz A. Renoira a 10 ks kreseb P. Picassa, tuto skutečnost Michael Š. oznámil Liboru S. s tím, že Miroslavu B. obraz a kresby odcizí a on nebude moci událost oznámit na policii, neboť se jedná o kradené obrazy, dne 14.02.2012 Michael Š. kontaktoval Martina K., majitele galerie se sídlem Praha 5, Vítězná 11, a za účelem zjištění pravosti děl s ním domluvil schůzku, poté se obvinění domluvili, že na schůzku vylákají Miroslava B. a na zpáteční cestě ho přepadnou a obrazy mu odcizí, pod záminkou vážného zájmu o obraz a kresby dne 17.02.2012 Petr S. odvezl Miroslava B. z Olomouce do galerie K. v Praze, kde zjistili, že si Miroslav B. s sebou vzal jen jeden obraz, tak od loupeže upustili, dne 17.06.2012 ve večerních hodinách odvezl Petr S. Libora S. do Olomouce a sám se vrátil domů, dne 18.06.2012, v době od kolem 06:00 hodin, Libor S., společně s neustanoveným spolupachatelem, vnikli na dvůr rodinného domu č. xxx, překonali odpor poškozeného Miroslava B., nar. xxx, který se před nimi snažil uprchnout a zavřít se v garáži vedle rodinného domu, vnikli do garáže, kde údery do obličeje a těla napadli poškozeného, poté ho vyvlekli po schodech do patra garáže, kde má pracovnu s trezorem, zde ho montážní páskou, kterou si k tomuto účelu přinesli, připoutali k židli, přelepili mu oči a výhrůžkami ublížení na zdraví jeho rodinným příslušníkům, bitím do hlavy a různých částí těla a mačkáním prstu kleštěmi, ho přinutili k vydání klíčů od trezoru, ze kterého odcizili obraz A. Renoira a 10 ks kreseb P. Picassa, dále mu odcizili peněženku s menší finanční hotovostí a ze skříňky ve vedlejší místnosti odcizili sbírku 7 ks bodáků k puškám v celkové hodnotě 5.400,- Kč, čímž měli poškozenému Miroslavu B. způsobit zhmoždění ukazováku pravé ruky, oděrky v oblasti čela nad očnicemi, oděrku u kořene nosu, zhmoždění nosu, hematom levé očnice, hematomy a otok v oblasti dolního rtu a škodu, u níž nelze pro nepřítomnost obrazu a maleb určit, zda mají hodnotu ve výši 415.011.470,- Kč, nebo jsou jako plagiáty zcela bezcenné, a poté se pokoušeli uloupený obraz a kresby prodat mimo území České republiky za částku ve výši desítek milionů Kč,

neboť nebylo prokázáno, že tyto skutky spáchali obžalovaní Michael Š., Libor S. a Petr S..

Podle § 229 odst. 3 tr. řádu se poškozený Miroslav B., nar. xxx **odkazuje se svým nárokem na náhradu škody** na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

Na základě provedeného dokazování vzal soud za prokázaný skutkový děj tak, jak je uvedeno shora ve výrokové části tohoto rozsudku v části A. pod body I. a II. 1) až 5). Naproti tomu ani po provedeném hlavním líčení se nepodařilo zcela prokázat shora citované skutečnosti popsané v části B. výrokové části tohoto rozsudku, resp. takové okolnosti, které by přímo nasvědčovaly tomu, že se předmětného jednání popsaného pod bodem III., jež bylo obžalobou kvalifikováno jako zvlášť závažný zločin loupeže podle § 173 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 tr. zákoníku, spáchaný ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, v případě Michaela Š. ve formě účastenství podle § 24 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, dopustili obžalovaní Michael Š., Libor S. a

Petr S., a jednání popsaného pod body II. 1., II, 3. a III., kvalifikovaného jako zvlášť závažný zločin zbavení osobní svobody podle § 170 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 písm. b) tr. zákoníku, spáchaný ve formě účastenství podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku, v jednočinném souběhu se zvlášť závažným zločinem vydírání podle § 175 odst. 1, 2 písm. a), c), odst. 3 písm. c) tr. zákoníku, spáchaným ve formě účastenství podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku, dopustil obžalovaný Petr S..

Obžalovaný Michael Š. se ve své výpovědi učiněné v přípravném řízení, jakož i v řízení před soudem podrobným způsobem vyjádřil k okolnostem seznámení se s osobami spoluobžalovaných, jakož i k jednotlivým skutkům, které jsou mu obžalobou kladeny za vinu, přičemž doznal, že v předmětném období, jež následovalo po jeho podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody v prosinci 2010, pojal v důsledku nemožnosti nalézt vhodné pracovní uplatnění úmysl vylákat movité podnikatele do zahraničí, kde by je za pomoci dalších osob zadržel a přiměl k vydání finančních prostředků v co možná nejvyšší hodnotě. Současně však kategoricky odmítl, že by v této souvislosti založil a řídil jakoukoliv organizovanou skupinu více osob či že by se předem s kýmkoliv ze spoluobžalovaných domlouval na užití násilí či přímo na násilném usmrcení některého z poškozených, když o vraždě poškozeného Miroslava W. se údajně dozvěděl až následně, zatímco v případě usmrcení poškozeného Petra V. se jednalo o excesivní chování obžalovaného Petra K.. Ve své výpovědi se dále podrobně vyjádřil k okolnostem vytipování jednotlivých poškozených, tj. Ondřeje T., Martina S., Miroslava W., Petra V. a Jiřího Č., dále k okolnostem navázání, způsobu a obsahu vzájemné komunikace s poškozenými, kdy sám vždy vystupoval pod smyšleným jménem Robert K., k následnému vylákání poškozených do zahraničí a průběhu jejich setkání, včetně způsobu, jakým se snažil za pomoci páchané trestné činnosti od poškozených získat finanční prostředky, jakož i roli ostatních spoluobžalovaných při těchto akcích. V řízení před soudem pak odmítl, že by za pomoci obžalovaných Libora a Petra S., popř. jakékoliv další osoby, organizoval loupežné přepadení poškozeného Miroslava B., byť mu bylo známo, že má v držení obrazy údajně připisované A. Renoirovi a P. Picassovi, jež měl získat od svědka Ing. Pavla Ch., s nímž se v minulosti sám osobně setkal. S ohledem na skutečnost, že poškozený B. předmětné obrazy nabízel k prodeji, domluvil mu obžalovaný dle svého tvrzení v únoru 2012 schůzku v galerii svědka PhDr. Martina K. a současně požádal obžalovaného Jiřího P. o zhotovení jejich fotodokumentace. Na samotném loupežném přepadení se však nikterak nepodílel a o tomto mu není nic známo.

Obžalovaný Daniel D. se ve své opakované výpovědi učiněné v přípravném řízení, jakož i v řízení před soudem podrobným způsobem vyjádřil ke svému vztahu a okolnostem setkání s osobami jednotlivých spoluobžalovaných, jakož i k jednotlivým skutkům, které jsou mu obžalobou kladeny za vinu. Obžalovaný tak opakovaně doznal, že se společně s ostatními obžalovanými účastnil přepadení poškozených Miroslava W. a Petra V., kteří byli vylákáni do Dubaje a Nice osobou obžalovaného Michaela Š., vystupujícího pod jménem Robert K., za účelem jejich přinucení k zaplacení značných finančních prostředků. Podrobným způsobem se vyjádřil k průběhu fáze plánování a následnému provedení jednotlivých útoků,

včetně role obžalovaných při těchto akcích. V souvislosti s usmrcením poškozeného Miroslava W. opakovaně uvedl, že osobou, která poškozeného na předem vytipovaném místě v poušti nedaleko Dubaje nejprve dusila igelitovou fólií a poté udeřila několika údery kamenem do oblasti hlavy, byl obžalovaný Petr K., přičemž tělo bylo zahrabáno do písečné prohlubně připravené obžalovaným Liborem S. a jím samotným. Stejně jako v případě poškozeného Petra V., který byl zastřelen nedaleko italsko - rakouských hranic rovněž obžalovaným Petrem K., obžalovaný podrobně popsal jednak okolnosti, za kterých došlo k navázání kontaktu s poškozenými W., V. a Č. ze strany obžalovaného Michaela Š., jakož i k průběhu vlastního přepadení poškozených, resp. jejich držení v pronajatých nemovitostech v Dubaji či nedaleko Nice a způsobu, jakým došlo k získání jejich finančních prostředků formou bezhotovostního převodu z účtu či výběru z bankomatu za pomoci kreditních karet, které jim byly po jejich přepadení odňaty, když tyto výběry zpravidla prováděl on sám, a to v Dubaji, Ománu a Miláně. V souvislosti se svojí účastí při přepadení poškozených W. a V. přitom obžalovaný kategoricky odmítl, že by byl předem účasten jakékoliv dohody na jejich usmrcení, tzn. že byl sám danou situací vždy zaskočen, neboť nebyla součástí předem připraveného plánu. Ve vztahu k plánovanému únosu poškozeného Jiřího Č., k němuž mělo dojít na stejném místě a ve stejné době jako v případě poškozeného Petra V., pak uvedl, že ještě před odjezdem poškozeného do Francie byla tato akce obžalovaným Š. odvolána.

Obžalovaný Petr K. se ve své opakované výpovědi učiněné v přípravném řízení, jakož i v řízení před soudem podrobným způsobem vyjádřil k okolnostem své cesty do Dubaje v listopadu 2012, kde se měl setkat s obžalovaným Š., k čemuž však nedošlo, a následně do Francie v březnu 2013, kde se společně s obžalovanými Michaelem Š., Liborem S. a Danielem D. účastnil přepadení poškozeného V.. V souvislosti s těmito skutky však odmítl, že by se účastnil jakéhokoliv usmrcení poškozených či se na tomto usmrcení předem s kýmkoliv domlouval, neboť v Dubaji nebyl žádnému takovému jednání přítomen, neboť se krátce po svém příletu vracel zpět do ČR v doprovodu obžalovaného Libora S.. Toho také v přípravném řízení označil za osobu, jež cestou z Francie jedním výstřelem usmrtila poškozeného Petra V., jenž s nimi cestoval v jednom vozidle, zatímco v rámci řízení před soudem za střelce označil obžalovaného Daniela D.. Podrobným způsobem se přitom vyjádřil k roli jednotlivých spoluobžalovaných, s nimiž se v Dubaji či ve Francii setkal, jakož i k okolnostem svého pobytu v Dubaji, k průběhu setkání s poškozeným V. a okolnostem, za kterých v doprovodu Libora a Petra S. založil v lednu 2013 bankovní účet v Oberbank ve Vídni na základě osobních dokladů vystavených na jméno Zdeněk M.. Současně popsal jednak okolnosti, za kterých převzal olejomalbu, údajně zhotovenou A. Renoirem, od obžalovaného Libora S., jenž mu měl také účast na loupeži obrazu předem nabízet, což však po obhlídce místa činu nakonec odmítl, jakož i následnou dispozici s tímto obrazem, pro který se snažil za pomoci svědka Romana Š. nalézt kupce v SRN, kde však nakonec o obraz zcela přišel. Ve své výpovědi učiněné v rámci přípravného řízení dále uvedl, že mu byla obžalovanými Liborem a Petrem S. nabízena účast na přepadení jemu neznámého bohatého českého podnikatele ve Španělsku, na což nepřistoupil, načež se posléze dozvěděl, že se této akce měl obžalovaný Libor S. dopustit společně s osobami vystupujícími pod

jmény Michal a Miloš. S osobou, již znal pod jménem Miloš, se přitom opakovaně osobně setkal a byl rovněž přítomen v místě jejího bydliště, načež policejním orgánům jednak poskytl bližší, jemu známé informace k této osobě, a jednak označil místo jejího bydliště, které se nacházelo ve Xxx, nedaleko bydliště obžalovaného Libora S. a jeho družky Jitky K.. Ve vztahu k poškozenému Jiřímu Č. pak obžalovaný opakovaně uvedl, že mu o této osobě není nic známo, tzn. že se s nikým žádný způsobem nedomlouval na jejím přepadení či usmrcení.

Obžalovaný Libor S. v řízení před soudem využil svého zákonného práva a odmítl se k jednáním, která jsou mu obžalobou kladena za vinu, jakýmkoliv způsobem vyjádřit, zatímco v přípravném řízení se vyjádřil toliko ke své účasti na přepadení poškozeného Petra V.. Ve své výpovědi podrobným způsobem popsal jednak okolnosti své cesty do Francie v březnu 2013 v doprovodu obžalovaných Michaela Š., Daniela D. a Petra K., a jednak vlastní průběh setkání s poškozeným, jehož cílem bylo vymožení finančních prostředků od poškozeného, avšak bez užití jakýchkoliv forem násilí. Obžalovaný se vyjádřil k roli jednotlivých spoluobžalovaných na tomto skutku, přičemž potvrdil, že osobou, která poškozeného, jenž měl být pouze vysazen na odlehlejší místo, při návratu z Francie zastřelila, byl obžalovaný K., s nímž společně s poškozeným cestoval v jednom vozidle a jemuž také ze strachu následně pomohl odtáhnout tělo poškozeného mimo vozovku. Na usmrcení poškozeného nebyl dle svého tvrzení předem s nikým domluven, tzn. že byl tímto jednáním obžalovaného K. značně zaskočen.

Obžalovaný Jiří P. se ve své opakované výpovědi učiněné v rámci přípravného řízení, jakož i v řízení před soudem k jednání, které je mu obžalobou kladeno za vinu, částečně doznal, když potvrdil, že se v listopadu 2012 za přítomnosti obžalovaných Daniela D., Libora S. a Petra K. účastnil přepadení poškozeného Miroslava W. v dubajském apartmánu pronajatém obžalovaným Michaelem Š., jakož i následného odvozu a vysazení poškozeného na místě nedaleko města Al Ain, které předem vytipoval obžalovaný S.. Při přepadení, o němž se domníval, že je míněno pouze jako žert, byl maskován do černé kukly, přičemž poškozený, který měl rovněž nasazenou kuklu přes hlavu, byl poté hlídán v jednom z pokojů po celý zbytek noci i následující den. Obžalovaný rovněž popsal, kterak se účastnil likvidace osobních věcí poškozeného, jakož i okolnosti zadržení svého cestovního pasu a cestovního pasu obžalovaného D. v souvislosti s pálením dalších věcí nedaleko města Kalby. Naproti tomu však kategoricky odmítl, že by byl s kýmkoliv z obžalovaných předem domluven na usmrcení poškozeného, přičemž mu bylo po návratu obžalovaných do vozidla na místě, kde je dříve s poškozeným, po němž se sháněl, vysadil, obžalovaným S. sděleno, aby se o věc nestaral. Ve své výpovědi rovněž odmítl, že by v okamžiku, kdy s vozidlem odjížděl z místa, kde ostatní obžalovaní s poškozeným vystoupili, pozoroval ve zpětném zrcátku situaci, při které by obžalovaný K. poškozeného udeřil kamenem do hlavy. Obžalovaný dále popsal okolnosti, za kterých došlo k pořízení zvukové nahrávky hovoru obžalovaných ve vozidle během jejich společného pobytu v Dubaji na videokameru, kterou měl neustále u sebe a jež byla náhodně spuštěna.

Obžalovaní Petra S. a Miloslav M. ve svých výpovědích učiněných v rámci přípravného řízení, jakož i v řízení před soudem opakovaně využili svého zákonného práva a odmítli k jednáním, která jsou jim obžalobou kladena za vinu, vypovídat.

Vyjma obžalovaných byli k jednotlivým žalovaným skutkům slyšení **poškození Ondřej T., Martin S. a Jiří Č.**, kteří se vyjádřili k okolnostem, obsahu a průběhu vzájemné komunikace s osobou obžalovaného Michaela Š., který vystupoval pod jménem Robert K., přičemž dle poškozeného S. probíhala veškerá komunikace elektronicky, a to prostřednictvím **svědka Milana S.** jako zástupce Xxx, jenž se ve své výpovědi podrobným způsobem vyjádřil k obsahu a časovým souvislostem této e-mailové komunikace. **Poškozený Ondřej T.** ve své výpovědi popsal způsob, jakým byl koncem července 2011 vylákán do španělské Valencie, jakož i následný průběh svého setkání s osobou vystupující pod jménem Robert K., v níž jednoznačným způsobem identifikoval obžalovaného Š., včetně okolností, za kterých byl na tomto místě držen za účasti dalších dvou účastníků, a za kterých vydal svému osobnímu bankéři příkaz k prodeji aktiv v hodnotě 2.000.000,- USD a následnému převodu této částky na rakouský bankovní účet, jehož číslo mu bylo sděleno obžalovaným Š.. K průběhu dané bankovní transakce se pak podrobně vyjádřil **svědek Pavel B.**, osobní bankéř poškozené T., jenž jej o uvolnění částky ve výši 1.995.000,- Kč poprvé požádal ve večerních hodinách v neděli dne 31.07.2011. **Poškozený Jiří Č.** ve své výpovědi podrobným způsobem popsal jednak okolnosti, za kterých byl kontaktován osobou vystupující pod jménem Robert K., který projevil zájem o koupi jím nabízené lodi, jakož i průběh společného setkání v pražském hotelu Intercontinental a následnou elektronickou a telefonickou komunikaci při domluvě podmínek obchodní schůzky, která se na popud Roberta K. měla uskutečnit počátkem března 2013 ve francouzském Nice, avšak těsně před termínem plánovaného odletu byla Robertem K. odvolána s odkazem na špatné počasí. K průběhu společné schůzky mezi poškozeným Č. a Robertem K. se vyjádřil též **svědek Jan B.**, zajišťující služby kapitána pro poškozeného, který popsal mimo jiné i chování Roberta K. při následné prohlídce lodi poškozeného v Chorvatsku.

Svědčyně Jana W., Silvie W. a Jitka N. se jako matka, dcera a družka poškozeného Miroslava W. vyjádřily k okolnostem odletu poškozeného do Dubaje v listopadu 2012, jakož i formě a obsahu následné komunikace prostřednictvím SMS zpráv či e-mailů. Svědkyně Jitka N. současně potvrdila, že jí bylo známo, že poškozený do Dubaje odletěl na schůzku s osobou vystupující pod jménem Robert K., s nímž navázal kontakt přes Michala, se kterým se v minulosti účastnil jachtařského kurzu. Svědkyně Jana W. pak popsal mimo jiné i obsah svého opakovaného hovoru s obžalovaným Š., na kterého se obrátila s žádostí o informace o svém synovi poté, co se v plánovaném termínu nevrátil z cesty do Dubaje a přestal být zcela kontaktním. **Svědčyně Ing. Jarmila Z.** se vyjádřila ke své pomoci obžalovanému Jiřímu P. při návratu do ČR poté, co mu byl na podzim roku 2012 v SAE zadržen jeho cestovní pas.

Svědkyňe Dagmar V., Monika K. a Romana N. se jako manželka a dcery poškozeného Petra V. ve svých výpovědích učiněných v rámci přípravného řízení vyjádřily k okolnostem vzájemných kontaktů mezi poškozeným a osobou vystupující pod jménem Robert K. uskutečněných v období od listopadu 2012 do března 2013, jejichž obsahem bylo projednání podmínek prodeje dvou luxusních nemovitostí v xxx osobě Roberta K.. Všechny tři svědkyně souhlasně potvrdily, že poškozený dne 06.03.2013 odcestoval do Nice na obchodní schůzku s Robertem K., načež po obdržení nestandardních SMS zpráv, odeslaných z telefonního čísla užívaného poškozeným, a absolvování telefonátu s ním pojaly obavu, zda je poškozený v pořádku. **Svěděk Michael L.** se jako spolupracovník poškozeného Petra V. vyjádřil k okolnostem schůzky s Robertem K. dne 30.11.2012, jejímž účelem byla prohlídka obou nabízených vil, o jejichž koupi tato osoba projevila údajný zájem. **Svěděk Ing. Jiří H.** pak popsal obsah své elektronické komunikace s osobou Roberta K., na něhož se obrátil počátkem března 2013 při pomoci rodinným příslušníkům poškozeného V. v souvislosti s pátráním po jeho osobě. **Svěděk Zdeněk M.** ve své výpovědi potvrdil, že dne 31.12.2012 zapůjčil obžalovanému Liborovi S. v doprovodu jeho xxx Petra svůj cestovní pas a občanský průkaz, aniž by mu bylo známo, že tyto doklady mají být zneužity k trestné činnosti, neboť je Libora S. údajně potřeboval pro cestu do Anglie, načež z obavy z možných následků nahlásil počátkem ledna 2013 jejich ztrátu na Městském úřadě v Xxx. Cestou mezinárodní právní pomoci pak byli příslušnými justičními orgány v Rakousku vyslechnuti **svědci Georg W., Y. A., Nicole V., Andrea K. a Megi H.**, kteří se jako odpovědní pracovníci Oberbank Vídeň vyjádřili k okolnostem založení a vedení účtu na jméno obžalovaného Michaela Š. a Zdeňka M., jakož i k četnosti, způsobu a obsahu kontaktů s těmito osobami, včetně průběhu jejich návštěv na příslušné pobočce banky. K okolnostem žádosti poškozeného Petra V. o převod finančních prostředků ve výši 363.000,- € z jeho účtu vedeného u Deutsche Bank na účet vedený v Oberbank Vídeň na jméno Zdeněk M. v březnu 2013 byl cestou mezinárodní právní pomoci příslušnými justičními orgány v SRN vyslechnut **svědek Josef H.**, pracovník oddělení péče o privátní zákazníky Deutsche Bank, pobočka Deggendorf. **Svědci Milan S. a Miroslav V.** se ve svých výpovědích vyjádřili k okolnostem zajištění opravy tabletu pro obžalovaného Libora S. krátce před jeho zadržením v březnu 2013.

Poškozený Miroslav B. ve své výpovědi učiněné v řízení před soudem podrobným způsobem popsal okolnosti, za kterých v minulosti získal od svědka Ch. olejomalbu s portrétem ženy, jejíž autorství bylo připisováno A. Renoirovi a kompozici deseti kreseb od P. Picassa, jakož i průběh loupežného přepadení ze dne 18.06.2012, při kterém mu byly tyto obrazy, uložené v trezoru v kanceláři nad garáží jím obývaného rodinného domu, společně se sadou puškových bodáků odcizeny dvěma neznámými útočníky, kteří jej fyzicky napadli, svázali lepicí páskou a mačkáním prstu donutili k vydání klíčů od trezoru. Útočníci se přitom dle poškozeného o dané obrazy zajímali cíleně. Poškozený se dále vyjádřil k návštěvě Galerie K. v únoru 2012, jíž absolvoval v doprovodu svědka V. za účelem posouzení pravosti obrazu připisovaného A. Renoirovi, který nabízel k prodeji případným zájemcům. K okolnostem loupežného přepadení a nabytí dotčených obrazů poškozeným byly slyšeny **svědkyně Jana B. a Monika B.**, manželka a dcera poškozeného, které byly

v době loupež v rodinném domě a o věci samé, jakož i existenci daných obrazů jim tak není nic známo. **Svědci PhDr. Marie Pospíšilová a PhDr. Martin K.** se vyjádřili k posuzování pravosti obrazů poškozeného, když svědkyně Pospíšilová potvrdila, že obraz připisovaný A. Renoirovi sama odborně zkoumala, přičemž o jeho pravosti nemá žádných pochybností, zatímco svědek PhDr. K., mající o pravosti díla zásadní pochybnosti, popřel jednak to, že by se s poškozeným v minulosti vůbec setkal a posuzoval tak dotčenou olejomalbu, jakož i jakýkoliv kontakt s obžalovaným Michaellem Š.. **Svědék Ing. Pavel Ch.** ve své výpovědi potvrdil, že v minulosti prodal poškozenému Miroslavu B. olejomalbu opatřenou podpisem A. Renoira a kompozici deseti kreseb od P. Picassa, avšak s tím, že skutečným autorem olejomalby byl jeho dědeček, František Pořícký, zatímco Picassovy kresby vytvořil svědek sám. **Svědci František V., Eduard K., Zdeněk K., Petr L. a Jaromír V.** se ve svých výpovědích vyjádřili k okolnostem, za kterých poškozený Miroslav B. nabízel k prodeji obrazy získané od svědka Ch., popř. ke zprostředkování kontaktu mezi obžalovaným Š. a svědkem Ch.. Svědek V. současně potvrdil, že poškozeného doprovázel při jeho cestě z Olomouce do jedné z pražských galerií za účelem posouzení pravosti obrazu, jehož autorem měl být A. Renoir, přičemž tuto schůzku měla jeho prostřednictvím telefonicky domluvit jemu zcela neznámá osoba. **Svědék Michal F.** ve své výpovědi uvedl, někdy v roce 2012 či 2013 spatřil u svého známého, svědka Milana V., který mu vracel dlužnou částku, větší finanční hotovost v eurobankovkách, k čemuž mu sdělil, že si jej někdo najal na loupež obrazů v Olomouci, kterou provedl s další osobou vystupující pod přezdívkou Tula, přičemž při této loupeži měli poškozenému údajně zlomit dva prsty. Od Milana V. současně dostal údajně bezcenné nože zabalené v látkovém pouzdře, které měly pocházet z oné loupeže obrazů. **Svědék Milan V.** naproti tomu odmítl, že by svědkovi Michalu F., jehož zná, v minulosti předával jakékoliv bodáky, přičemž o loupežném přepadení poškozeného Miroslava B. mu není nic známo a tohoto se osobně neúčastnil. Cestou mezinárodní právní pomoci pak byli příslušnými justičními orgány v SRN vyslechnuti **svědci Roman Š., Walter Christoph W. F., Rupert Eduard A. a Thomas Viktor H.**, kteří se vyjádřili jednak ke svým vzájemným vztahům a jednak k okolnostem, za kterých jim byl případně nabízen obraz připisovaný A. Renoirovi prostřednictvím svědka Romana Š.. **Svědék Jan Š.** ve vztahu k tomuto jednání naopak využil svého zákonného práva a z obavy před možným vyvoláním trestního stíhání své osoby odepřel k věci vypovídat.

Svědčyně Mgr. Štěpánka B. a Alena S., stávající partnerky obžalovaného Michaela Š. a jeho bývalá partnerka, **svědkyně Jana H.**, se vyjádřily k okolnostem vedení jejich partnerského vztahu s obžalovaným, jakož i k jeho povahovým vlastnostem a projevům chování. **Svědčyně Kateřina D.** se jako známá obžalovaných Libora a Petra S. vyjádřila k jejich majetkovým poměrům, zatímco **svědek René T.**, jako zástupce společnosti Royal Crown Databank s.r.o., popsal okolnosti výpůjček motorových vozidel tov. zn. Mercedes Benz GL 320 CDI, VW Touareg a Škoda Octavia v období let 2011 až 2013 obžalovaným Š.. **Svědci Vlastimil a Gabriela P. a Stanislav V.** se vyjádřili k účasti obžalovaného Š. a poškozeného W. na společném jachtařském kurzu v Chorvatsku v září 2011 a následné plavbě lodí v květnu 2012, kdy svědek V. rovněž popsal okolnosti, za kterých v minulosti prováděl opakovanou

směnu valut na českou měnu na žádost obžalovaného Š., přičemž odmítl, že by mu obžalovaný Š. v souvislosti s jakoukoliv jím páchanou trestnou činností předával jakékoliv finanční prostředky. **Svědci Veronika K., Vilém K. a Jaroslava K.** jako nejbližší rodinní příslušníci obžalovaného Petra K. využili svého zákonného práva a odepřeli k věci vypovídat. **Utajený svědek P.Č.** ve své výpovědi uvedl, že se mu obžalovaný Š. na podzim roku 2004 svěřil s tím, že plánuje unášet a zabít bohaté podnikatele, jež si měl tipovat z časopisů Euro a Týden, a to tím způsobem, že by je vylákal na jachtu, kde by je další osoby zastřelily. **Svědek Mgr. Martin Š.** se jako příslušník Policie ČR – ÚOOZ vedoucí vyšetřování této trestní věci, v obecné rovině vyjádřil ke způsobu provádění jednotlivých právních úkonů, včetně okolností, za kterých byl v rámci přípravného řízení prováděn výslech obžalovaného Petra K., jakož i označení místa bydliště osoby vystupující pod jménem Miloš, jež se dle jeho vyjádření měla společně s obžalovaným Liborem S. a osobou pod jménem Michal účastnit přepadení bohatého podnikatele ve Španělsku v polovině roku 2011. **Svědek Josef G.** se jako psovod specialista Policie ČR – Krajské ředitelství hl. města Prahy vyjádřil k obsahu jím zpracovaných odborných vyjádření z oboru metoda pachové identifikace, jakož i k vlastnímu postupu při opakovaném vyhodnocení pachových stop, jež byly zajištěny na místě loupežného přepadení poškozeného Miroslava B., za pomoci služebního psa.

K okolnostem vyšetření duševního stavu jednotlivých obžalovaných, úrovni jejich ovládacích a rozpoznávacích schopností v době žalovaného jednání, charakteristickým rysům jejich osobnosti, jejich možné motivaci při páchaní stíhané trestné činnosti, jakož i k možnostem jejich resocializace se na podkladě provedeného odborného psychiatricko- psychologického vyšetření ve svých výpovědích učiněných v řízení před soudem ve spojení s písemně zpracovanými znaleckými posudky vyjádřili **znalci z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie MUDr. Vlastimil Tichý a klinická psychologie PhDr. Jiří Kloze, PhD.** Ten se ve své výpovědi vyjádřil rovněž k výsledkům cíleného psychodiagnostického vyšetření obžalovaného Petra K., jež bylo zaměřeno na typ jeho laterality, tzn. pravoruké či levoruké zaměření. S ohledem na skutečnost, že soud neměl o odbornosti, věrohodnosti a objektivitě závěrů obou jmenovaných znalců, včetně užití jimi popsaných postupů při provedení vlastního odděleného psychiatrického a psychologického vyšetření žádných pochybností, neboť znalci své závěry přesvědčivým a vyčerpávajícím způsobem prezentovali mimo jiné i v řízení před soudem, zamítl soud jako nadbytečné návrhy obhajoby obžalovaných na zpracování revizního znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví klinická psychologie zaměřeného na posouzení osobnostní struktury obžalovaných Michaela Š. a Libora S., včetně odborného vyhodnocení prognózy jejich resocializace.

K vyšetření duševního stavu obžalovaného Petra K., posouzení rysů jeho osobnosti a stanovení prognózy jeho možné resocializace byl na základě žádosti obhajoby obžalovaného dne 16.06.2014 PhDr. Jiřím Jelenem a MUDr. Jana Fritzovou zpracován **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychiatrie - klinická psychologie**, dle kterého je pravděpodobnost resocializace obžalovaného hodnocena jako snižená, ale možná. V anamnéze obžalovaného je přítomna trestná činnost, jeho potrestání dle znalců nevedlo k zábraně dalších dissociálních projevů,

zůstává přítomna zvýšená svoditelnost jeho osoby k delikvenci, nicméně obžalovaný je schopen sociálního učení, není vyloučena možnost ovlivnit jeho postoje, přičemž s ohledem na vazby k rodině se bude pravděpodobně ochoten identifikovat s cíli resocializačních programů.

Soud vyšel rovněž ze závěrů znaleckých posudků z oboru kriminalistika, odvětví daktyloskopie (č. l. 6655 - 6657 a 6696 - 6700), z oboru kriminalistika, odvětví genetika (č. l. 6702 - 6707) a z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická trasologická expertíza (č. l. 6708 - 6710), zpracovaných Policií ČR - Krajským ředitelstvím Moravskoslezského kraje a znaleckých posudků z oboru kriminalistika, odvětví genetika (č. l. 6069 - 6072, 6715 - 6717 a 9655 - 9658), z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetika, daktyloskopie a fyzikální chemie (č. l. 9230 - 9238) a z oboru kriminalistika, odvětví biologie a chemie, daktyloskopie, fyzikální chemie, balistika, analýza dat a zkoumání nosičů dat (č. l. 2937 - 2958), zpracovaných Kriminologickým ústavem Praha, jejichž předmětem bylo odborné vyhodnocení biologických, genetických, daktyloskopických a dalších stop zajištěných na místech trestné činnosti při jejich ohledání, popř. v motorových vozidlech užívaných v souvislosti s tímto jednáním osobami obžalovaných. Soud při své rozhodovací činnosti o vině obžalovaných vyšel rovněž ze závěrů znaleckých posudků z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika č. 026/2013 ze dne 20.05.2013, č. 062/2013 ze dne 10.09.2013 a č. 027/2013 ze dne 27.05.2013, zpracovaných RNDr. Vlastimilem Klímou, jejichž předmětem byla odborná analýza obsahu jednotlivých textových či obrazových souborů nalezených na datových nosičích zajištěných pro domovní prohlídkách provedených v místech bydliště obžalovaných. Za účelem pitvy a prohlídky těla poškozeného Petra V., včetně stanovení příčiny jeho smrti, byl MUDr. Jiřím Hladíkem a MUDr. Olgou Plockovou - Tatičovou zpracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství (č. l. 3066 - 3077) a RNDr. Jiřím Fišerem, CSc. znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie (č. l. 3078 - 3079). Za účelem stanovení obvyklé tržní hodnoty nemovitostí v obci Xxx - Mladcová a Svojkovice, jež jsou ve vlastnictví oblažovaných Libora a Petra S. a jež byly v rámci přípravného řízení zajištěny jako náhradní majetkové hodnoty ve smyslu § 79f tr. řádu ve spojení s § 79d tr. řádu, byl společností Česká znalecká a.s. zpracován znalecký posudek z oboru ekonomika (č. l. 8938 - 9004). Předmětem znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická audioexpertíza - fonoskopie, zpracovaného PhDr. Marií Svobodovou, PhD. bylo vyčištění zvukové nahrávky zachycující hovor obžalovaných, jež byla nalezena na USB externím disku zn. WD, model WD500ME-013209 při domovní prohlídce provedené v bydlišti obžalovaného Jiřího P. (č. l. 2995 - 2999).

Vyjma výpovědi jednotlivých obžalovaných, výše jmenovaných poškozených, svědků a znalců vyšel soud rovněž z provedených listinných důkazů, které měl k dispozici, a to zejména z protokolů o zadržení obžalovaných orgány Policie ČR, prohlášení poškozených o dopadu trestného činu na jejich dosavadní život, protokolů o provedení domovních prohlídek v místě bydliště obžalovaných prohlídek jiných prostor v podobě jimi užívaných motorových vozidel, včetně pořízené fotodokumentace, zprávy společnosti Royal Crown Databank s.r.o.

k pronájmu motorových vozidel obžalovaným Michaelem Š., zprávy společnosti Bemex Boot s.r.o. k účasti obžalovaného Michaela Š. a poškozeného Miroslava W. na společném jachtařském kurzu a následných pronájmech jachty, e-mailové korespondence vedené mezi obžalovaným Michaelem Š. vystupujícím pod jménem Robert K. a poškozenými Ondřejem T., Petrem V., Jiřím Č. a svědkem Milanem S., výsledků mezinárodní právní pomoci poskytnuté příslušnými orgány Rakouské republiky, Italské republiky, Francouzské republiky, SRN, USA a Švýcarské konfederace, výpisů z bankovních účtů poškozených Ondřeje T., Petra V. a společnosti Xxx, odborných vyjádření z oboru genetika a z oboru metoda pachové identifikace k vyhodnocení pachových stop zajištěných na místě loupežného přepadení poškozeného Miroslava B., fotodokumentace, kupních smluv a kopie odborných posudků k obrazům ve vlastnictví poškozeného B., které mu byly odcizeny při loupežném přepadení dne 18.06.2012, zprávy Městského úřadu Xxx o nahlášené ztrátě osobních dokladů svědka Zdeňka M., podstatného obsahu pátracího spisu vedeného Policií ČR - Krajské ředitelství policie Olomouc, jakož i aktuálního opisu z evidence Rejstříku trestů k osobám obžalovaných, včetně stejnopisu jejich předchozích odsouzení.

Při své rozhodovací činnosti o vině obžalovaných žalovanými skutky soud vyšel rovněž ze **zvukových záznamů o uskutečněném telekomunikačním provozu** (odposlechů) telefonních čísel xxx (uživatel Petr K. – akce „GAME_10“, za období od 24.04.2012 do 20.07.2012), xxx (akce „GAME_12“, za období od 19.06.2012 do 19.09.2012), xxx (uživatel Petr K. – akce „GAME_13“, za období od 19.07.2012 do 17.10.2012), xxx (uživatel Libor S. – akce „SANDÁL_09“, za období od 29.05.2012 do 20.09.2012), xxx (uživatel Jan Š. – akce „SANDÁL_19“, za období od 26.06.2012 do 20.09.2012) a xxx (uživatel Roman Š. – akce „SANDÁL_12“, za období od 07.06.2012 do 20.09.2012). Shora uvedené odposlechy obžalovaného Petra K., byť byly pořízeny v rámci trestního řízení vedeného Celním ředitelstvím Plzeň pod sp. zn. PL 1631/TS-21/2011, jsou procesně použitelné i v jiné trestní věci, je-li vedena pro zločin, na který trestní zákoník stanoví trest odnětí svobody s horní hranicí sazby nejméně osm let. S ohledem na skutečnost, že obžalovaný K. je trestně stíhán mimo jiné i pro opakovaný zvláště závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 2, 3 písm. h), j) tr. zákoníku, v důsledku čehož je ohrožen trestem odnětí svobody na patnáct až dvacet let nebo výjimečným trestem, jsou dané odposlechy řádně použitelné i v trestní věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 43 T 2/2014. Identické závěry přitom platí i pro použitelnost shora uvedených odposlechů obžalovaného Petra S., jež byly pořízeny Generálním ředitelstvím cel, odborem pátrání pod sp. zn. GR-TS 21/2012, neboť obžalovaný je v trestní věci vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. 43 T 2/2014 stíhán mimo jiné pro zvláště závažný zločin zbavení osobní svobody podle § 170 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 písm. b) tr. zákoníku, v důsledku čehož je ohrožen trestem odnětí svobody od osmi do šestnácti let. Při své rozhodovací činnosti o vině obžalovaných soud vyšel rovněž ze zvukového záznamu volání poškozeného Miroslava B. na linku 158 dne 18.06.2012, zvukové nahrávky hovoru obžalovaných zajištěné v externím disku při domovní prohlídce provedené vy bydlíšti obžalovaného Jiřího P., videozáznamů z provedení sledování osoby obžalovaného Michaela Š. orgány Policie ČR dne 25.03.2013 v době od 07:00 do 13:00 hod., záznamů o uskutečněném telekomunikačním provozu e-mailových adres xxx (akce

„NIKOE_04“, za období od 12.10.2012 do 14.07.2013) a xxx (akce „NIKOE_02“, za období od 10.03.2013 do 10.07.2013), jakož i z výpisů o uskutečněném telekomunikačním provozu k telefonním číslům xxx (uživatel Miroslav W., za období od 23.11.2012 do 23.05.2013), xxx (uživatel Jiří P., za období od 23.11.2012 do 23.05.2013), xxx (číslo registrované k bankovnímu účtu vedenému v Oberbank Vídeň na jméno Zdeněk M.), xxx (uživatel Petr V., za období od 20.09.2012 do 20.03.2013), xxx (uživatel Jiří Č. – akce „NIKO-07“, za období od 15.03.2013 do 29.03.2013) a xxx (uživatel Miroslav W.).

Jako **věcné důkazy** byly provedeny movité věci podrobně specifikované shora ve výrokové části tohoto rozsudku, jež byly zajištěny v rámci domovních prohlídek realizovaných orgány Policie ČR v místech bydliště jednotlivých obžalovaných a ve vztahu k nimž bylo na podkladě provedení dokazování rozhodnuto o uložení trestu propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty za podmínek § 70 odst. 1 písm. a), b), c) tr. zákoníku.

Na základě takto provedení dokazování dospěl Městský soud v Praze k závěru, že v daném případě bylo jednoznačným a nezvratným způsobem prokázáno, že se obžalovaní Michael Š., Daniel D., Petr K., Libor S., Petr S., Miloslav M. a Jiří P. společně dopustili jednání popsaného shora ve výrokové části tohoto rozsudku pod bodem A. I., jímž naplnili všechny zákonné znaky skutkové podstaty zvláště závažného zločinu účast na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 tr. zákoníku, přičemž obžalovaní Michael Š., Libor S. a Miloslav M. se dále dopustili jednání popsaného ve výrokové části tohoto rozsudku pod bodem A. II. 1., jímž naplnili všechny zákonné znaky skutkové podstaty zvláště závažného zločinu zbavení osobní svobody podle § 170 odst. 1, odst. 2, písm. a), odst. 3 písm. b) tr. zákoníku, ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, v jednočinném souběhu se zvláště závažným zločinem vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2, písm. a), písm. c), odst. 3 písm. c) tr. zákoníku, ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, obžalovaný Michael Š. sám jednání popsaného shora ve výrokové části tohoto rozsudku pod bodem A. II. 2, jímž naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty zvláště závažného zločinu zbavení osobní svobody podle § 170 odst. 1, odst. 2, písm. a), odst. 3 písm. b) tr. zákoníku, ve stadiu přípravy podle § 20 odst. 1 tr. zákoníku, v jednočinném souběhu se zvláště závažným zločinem vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2, písm. a), písm. c), odst. 3 písm. c) tr. zákoníku, ve stadiu přípravy podle § 20 odst. 1 tr. zákoníku, obžalovaní Michael Š., Daniel D., Petr K., Libor S. a Jiří P. jednání popsaného shora ve výrokové části tohoto rozsudku pod bodem A. II. 3., jímž naplnili všechny zákonné znaky skutkové podstaty zvláště závažného zločinu vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3, písm. i), j) tr. zákoníku, spáchaného ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku (v případě obžalovaného Š. ve formě účastenství podle § 24 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a v případě obžalovaného P. ve formě zvláště závažného zločinu zbavení osobní svobody podle § 170 odst. 1, odst. 2, písm. a), e), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, ve formě účastenství podle § 24 odst. 1, písm. c) tr. zákoníku, spáchaného v jednočinném souběhu se zvláště závažným zločinem vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2, písm. a), písm. d), odst. 4 tr. zákoníku, ve formě účastenství podle § 24 odst. 1, písm. c) tr. zákoníku), obžalovaní Michael Š., Daniel D., Libor S. a Petr K. jednání popsaného shora ve výrokové části tohoto

rozsudku pod body A. II. 4. a II. 5., jímž naplnili všechny zákonné znaky skutkové podstaty pokračujícího zvlášť závažného zločinu vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3, písm. h), písm. j) tr. zákoníku, dílem dokonaného, dílem ve stádiu přípravy podle § 20 odst. 1 tr. zákoníku, ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku. Soud přitom provedené důkazy hodnotil podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu. Při své rozhodovací činnosti o vině obžalovaných soud vycházel jednak z vyjádření samotných obžalovaných, kteří se ve svých výpovědích učiněných v řízení před soudem, stejně jako v přípravném řízení, k žalovanému jednání zčásti doznali, a jednak z vyjádření jednotlivých poškozených a dalších svědků, jež se vyjádřili k postupu obžalovaných při páchání jednotlivých skutků, včetně listinných a věcných důkazů, jakož i audiozáznamů pořízených odposlechy telekomunikačního provozu obžalovaných, obsahu jimi zasílaných SMS zpráv, e-mailové korespondence obžalovaného Michaela Š. a audionahrávky hovoru vedeného obžalovanými Danielem D., Liborem S., Petrem K. a Jiřím P. v motorovém vozidle v Dubaji v listopadu 2012.

K jednání popsanému pod bodem A. I. :

Z výsledků provedeného dokazování, včetně vyjádření samotných obžalovaných Michaela Š., Daniela D. a Petra K. ve spojení s obsahem odposlechlů telekomunikačního provozu obžalovaných Petra K. a Petra a Libora S., jakož i z okolností provedení jednotlivých skutků popsaných shora ve výrokové části tohoto rozsudku pod body A. II. 1. až II. 5 má soud za jednoznačně a nepochybně prokázané, že nejpozději od července 2011, kdy došlo k vytipování poškozeného Ondřeje T., navázání e-mailového kontaktu a posléze i jeho vylákání a držení ve Valencii, ve Španělsku, založil obžalovaný Michael Š. po dohodě s obžalovaným Liborem S. vnitřně organizovanou zločineckou skupinu, jejíž jednotliví členové, jež se postupně stávali součástí tohoto uskupení, a to i jen za účelem jejich účasti na jednom jediném skutku (jako tomu bylo v případě obžalovaných Miloslava M. a Jiřího P.), měli v rámci skupiny stabilně rozdělené úlohy, jež plnili. Daná skupina přitom byla založena za účelem opakovaného páchání úmyslné násilné trestné činnosti, jejímž prostřednictvím se její členové snažili dosáhnout maximálního majetkového profitu na úkor poškozených, přičemž daná trestná činnost od počátku spočívala ve vylákání zámožných osob z podnikatelských kruhů (poškození Ondřej T., Petr V. a Jiří Č.), popř. jiných osob disponujících značným majetkem (poškození Martin S. a Miroslav W., osoba Ivana V. alias Lovce) na různá místa v zahraničí, kde tyto osoby byly nebo měly být uvězněny a vydíráním nuceny k zaplacení značných finančních prostředků celkově dosahujících částek v řádu desítek milionů Kč (v případě poškozeného Ondřeje T. částky ve výši 2.000.000,- USD, v případě poškozeného Miroslava W. částky ve výši 1.824.939,- Kč, v případě poškozeného Petra V. částky ve výši 191.318 Kč a 363.000,- €, tj. celkem 9.560.348,- Kč). Obžalovaný Michael Š. sám v této souvislosti potvrdil, že krátce poté, co byl dne 20.12.2010 podmíněně propuštěn z předchozího výkonu trestu odnětí svobody, pojal úmysl opatřovat si prostředky pro uspokojování svých potřeb trestnou činností, a to způsobem, s nímž již měl určité zkušenosti, neboť rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 18.01.2006, sp. zn. 45 T 17/2005 byl odsouzen pro mimo jiné pro trestný čin vydírání podle § 235 odst. 1, 3 tr. zákona, ve stádiu pokusu podle § 8 odst.

1 tr. zákona, jehož se dopustil tak, že dne 03.01.2005 pod jménem Alexander M. vylákal poškozeného Marka Š. pod falešnou záminkou sponzorování chovu koní do vesnice Chateau neuf de Grasse nedaleko francouzského Nice, kde jej pod pohrůžkou namířené pistole nutil k zaplacení částky ve výši 500.000,- €, již poté snížil na částku ve výši 300.000,- €, načež poškozený prostřednictvím další osoby dne 07.01.2005 vložil v pobočce Commerzbank AG, pobočka Praha na účet Radka P. částku ve výši 95.000,- Kč představující první splátku obžalovaným požadované sumy.

Obžalovaný Š. současně potvrdil, že jednou z osob, na kterou se se svým plánem na vylákání finančních prostředků od poškozeného Ondřeje T. obrátil, byl obžalovaný Libor S., jenž na jeho nabídku přistoupil a nejpozději v červenci 2011, kdy došlo k realizaci jejich záměru, zajistil dalšího účastníka celé akce, a to obžalovaného Miroslava M., s nímž se znal z místa svého bydliště ve Xxx. Byť obžalovaní Libor S. a Miloslav M. využili svého zákonného práva a v přípravném řízení, jakož i v řízení před soudem odmítli k tomuto skutku vypovídat, byla jejich aktivní účast na uvěznění a vydírání poškozeného T. ve španělské Valencii jednoznačným způsobem prokázána ostatními provedenými důkazy, a to především výpovědí obžalovaného Petra K., který v přípravném řízení uvedl, že mu bylo obžalovaným Liborem S. po tomto útoku sděleno, že se na něm obžalovaný S. podílel s osobami vystupujícími pod jmény Michal a Miloš. S osobou jménem Miloš se přitom opakovaně setkal, načež za účasti orgánů Policie ČR označil rovněž místo jejího bydliště a typ jí užívaného motorového vozidla, přičemž podle provedených šetření se jednalo o bydliště a vozidlo obžalovaného Miloslava M.. Původní nabídce účasti na přepadení jemu neznámého podnikatele ve Španělsku byl přítomen rovněž obžalovaný Petr S., který se společně s bratrem Liborem účastnil i dalších schůzek, a to např. v souvislosti se založením bankovního účtu v Oberbank ve Vídni na jméno Zdeněk M. či následné schůzky v obchodním centru Chodov po návratu ostatních obžalovaných z Francie (viz bod A. II. 4.). Z vyjádření obžalovaného K. je tedy zřejmé, že obžalovaní Libor S., Miloslav M. a Petr S. byli vědomými účastníky daného uskupení, jehož cílem bylo z podnětu obžalovaného Michaela Š. páchat násilnou trestnou činnost na úkor poškozených za účelem dosažení co nejvyššího zisku.

Skutečnost, že třetí osobou, která se jako vědomý člen organizované skupiny vedle obžalovaných Michaela Š. a Libora S. věznění poškozeného T. aktivně účastnila, byl Miloslav M., je přitom prokazována mimo jiné i vyjádřením samotného poškozeného, který v rámci hlavního líčení konaného dne 08.07.2014 po předstředění audionahrávky s hlasem obžalovaného M., pořázené při vazebním zasedání konaném dne 23.04.2014, uvedl, že zachycený hlas je podobný hlasu třetího z útočníků, neboť v něm slyší moravštinu, čímž mínil způsob mluvy na Xxxsku, odkud poškozený sám, stejně jako obžalovaný M., pochází. Z výsledků provedeného dokazování, zejména výpovědi obžalovaného Michaela Š. ve spojení s výpovědí poškozeného Ondřeje T. je přitom zřejmý charakter role obžalovaného M. v rámci zločinecké skupiny, který při únosu poškozeného jako řadový člen pouze plnil pokyny obžalovaných Michaela Š. a Libora S.. Naproti tomu obžalovaný Petr S., který se vlastního provedení přepadení poškozených neúčastnil, jednak zajišťoval přepravu

svého xxx Libora S. motorovým vozidlem na místa jednotlivých schůzek s ostatními členy skupiny, což ve svých výpovědích potvrdili i ostatní obžalovaní a jednak vedl komunikaci s dalšími členy skupiny, jimž předával instrukce od Libora S., jak tomuto bylo zejména ve vztahu k obžalovanému Petru K., s nímž prostřednictvím telefonu v období měsíců června a července 2012 probíral instrukce k jeho cestě do Dubaje, kam měl být vylákán Ivan V. alias Lovce, který dle vlastního doznání obžalovaného Š. představoval další ze zámožných osob, na jejíž úkor se snažil identickou trestnou činností jako v předchozích případech obohatit.

Obžalovaný Petr K. se stal vědomým členem organizované skupiny nejpozději od června 2012, kdy jeho účast zajistil obžalovaný Libor S., s nímž se znal již z předchozí doby z výkonu trestu odnětí svobody, a to za účelem přeapadení osoby Ivana V. alias Lovce, který měl být vylákán Dubaje. Daná skutečnost je přitom prokazována obsahem odposlechů telefonních hovorů, které byly v období měsíců června a července 2012 vedeny obžalovanými Petrem K., Liborem S. a Petrem S. a ve kterých obžalovaní komunikovali o tom, že on (míněno obžalovaný Michael Š.) dodělavá ještě nějaké technické věci kolem celé akce, o nutnosti posunu letenek, o tom, že ještě probíhají nějaké e-maily, nějaká korespondence, nějaké očuchávání, čemuž Libor S. nerozumí, neboť je to jeho (míněno obžalovaného Michaela Š.) parketa. Byť byly odposlechy telefonních hovorů obžalovaného Petra K. za období od 26.04.2012 do 17.09.2012 zajištěny v rámci trestního řízení vedeného Celním ředitelstvím Plzeň pod sp. zn. PL 1631/TS-21/2011 (akce GAME_10 a GAME_13), zatímco odposlechy telefonních hovorů obžalovaného Petra S. za období od 29.05.2012 do 20.09.2012 byly zajištěny v rámci řízení vedeného Generálním ředitelstvím cel, odborem pátráním pod sp. zn. č.j. GR -TS 21/2012 (akce SANDÁL_09), jsou tyto záznamy odposlechů s ohledem na splnění podmínek § 88 odst. 6 tr. řádu použitelné i v jiné trestní věci, než je ta, v níž byly provedeny, tj. i v rámci trestní věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 43 T 2/2014. V souvislosti se zjištěným obsahem shora uvedených odposlechů obžalovaných pak nelze pominout ani obsah e-mailové komunikace vedené v době od 21.05.2012 do 10.06.2012 mezi obžalovaným Michaelem Š., vystupujícím pod jménem Robert K. a užívajícím adresu xxx, a Ivanem V.em, užívajícím adresu xxx, o plánované cestě Ivana V. do Dubaje, jakož i skutečnost, že dle údajů nalezených v počítači obžalovaného Michaela Š., zajištěného při provedené domovní prohlídce v místě jeho bydliště, byly nalezeny soubory obsahující mimo jiné elektronickou letenku pro osoby Petra K. a Libora S. s datem odletu 07.07.2012 a datem příletu 15.07.2012, dále elektronickou letenku pro osoby Ivan a Jana V. s datem odletu 15.07.2012, včetně turistických víz těchto osob. Z obsahu SMS zpráv nalezených v mobilním telefonu zn. Nokia C1-01, zajištěného při domovní prohlídce u obžalovaného Michaela Š., je přitom zcela zřejmé, že jmenovaný obžalovaný z tohoto přístroje komunikoval s obžalovaným Danielem D., který následně tento přístroj přivezl z Dubaje do ČR a zanechal jej v bydlišti obžalovaného Š.. Z obsahu a charakteru jejich komunikace je zřejmé, že si v červnu 2012 píší o realizaci plánu na vylákání „Lovce“ do Dubaje, a to za účasti Libora (míněno obžalovaného Libora S.).

Podle obsahu pořizovaných odposlechnů telefonních čísel užívaných obžalovanými Petrem S. a Petrem K. ve spojení s obsahem SMS zpráv zasílaných mezi obžalovanými Š. a D. v květnu a červnu 2012 se nejpozději od června 2012 stal členem organizované skupiny rovněž obžalovaný K., s jehož účastí obžalovaní Michael Š. a Libor S. počítali při likvidaci osoby Ivana V. v Dubaji v červnu 2012. Jak je zřejmé z výsledků provedeného dokazování, podrobně analyzovaných níže ve vztahu k jednotlivým skutkům, plnil obžalovaný K. při realizaci jednotlivých akcí pokyny hlavních představitelů organizované skupiny, tj. obžalovaných Š. a Libora S., který byl jeho kamarádem a jenž jej také do této skupiny přivedl, přičemž po změně strategie se stal přímým vykonavatelem obou vraždy, když poškozeného W. usmrtil dne 11.11.2012 nedaleko Dubaje opakovanými údery kamenem do oblasti hlavy, zatímco poškozeného V. usmrtil jednou střelou z pistole vedenou do zátylku nedaleko italsko-rakouských hranic dne 08.03.2013.

Obžalovaný Libor S. byl ze strany obžalovaného Michaela Š. jako jeden z prvních informován o jím připravovaných akcích (o vylákání a přepadení obžalovaného Ondřeje T., o zajištění převodu finančních prostředků od poškozeného Petra V. na rakouský účet předem založený obžalovaným Petrem K.), zařizoval jednotlivé dílčí úkoly potřebné k úspěšnému provedení akcí (zajištění osobních dokladů vystavených na jméno Zdeněk M., po jejichž předložení byl obžalovaným Petrem K. dne 07.01.2013 založen bankovní účet v Oberbank ve Vídni), úkoloval další členy skupiny ke splnění dílčích úkolů (zajištění osob obžalovaných Miloslava M. a Petra K. pro účast na jednotlivých akcích, předání instrukcí a doprovod obžalovaného K. při založení bankovního účtu v Rakousku, včetně zřízení internetového bankovníctví, vyplacení finančního podílu obžalovanému M. pro dokončení akce s poškozeným T., likvidace těla poškozeného Petra V. apod.). Obžalovaný Libor S. se současně s ostatními členy skupiny sám účastnil vlastního přepadení poškozených Ondřeje T., Miroslava W. a Petra V., jejich spoutání a uvěznění, jakož i jejich případného násilného usmrcení a likvidace těl, přičemž některé dílčí akce v nepřítomnosti obžalovaného Š. plánoval, organizoval a řídil (výběr místa usmrcení poškozeného W. ve Spojených arabských emirátech, vlastní průběh jeho přepadení a usmrcení, včetně likvidace jeho osobních věcí apod.).

Výpověďmi obžalovaných Michaela Š., Daniela D. a Petra K., ve spojení s výpověďmi poškozených Ondřeje T. a Jiřího Č., jakož i dalších svědků, včetně provedených listinných důkazů v podobě e-mailové korespondence vážící se k jednotlivým skutkům podrobně popsáním shora ve výrokové části tohoto rozsudku pod body A. II. 1. až II. 5., výpisů z bankovních účtů obžalovaného Š. a obsahu analyzované výpočetní techniky a dalších komunikačních prostředků zajištěných při provedené domovní prohlídce v místě jeho bydliště, má soud za jednoznačně prokázané, že to byl právě obžalovaný Michael Š., který jako hlavní iniciátor a hybatel celého zločinného uskupení prováděl vlastní tipování bohatých podnikatelů či jiných osob disponujících značným majetkem, načež s těmito osobami vedl telefonickou a e-mailovou komunikaci, zpravidla pod smyšlenou identitou jako Robert K.. Z výsledků provedeného dokazování, podrobně rozvedeného v těch částech odůvodnění tohoto rozsudku, jež se váží k jednotlivým žalovaným skutkům,

je rovněž zcela zřejmé, že to byl právě obžalovaný Michael Š., kdo poškozené pod různými smyšlenými záminkami a jím vyfabulovanými legendami vylákal na různá místa mimo území ČR (poškozeného Ondřeje T. do španělské Valencie za účelem projednání příspěvků na charitu a prohlídky jachty, poškozeného Martina S. do francouzského Cannes za účelem soukromé xxx hry, poškozeného Miroslava W. do Dubaje ve Spojených arabských emirátech za účelem projednání pracovní nabídky, poškozeného Petra V. do francouzské Nice za účelem projednání prodeje luxusních nemovitostí a poškozeného Jiřího Č. do francouzské Nice za účelem projednání prodeje jachty). Obžalovaný pak s plány svých akcí seznamoval ostatní členy skupiny, nejprve však obžalované Daniela D. a Libora S., jež pověřoval plněním dalších dílčích úkolů, sám pak zajišťoval ubytování (ve Španělsku, Francii, SAE), pronájem motorových vozidel (pro cestu do Španělska a Francie), nákup letenek (pro cestu do SAE), vydání turistických víz (pro cestu do SAE) a další logistické záležitosti nezbytné k úspěšnému provedení akcí (včetně zajištění maskovacích kukel a pout), v průběhu páchaní jednotlivých skutků rozhodoval o dalším postupu a po ukončení akce rozhodoval o výši finančních prostředků získaných trestným činem, které rozdělával mezi jednotlivé členy skupiny (převod části finančních prostředků pocházejících z přepadení poškozeného T. ze ženevského účtu obžalovaného Š. na účet obžalovaného Libora S., předání části hotových finančních prostředků ostatním členům skupiny na jejich setkání v obchodním centru v Praze v březnu 2013).

Obžalovaný Daniel D. se dle vlastního vyjádření ve spojení s výpovědí obžalovaného Michaela Š. do jím páchané trestné činnosti zapojil krátce po svém podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, ke kterému došlo dne 10.02.2012. Z obsahu SMS zpráv nalezených v mobilním telefonu užívaném obžalovanými během jejich pobytu v Dubaji, který byl následně zajištěn při domovní prohlídce v místě bydliště obžalovaného Š., přitom jednoznačně plyne, že již od května 2012 mezi sebou obžalovaní D. a Š. komunikovali o trestné činnosti páchané za účasti dalších osob, když plánovali fyzickou likvidaci osoby Ivana V., k níž mělo dojít, stejně jako v následně v případě poškozeného Miroslava W., v Dubaji, kde měl obžalovaný Š. dlouhodobě pronajatý apartmán, jehož chod zajišťoval právě obžalovaný D., jenž se na tomto místě fyzicky zdržoval. Obžalovaný D. byl současně s ohledem na svůj blízký přátelský vztah obžalovaným Š. jako jeden z prvních informován o plánovaném páchaní únosu poškozených W., V. a Č., což oba obžalovaní sami ve svých výpovědích potvrdili. Při vlastním provedení jednotlivých akcí pak obžalovaný D. plnil pokyny předávané obžalovaným Š., popř. v jeho nepřítomnosti obžalovaným Liborem S. (viz bod A. II. 3.), kdy se tímto způsobem mimo jiné účastnil vytipování vhodného místa pro likvidaci těla poškozeného W. v SAE za přítomnosti obžalovaných Libora S. a Jiřího P., osobně vyzvedl poškozeného W. na letišti a zavedl do apartmánu, kde byl přepaden ostatními obžalovanými, podílel se na odvozu poškozeného z apartmánu a na hloubení jámy, do níž bylo následně zahrabáno tělo poškozeného, podílel se na likvidaci osobních věcí poškozeného W., včetně jeho mobilních telefonů, stejně jako telefonu poškozeného V., načež na pokyn obžalovaného Š. prováděl v Dubaji, Ománu a Miláně jednotlivé výběry z bankomatů prostřednictvím kreditních karet, jež byly při přepadení odňaty poškozeným W. a V..

Rovněž obžalovaný Jiří P., který se stal vědomým členem organizované skupiny v listopadu 2012 v souvislosti s přepadením poškozeného Miroslava W., plnil jako řadový člen této skupiny pokyny jejího čelního představitele, obžalovaného Libora S., který byl po dobu nepřítomnosti obžalovaného Š. v Dubaji hlavním koordinátorem realizace celé akce. Obžalovaný P., maskovaný kuklou, se tak, jak sám doznal, na pokyn obžalovaného Libora S. přímo podílel na přepadení poškozeného W. po jeho příchodu do apartmánu, jakož i na jeho následném fyzickém hlídání v bytě. Na pokyn obžalovaných Š. a Libora S. současně plnil funkci řidiče, tzn. že se přímo účastnil odvozu poškozeného z pronajatého apartmánu na místo, kde posléze došlo k jeho usmrcení, a byl přítomen rovněž opakované fyzické likvidaci věci poškozeného, při níž mu byl ve druhém případě zadržen cestovní pas.

Vzájemné postavení obžalovaných v rámci organizované skupiny a jejich role při plnění jednotlivých úkolů vychází mimo jiné i z charakteristiky jejich osobností tak, jak byly odborně vyšetřeny znalcem z oboru zdravotnictví, odvětví klinická psychologie PhDr. Jiřím Klose, PhD. ve spojení s psychiatrickým vyšetřením provedeným znalcem MUDr. Vlastimilem Tichým. Podle závěrů jimi zpracovaného znaleckého posudku ve spojení s jejich výpověďmi učiněnými v řízení před soudem je obžalovaný Michael Š. osobností poruchově strukturovanou, s disharmonickým vývojem, se zvýrazněnými povahovými rysy histriónskými a dissociálními. Jeho emocionalita je méně vyvážená, afektivita aktivní, dynamická, v zátěži s nižším prahem frustrační tolerance se sklonem k nezdrženlivé a impulzivní reaktivitě. Z typologického hlediska je osobností spíše extrovertovanou, dynamickou, sociálně flexibilní, manipulativní. V oblasti sociálních vztahů je poruchově socializován, spolehlivě neukotven v kvalitním partnerském vztahu, sociálně maladaptovaný, bez adekvátního rozvinutí vyšších citů a morálních hodnot, které by odpovídaly jeho úrovni intelektu, egocentrický, aktivně sledující subjektivní požitky a výhody bez většího ohledu na důsledky takového jednání, důraz klade převážně na materiální hodnoty. Rovněž obžalovaný Daniel D. je dle znalců je osobností poruchově strukturovanou, anomální, se zvýrazněnými povahovými rysy nezdrženlivosti, dissociality. Jeho emocionalita je méně vyvážená, efektivita kolísavá, v zátěži s nižším prahem frustrační tolerance. Z typologického hlediska je osobností spíše introvertovanou, ale sociálně flexibilní. V oblasti sociálních vztahů je primárně socializován, spolehlivě neukotven v kvalitním partnerském vztahu, sociálně maladaptovaný, bez adekvátního rozvinutí vyšších citů a morálních hodnot, které by odpovídaly jeho úrovni intelektu, primárně sledující subjektivní požitky a výhody bez většího ohledu na důsledky takového jednání. Obžalovaný Petr K., jehož intelekt se pohybuje v pásmu průměru, je osobností poruchově strukturovanou, anomální, s rysy dissociality a zvýrazněné vztahovačnosti. Jeho emocionalita je nevyrovnaná, efektivita labilní, v zátěži s nižším prahem frustrační tolerance, se sklonem k rozvoji impulzivní reaktivity. Z typologického hlediska je osobností spíše introvertovanou, podrobivou, s naznačenými rysy schizoidity. V oblasti sociálních vztahů je socializován, ukotven v konzumovaném partnerském vztahu, zvýšeně vztahovačný, manipulativní, ale zároveň snadněji ovlivnitelný dominantní autoritou. Obžalovaný Libor S. je znalci hodnocen jako osobnost poruchově strukturovaná, anomální, se zvýrazněnými povahovými rysy dissociálními a histriónskými. Jeho

emocionalita je nevyvážená, afektivita dynamická, vznětlivá, v zátěži s nižším prahem frustrační tolerance se sklonem k impulzivní a i agresivní reaktivitě. Z typologického hlediska je osobností spíše extrovertovanou, dynamickou, sociálně manipulativní. V oblasti sociálních vztahů je primárně socializován, ukotven v konzumovaném partnerském vztahu, sociálně egocentrický, dominantní, aktivně sledující subjektivní požitky a výhody bez většího ohledu na důsledky takového jednání. Obžalovaný Petr S. je osobností anomální, se zvýrazněnými povahovými rysy nezdrženlivosti, histriónskými a dissociálními, jeho emocionalita je méně vyvážená, efektivita labilní, v zátěži s nižším prahem frustrační tolerance. Z typologického hlediska je osobností spíše introvertovanou, sociálně spíše podrobivou. V oblasti sociálních vztahů je primárně socializován, ukotven v konzumovaném partnerském vztahu, sociálně spíše závislý, nedominantní, bez dostatečného rozvinutí vyšších citů a morálních hodnot, sledující subjektivní požitky a výhody bez většího ohledu na důsledky takového jednání. Obžalovaný Jiří P. je dle závěru znalců psychicky relativně standardní osobností, bez průkazu závažné psychopatologie, která by svědčila pro přítomnost duševní poruchy, je osobností akcentovanou s vedoucími povahovými rysy histriónskými. Jeho emocionalita je senzitivní, afektivita labilní, v zátěži s nižším prahem frustrační tolerance, se sklonem k rozvoji impulzivní reaktivity. Z typologického hlediska je osobností spíše extrovertovanou, pro-sociálně orientovanou. V oblasti sociálních vztahů je socializován, ukotven v konzumovaném partnerském vztahu, avšak sociálně závislý, podrobivý, snadněji manipulovatelný dominantní autoritou. Úroveň vyšších citů a morálních hodnot odpovídají jeho intelektu, jsou dostatečně rozvinuté. Obžalovaný Miloslav M. je osobností poruchově strukturovanou, s disharmonickým vývojem, nezdrženlivou, impulzivní, simplexní, jeho emocionalita je nevyrovnaná, labilní, afektivita dynamická, labilní, v zátěži s nižším prahem frustrační tolerance, se sklonem k rozvoji impulzivní reaktivity. Z typologického hlediska je osobností spíše introvertovanou, podrobivou. V oblasti sociálních vztahů je dle znalců problematicky socializován, ukotven v konzumovaném partnerském vztahu, avšak sociálně podrobivý, snadněji manipulovatelný dominantní autoritou. U žádného z obžalovaného nebyla psychologickým ani psychiatrickým vyšetřením prokázána agresivita jako primárně pudový rys či jako trvalá osobnostní dispozice a zdroj chování a jednání, a to včetně zátěžových situací či opilosti. Pouze obžalovaný Libor S. je dle závěrů znalců v zátěžových situacích ve shodě se svojí shora popsanou osobnostní strukturou disponován ke vznětlivé, impulzivní, hostilní reaktivitě, včetně agresivního jednání, tzn. že je osobou s agresivními sklony vázanými na konkrétní situaci.

Při hodnocení úrovně věrohodnosti výpovědi jednotlivých obžalovaných, včetně vylíčení průběhu jednotlivých skutků, které jsou jim, popř. dalším osobám, kladeny za vinu a popisu jejich vlastní role a podílu na tomto jednání nelze pominout vyjádření znalce z oboru zdravotnictví, odvětví klinická psychologie PhDr. Jiřího Kloše, PhD., dle kterého nejsou případné rozpory mezi subjektivními a objektivními údaji obsaženými ve výpovědích obžalovaných Michaela Š., Daniela D., Jiřího P. a Miloslava M. způsobeny psychopatologickými, chorobnými mechanismy, nýbrž se jedná o volní, vědomé rozhodnutí jejich osob podat zkreslenou výpověď, neboť sami

jsou schopni správně vnímat, zapamatovat si a reprodukovat zapamatované skutečnosti. Stran subjektivního posouzení a hodnocení reality, pak znalci z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinická psychologie ve vztahu k osobám obžalovaných Libora S., Petra K. a Petra S. na základě zjištěných vedoucích osobnostních rysů, analýzy postojů k vyšetření, rozboru výsledků jednotlivých psychologických škál a jejich konfigurací konstatují její výrazné snížení. Jmenování obžalovaní tak mohou s vysokou pravděpodobností podávat subjektivně zkreslené informace účelového charakteru, jejich věrohodnost je významně snížena. Případné rozpory mezi subjektivními a objektivními údaji však nejsou dle znalců způsobeny psychopatologickými, chorobnými mechanismy, nýbrž se jedná o volní, vědomé rozhodnutí jmenovaných obžalovaných podat zkreslenou výpověď.

Vzhledem ke všem výše uvedeným skutečnostem tak neměl soud o vině obžalovaných Michaela Š., Daniela D., Petra K., Libora S., Petra S., Miloslava M. a Jiřího P. jednáním popsáním shora ve výrokové části tohoto rozsudku pod bodem A. I. žádných pochybností, neboť veškeré důkazy spolu v podstatných rysech vzájemně korespondují a vytvářejí logicky soudržný řetězec, z něhož bezpečně plyne zjištěný skutkový stav a zároveň vyvrací verzi prezentovanou obhajobou obžalovaného Michaela Š. popírající jakoukoli aktivní roli obžalovaných Petra S. a Miloslava M. v rámci zločinecké organizované skupiny, pročež rozhodl tak, jak je uvedeno shora ve výrokové části tohoto rozsudku.

Obžalovaní Michael Š., Libor S., Petr S., Daniel D., Petr K., Miloslav M. a Jiří P. svým jednáním popsáním shora ve výrokové části tohoto rozsudku pod bode A. I. naplnili všechny zákonné znaky trestného činu podle § 13 odst. 1 tr. zákoníku, tedy jednak znak formální v podobě skutkové podstaty zvlášť závažného zločinu účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 tr. zákoníku, stejně jako znak společenské škodlivosti. Z chování obžalovaných, zejména okolností a charakteru jednotlivých útoků popsáných shora ve výrokové části tohoto rozsudku pod body A. II. 1. až II. 5., včetně úlohy jednotlivých obžalovaných při jejich páčání, jejich trestní minulosti a rozsahu jimi způsobených škodlivých následků je zřejmé, že uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu, zejména norem práva civilního a správního, není v daném případě dostačující, neboť s ohledem na charakter protiprávního jednání obžalovaných by nebylo použití jiných právních prostředků dostatečně efektivní. V daném případě je třeba navíc zajistit ochranu elementárním právním hodnotám před činy zvláště škodlivými pro společnost, což zásah do společenského zájmu na ochraně veřejného pořádku a postihování škodlivých forem trestné součinnosti bezesporu je.

V jednání obžalovaných je v daném případě možné spatřovat zavinění ve formě přímého úmyslu ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť věděli, že svým jednáním v podobě vědomé účasti na činnosti dalších spoluobžalovaných tvořících vzájemně vnitřně organizovanou skupinu s jasně rozdělenými rolmi jejich jednotlivých členů, jejímž cílem bylo prostřednictvím trestné činnosti dosahovat na úkor poškozených maximálního finančního prospěchu, mohou způsobit porušení či

ohrožení zájmu společnosti na ochraně veřejného pořádku a toto porušení chtěli způsobit. K závěru o úmyslné formě zavinění je soud veden zejména okolnostmi žalovaného jednání popsaného pod body A. II. 1. až II. 5., jehož se jednotliví obžalovaní průběžně účastnili a jež bylo vždy před samotným napadením jednotlivých poškozených přesně naplánováno a připraveno. Pominout nelze ani skutečnost, že pachatelé při přepadení poškozených použili maskovací kukly, pouta, lopaty či střelnou zbraň, tzn. předměty, které si byli nuceni předem opatřit. Obžalovaný Michael Š. navíc vystupoval pod falešnou identitou Robert K. či Tomáš S. a obžalovaný Petr K. s vědomím svých spolupachatelů předem založil pro potřeby vymožení finančních prostředků od poškozeného Petra V. bankovní účet, k čemuž využil osobní doklady Zdeňka M. dříve opatřené obžalovaným Liborem S.. Z těchto okolností plyne jednoznačná připravenost, promyšlenost a plánovitost jejich jednání, což vede soud k jasným závěrům o jejich přímém úmyslu ve vztahu k žalovanému skutku a jeho následkům.

K jednání popsanému pod bodem A. II. 1. :

Výpovědi obžalovaného Michaela Š. ve spojení s výpovědí poškozeného Ondřeje T. bylo jednoznačným a nezvrtaným způsobem prokázáno, že v červenci 2011 byl poškozený obžalovaným Š. vylákán do Valencie ve Španělsku, a to pod záminkou získání informací od poškozeného o možném rozdělení finančních prostředků na charitativní účely a prohlídky jachty. Obžalovaný Š. v souvislosti s tímto skutkem sám potvrdil, že krátce po svém podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody v prosinci 2010 pojal úmysl opatřovat si finanční prostředky trestnou činností, neboť nemohl nalézt jakékoliv legální pracovní uplatnění. Poškozeného T. si přitom předem vytypoval na základě informací veřejně publikovaných ve sdělovacích prostředcích o tom, že v minulosti prodal internetovou doménu xxx, pročež disponuje značnými finančními prostředky, má zálibu v jachtingu a přispívá na charitu. Na to jej opakovaně kontaktoval elektronicky, přičemž se zcela záměrně vydával nejprve za osobu jménem Monika a poté za osobu Roberta K.. Se svým záměrem se obžalovaný dle svého vyjádření nejprve svěřil svému známému, svědkovi Stanislavu V., o jehož účasti na celé akci uvažoval, načež z toho sešlo, pročež mu za jeho mlčení vyplatil částku ve výši cca 10.000,- €, což však svědek sám ve své výpovědi učiněné v řízení před soudem kategoricky odmítl. Poté se tak obrátil na obžalovaného Libora S., jehož znal z minulosti, s tím, že by se mohl přepadení poškozeného účastnit, a to popř. i se svým bratrem Petrem. Účast svého xxx však obžalovaný Libor S. odmítl s tím, že sám zajistí třetího z útočníků, jehož obžalovaný Š. předem neznal. Poté, co poškozený potvrdil termín cesty, zajistil obžalovaný Š. jednak pronájem motorového vozidla tov. zn. Škoda Octavia u společnosti Royal Crown Databank s.r.o. a jednak pronájem bytu ve Valencii, přičemž si byl na úhradu výdajů spojených s realizací akce nucen vypůjčit finanční částku ve výši 300.000,- Kč. Ze souhlasného vyjádření obžalovaného Š. a poškozeného T. je dále zřejmé, že obžalovaný poškozeného vyzvedl na letišti ve Valencii, kam přiletěl v neděli 31.07.2011, načež odjeli vozidlem taxi do pronajatého bytu v centru města. Zde byl poškozený vlákán do bytu, kde na něho v jednom z pokojů již čekali další dva spolupachatelé, kteří byli maskováni černými kuklami, které za tímto účelem společně s pouty a plynovou pistolí dle svého vyjádření obstaral na pokyn Libora S.

obžalovaný Š.. Mimo jiné i z charakteru příprav obžalovaných na setkání s poškozeným je již od samého počátku zcela zřejmý násilný charakter jejich zamýšleného jednání, neboť vlastním maskováním a spoutáním poškozeného chtěli v poškozeném vzbudit obavu o život a strach a tímto způsobem posílit ochotu poškozeného ke splnění jejich pokynů stran uvolnění jimi požadovaných finančních prostředků.

Skutečnost, že jedním z těchto útočníků byl obžalovaný Libor S., má soud i při absenci jeho vlastního vyjádření k tomuto skutku za prokázanou jednak doznáním obžalovaného Š., jakož i výpovědí obžalovaného Petra K., učiněnou v rámci přípravného řízení dne 09.07.2013. Zde obžalovaný K. za účasti svého obhájce a obhájců ostatních obžalovaných hovořil o tom, že se o akci ve Španělsku poprvé dozvěděl na schůzce v Boru u Tachova, kde mu obžalovaný Libor S. za přítomnosti svého xxx Petra S. a osoby, jíž znal pod jménem Miloš, účast na nelegální akci v zahraničí, což odmítl, načež se o celé věci postupně dozvídal až z následného vyprávění obžalovaného Libora S., který mu také po návratu ze Španělska vrátil půjčené finanční prostředky s tím, že pocházejí právě z této akce. Současně nelze pominout obsah SMS zprávy zasláné obžalovaným Š. obžalovanému D. na jím užívané dubajské telefonní číslo v souvislosti s plánování únosu další osoby, v níž hovoří o tom, že v loni (tj. v létě 2011) také Libor (míněno obžalovaný Libor S.) dělal za jídlo, ubytování a 5.000 na stavbě, zatímco on (míněno obžalovaný Š.) si půjčil 300.000.

Shora citovanou výpovědí obžalovaného Petra K. z přípravného řízení ze dne 09.07.2013 má soud rovněž za jednoznačně prokázané, že třetím z útočníků, kteří se na přepadení poškozeného T. ve Valencii osobně účastnili, byl obžalovaný Miloslav M., byť on sám v rámci přípravného řízení, jakož i řízení před soudem využil svého zákonného práva a odmítl k věci vypovídat, tzn. že soud nemá k dispozici jeho procesně použitelné vyjádření k tomuto skutku. Obžalovaný K. však před příslušnými orgány Policie ČR (po zákonném poučení a za účasti svého obhájce, jakož i obhájců ostatních obžalovaných) dne 09.07.2013 spontánně uvedl, že mu bylo obžalovaným Liborem S. po provedení akce sděleno, že se na věci účastnil společně s osobami užívanými jména Michal a Miloš, přičemž se mělo jednat o držení bohatého podnikatele, jehož jméno neznal, na blíže neurčeném místě ve Španělsku, načež měl útočníkům zaplatit částku ve výši cca 2.000.000,- USD. S osobou vystupující pod jménem Miloš se přitom obžalovaný K. dle svého vyjádření opakovaně (cca 5x až 6x) setkal, a to jednak před samotnou akcí ve Španělsku na schůzce v Boru u Tachova, kde mu byla účast na této akci nabízena obžalovaným Liborem S., a jednak ve Xxx, kde jej byl společně s obžalovanými Liborem a Petrem S. vyzvednout v místě jeho bydliště. K této osobě mu bylo obžalovaným Liborem S. sděleno, že je jeho spolužákem, bydlí ve Xxx ve vzdálenosti cca 100 metrů od jeho společného bydliště s družkou, údajně pochází ze Slovenska, měl být ženatý a mít 2 nebo 3 děti, přičemž jeho manželka měla pocházet z romského etnika. Zpětně se od obžalovaného Libora S. dozvěděl o tom, že si měl Miloš po návratu ze Španělska v létě 2011 zakoupit motorové vozidlo tov. zn. Audi A6 tmavé barvy. Na této své

výpovědi setrval i při svém následném výslechu konaném dne 09.10.2013, opět za účasti svého obhájce, jakož i obhájců ostatních obžalovaných. Z následně provedených šetření orgány Policie ČR, zejména výpisu z Centrální evidence obyvatel a Výpisu z registru vozidel, bylo zjištěno, že obžalovaný M. bydlí na adrese xxx, tj. v těsné blízkosti společného bydliště obžalovaného Libora S. a jeho družky Jitky K. (xxx), užívá motorové vozidlo tov. zn. Audi A6 Allroad, černé barvy, RZ : xxx, jehož registrovaným vlastníkem je od 17.10.2011, přičemž pochází ze Slovenska (z xxx), má dva syny a jeho partnerkou je Gabriela M., původem ze slovenské xxx. Dne 20.05.2013 přitom obžalovaný K. sám, spontánně, bez jakéhokoliv návodného jednání ze strany orgánů činných v trestním řízení označil místo bydliště osoby, jíž znal pod jménem Miloš s tím, že byl na tomto místě přítomen společně s obžalovaným Liborem S. na podzim roku 2011, přičemž policejním orgánem bylo zjištěno, že se jedná o místo bydliště obžalovaného M.. Obžalovaný sám v této souvislosti uvedl, že v době, kdy byl na místě přítomen v doprovodu orgánů Policie ČR, stálo před bydlištěm osoby, jíž znal pod jménem Miloš a kterou aktuálně spatřil vycházet z jí obývaného domu, zaparkované její motorové vozidlo tov. zn. Audi A6 tmavé barvy. Následné tvrzení obžalovaného K. o tom, že jeho označení místa bydliště osoby, jíž znal pod jménem Miloš, a jež se měla účastnit přepadení poškozeného T. ve španělské Valencii, nebylo spontánní, neboť byl na místo samé odvezen orgány Policie ČR, které tak samy toto místo určily a které mu rovněž k této osobě poskytly potřebné informace, jež se následně objevily v jeho výpovědi, považuje soud za lživé a ryze účelové, neboť bylo zcela vyvráceno přesvědčivou výpovědí svědka Mgr. Martina Š., který se tohoto úkonu trestního řízení jako osoba přímo vedoucí výslech obžalovaného účastnil. Jmenovaný svědek přitom kategoricky odmítl, že by byl obžalovaný k jakémukoliv tvrzení či označení místa bydliště obžalovaného M. nucen, popř. že by mu byly jakékoliv informace podsouvány ze strany policejního orgánu, což dle závěrů soudu jednoznačně vylučuje i sama skutečnost, že tomuto opakovanému výslechu obžalovaného byly osobně přítomni mimo jiné i jeho obhájce (Mgr. Zdeněk H.) a obhájkyň obžalovaného M. (Mgr. Barbora B.), kteří proti způsobu vedení výslechu a následné protokolaci vyjádření obžalovaného K. nevznášeli žádné námitky, jež by byly zcela na místě v případě, že by policejní orgán daný výslech, v němž obžalovaný uvedl podstatné informace prokazující vědomou účast obžalovaného M. na žalovaném jednání, vedl způsobem odporujícím trestnímu řádu.

Závěr nalézacího soudu o tom, že třetím z útočníků přepadení poškozeného T. ve Valencii byl obžalovaný M., byť obžalovaný Š., který obžalovaného M. neoznačil ani v rámci provedené rekonstrukce in natura, tuto skutečnost vyloučil, je opřen mimo jiné i o vyjádření poškozeného T., který v rámci hlavního líčení konaného dne 08.07.2014 po předstředění audionahrávky s hlasem obžalovaného M., jež byla soudem pořízena při vazebním zasedání konaném v této trestní věci dne 23.04.2014, uvedl, že zachycený hlas je podobný hlasu třetího z útočníků (resp. hlasu menšího z obou maskovaných útočníků, když obžalovaný Š. alias Robert K., jehož poznal posléze podle fotografie zveřejněné v tisku, maskován nebyl), neboť v něm slyší moravštinu, čímž mínil způsob mluvy na Xxxsku, odkud poškozený sám, stejně jako obžalovaný M., pochází.

Poškozený dále potvrdil, že po vstupu do ložnice bytu byl vyšším z maskovaných útočníků, tzn. obžalovaným S., povalen na nedaleko stojící postel, kde mu byla zezadu nasazena pouta na ruce a na nohy připevněn poutací řetěz. V této souvislosti uvedl, že posléze mu byla pouta z rukou sejmuta, avšak nohy měl spoutány po celou dobu, kdy byl v bytě držen proti své vůli. Z tohoto vyjádření poškozeného, jakož i okolností, za kterých popsal možnosti svého pohybu po bytě, který byl zamčený a kde byl pod neustálým dohledem některého z útočníků ozbrojených pistolí, a to i v nočních hodinách, přičemž rozpoután byl pouze po dobu, kdy byl na WC či v koupelně, je zřejmé, že jeho možnosti pohybu byl značně omezené, pročež svojí intenzitou i délkou trvání odpovídají stavu uvěznění. Poškozený současně kategoricky odmítl, že by se mohl volně pohybovat po jednotlivých částech bytu, popř. daný prostor svévolně opustit či že by mu bylo umožněno volně užívat mobilní telefon, který mu byl ihned odebrán. Postupným vyjednáváním se následně poškozený s obžalovaným Š., který mu sdělil, že byli najati neznámou osobou na jeho fyzickou likvidaci a mají již vykopánu za Valencií jámu, nicméně že může danou objednávku přeplatit, pročež zprvu požadoval částku ve výši 5.000.000,- USD, domluvil na vyplacení částky ve výši 2.000.000,- USD, jíž nakonec skutečně zaplatil, neboť se obával možnosti splnění výhrůžek ze strany únosců, kteří disponovali podrobnými informacemi o jeho pracovním a soukromém životě. Z tohoto důvodu se také po svém návratu do ČR, ke kterému došlo v sobotu dne 06.08.2011, podle svých slov neobrátil na policii, neboť se obával možného opakování celé situace, popř. jejího zhoršení. Do ČR poškozený dle svého vyjádření ve shodě s doznáním obžalovaného Š. odcestoval letecky, když mu letenku předem rezervovala jeho družka, jíž o to na základě telefonátu, který mu z Valencie obžalovaný Š. umožnil, požádal, načež byl dne 06.08.2011 bez přítomnosti obou maskovaných útočníků dopraven obžalovaným Š. na letiště a to tak, že mu obžalovaný předem nasadil sluneční brýle, opatřené neprůhlednou lepicí páskou.

Poškozený současně ve shodě s obžalovaným Š. potvrdil, že obžalovanému pod tlakem okolností vydal svoji kreditní kartu vydanou bankou Citibank Europe plc. č. xxx, jejímž prostřednictvím byly z účtu poškozeného dle zajištěných bankovních výpisů provedeny za použití bankomatů na území Španělska opakované hotovostní výběry, a to dne 02.08.2011 400,- €, dne 03.08.2011 400,- € a 300,- €, dne 04.08.2011 2 x 400,- € a dne 05.08.2011 rovněž 2 x 400,- €, tj. celková částka ve výši 2.700,- €, jež dle kurzovního lístku ČNB platného ke dni provedených výběrů odpovídá částce ve výši 65.547,- Kč. Poškozený dle svého vyjádření ve shodě s výpovědí obžalovaného dále souhlasil s tím, že za své propuštění útočníkům vyplatí částku ve výši 2.000.000,- USD, pročež se ještě v neděli večer dne 31.07.2011 telefonicky spojil se svým osobním bankéřem, svědkem Pavlem B. ze Citibank Europe, za účel udělení příkazu k prodeji aktiv. Svědek B. tuto skutečnost ve své výpovědi potvrdil s tím, že pokyn k prodeji cenných papírů za účelem získání finančních prostředků ve výši 1.995.000,- USD poškozený řádně potvrdil v pondělí dne 01.08.2011, aniž by byl svědkovi znám důvod dané transakce. Po každodenním telefonickém kontaktu s poškozeným stran ověření rychlosti postupu požadované finanční operace, došlo dle svědkova vyjádření v pátek dne 05.08.2011 k udělení pokynu poškozeným k převodu daných

prostředků na jím sdělené číslo účtu, což je však operace zajišťovaná jiným pracovníkem banky.

Finančním šetřením provedeným k osobě poškozeného ve spojení s poskytnutými výpisy z účtu a dalšími bankovními informacemi bylo zjištěno, že z dolarového účtu poškozeného č. xxx, vedeného u Citibank Europe, byl dne 05.08.2011 proveden bezhotovostní převod finanční částky ve výši 1.995.000,- USD, tj. dle platného kurzovního lístku ČNB ve výši 34.182.330,- Kč, na účet označený jako FCY OUT F/O MICHAEL SVAB. V rámci mezinárodní právní pomoci provedené na území Rakouské republiky bylo zjištěno, že se jedná o účet v euroměně č. xxx vedený v Oberbank Vídeň, Schwarzenbergplatz 5, jehož majitelem je obžalovaný Michael Š.. Na daný účet byla dle poskytnutých bankovních informací dne 08.08.2011 připsána částka ve výši 1.373.117,26 €, jež byla převedena ze shora uvedeného účtu poškozeného T., vedeného u Citibank Europe. Za daného stavu tak bylo vyvráceno nepřesné vyjádření poškozeného o tom, že k předání pokynu bankéři stran převodu útočníky požadovaných prostředků došlo z jeho strany až po jeho návratu do ČR v úterý dne 09.08.2011, neboť podle objektivních bankovních výpisů byly předmětné finanční prostředky odeslány z účtu poškozeného již dne 05.08.2011, tedy v době jeho stále trvajících věznění ve Valencii, a na účet obžalovaného připsány dne 08.08.2011, tj. krátce po návratu poškozeného do ČR, aniž by však tímto dílčím rozporem došlo ke zpochybnění věrohodnosti, přesvědčivosti a pravdivosti výpovědi poškozeného jako celku.

Z výsledků mezinárodní právní pomoci poskytnuté Švýcarskou konfederací je zřejmé, že obžalovaný následně převedl ze svého účtu vedeného v Oberbank Vídeň částku ve výši 1.002.857,- € na svůj účet č. xxx, vedený u C.I.M. Banque S.. Ženeva, odkud dne 18.08.2011 převedl částku ve výši 515.479,55 € na euroúčet č. xxx, vedený u Raiffeisenbank a.s., jehož majitelem je obžalovaný Libor S.. Daná částka přitom dle vyjádření obžalovaného Š., jakož i s přihlédnutím ke všem okolnostem daného případu, představovala polovinu finančních prostředků získaných trestnou činností na úkor poškozeného T., jež obžalovaný Š. po odečtení nákladů, jež na únos vynaložil, rozdělil na dva díly, z nichž si jeden ponechal a druhý poukázal na účet obžalovaného Libora S., který se dále rozdělil se třetím útočníkem, tj. s obžalovaným M.. Dne 30.11.2011 pak obžalovaný Š. na svém účtu č. xxx vedeném u C.I.M. Banque S.. Ženeva provedl směnu částky ve výši 456.116,98,- € na částku 604.355,00 USD, načež dne 14.02.2012 zaslal částku ve výši 300.874,08USD, dne 16.03.2012 částku ve výši 150.648,96 USD a dne 26.06.2012 částku 20.146,02 USD na svůj účet č. xxx SAMEBO, vedený u Oberbank AG Linz. Z tohoto účtu pak převedl dne 30.03.2012 částku ve výši 80.634,02 USD a dne 10.04.2012 částku ve výši 30.369,38 USD ve prospěch účtu XXX, vedeného u EMIRATES NBD BANK PJSC Dubai. Obžalovaný Libor S. pak dle zajištěných bankovních výpisů provedl dne 18.08.2011 ze svého euroúčtu č. xxx, vedeného u Raiffeisenbank a.s., bezhotovostní převod částky ve výši 250.000,- € na svůj korunový účet č. xxx, odkud již následujícího dne, tj. 19.08.2011, provedl bezhotovostní převod částky ve výši 100.000,- Kč na účet č. xxx, vedený u Raiffeisenbank a.s., jehož majitelem je xxx, obžalovaný Petr S.. Poté dne 24.08.2011

obžalovaný Libor S. provedl ze svého euroúctu č. xxx výběr finanční hotovosti ve výši 264.000,- €. Z okolností žalovaného jednání je zřejmé, že se jednalo o finanční prostředky určené na hotovostní výplatu podílu třetího z útočníků, tj. obžalovaného M..

V souvislosti s převody, směňami a následnými výběry finančních prostředků pocházejících z účtu poškozeného Ondřeje T., odkud byly dne 05.08.2011 odeslány na účet obžalovaného Š. vedený u Oberbank Vídeň, nelze pominout ani písemnou zprávu společnosti Exchange, spol. s r.o., provozující směnárnu v Kaprově ulici, v níž obžalovaný Michael Š. provedl pod svým klientským číslem VIP xxx v období od května 2011 do března 2013 celkem 47 směn hotovosti, když prodej valut dosahoval částky 4.505.847,- Kč, zatímco nákup valut dosáhl částky 477.622,- Kč. Během měsíce srpna 2011 přitom obžalovaný prostřednictvím této směnárny prodal celkem 70.500,- € a nakoupil 6.000,- USD. Další směny valut byly v rozhodném období u téže společnosti provedeny rovněž svědkem Stanislavem V. pod klientským číslem xxx, a to dle jeho tvrzení na žádost a pro potřeby obžalovaného, který mu směňované finanční prostředky vždy bezprostředně před výměnou předal. Jmenovaný svědek tak při transakci č. 234660 ze dne 14.08.2011 vyměnil částku 9.000,- € za 216.000,-Kč, načež téhož dne ve stejnou dobu při transakci č. 234665 vyměnil částku 500,- € za 12.000,- Kč. Následně provedl dne 16.08.2011 při transakci č. 237087 výměnu částky ve výši 11.000,- € za 264.000,- Kč, dne 21.09.2011 při transakci č. 282700 výměnu částky ve výši 2.500,- € za 61.250,- Kč a dne 13.01.2012 při transakci č. 10277 výměnu částky ve výši 11.000,- € za 278. 300,- Kč. Při domovní prohlídce provedené v místě bydliště obžalovaného Libora S. ve xxx byla zajištěna mimo jiné účtenka z devizového centra ve Xxx, která byla dne 07.12.2011 vystavena na jméno obžalovaného s uvedením čísla jeho občanského průkazu, a to v souvislosti s provedenou výměnou částky ve výši 30.000,- € na částku ve výši 752.100,- Kč (stopa č. 9), jakož i fotokopie směnky obžalovaného Michaela Š. vystavená na částku 565.000,- €, jíž dluží obžalovanému Liboru S. (stopa č. 3). Výše dlužné částky uvedené na směnce se přitom nápadně blíží částce, jíž obžalovaný Š. po úspěšném dokončení platby ve výši 1.995.000,- USD poškozeným T. převedl na bankovní účet obžalovaného Libora S. jako jeho podíl na realizaci celé akce. Fotokopie identické směnky pak byla zajištěna rovněž v rámci domovní prohlídky provedené v místě bydliště obžalovaného Michaela Š. v xxx (stopa č. 37).

Vzhledem ke všem výše uvedeným skutečnostem tak neměl soud o vině obžalovaných Michaela Š., Libora S. a Miloslava M. jednáním popsáním shora ve výrokové části tohoto rozsudku pod bodem A. II. 1. žádných pochybností, neboť veškeré důkazy spolu v podstatných rysech vzájemně korespondují a vytvářejí logicky soudržný řetězec, z něhož bezpečně plyne zjištěný skutkový stav a zároveň vyvrací účelovou verzi prezentovanou obhajobou obžalovaného Michaela Š. popírající jakoukoli aktivní roli obžalovaného Miloslava M. na věznění a vydírání poškozeného Ondřeje T., pročež rozhodl tak, jak je uvedeno shora ve výrokové části tohoto rozsudku.

Naproti tomu ve vztahu k osobě obžalovaného Petra S. se dle názoru nalézacího soudu v rámci provedeného dokazování nepodařilo zajistit dostatek přesvědčivých důkazů, ať přímých či nepřímých, které by spolu vzájemně korespondovaly a vytvářely logicky soudržný řetězec, z něhož by bezpečně plynulo zjištění o vědomé účasti jmenovaného obžalovaného na protiprávním jednání, jehož se vůči poškozenému Ondřeji T. dopustili obžalovaní Michael Š., Libor S. a Miloslav M.. Obžalovaný Petr S. sám v rámci přípravném řízení, jakož i v řízení před soudem využil svého zákonného práva a odmítl k jednání, které je mu obžalobou kladeno za vinu, vypovídat, přičemž o jeho aktivní účasti, resp. o jeho konkrétní roli či faktickém zapojení do daného jednání nehovoří ani ostatní obžalovaní. Naopak obžalovaný Michael Š. odmítl, že by měl Petr S. o jeho záměru na přepadení poškozeného T. jakékoliv povědomí, byť s nápadem na jeho zapojení do akce odslovil jeho xxx, obžalovaného Libora S., který však takovouto možnost údajně razantně odmítl. Pouze obžalovaný Petr K. ve své výpovědi učiněné v přípravném řízení potvrdil, že nabídce na účast na přepadení bohatého podnikatele v zahraničí, jíž mu učinil Libor S. a kterou odmítl, byla přítomna rovněž osoba, kterou znal pod jménem Miloš, v níž byl následně soudem ztotožněn obžalovaný Miloslav M., jakož i obžalovaný Petr S.. Ani obžalovaný Petr K. však neměl žádné bližší informace o zamýšleném způsobu provedení celé akce či zvažované účasti dalších osob, tzn. že se nebyl schopen vyjádřit k rozsahu povědomí obžalovaného Petra S. o tomto plánovaném a posléze i realizovaném skutku. Obžalovaný K. současně potvrdil, že bližší informace o činu získával až následně, tzn. po jeho provedení, a to opět od obžalovaného Libora S., dle kterého se měly na přepadení poškozeného ve Španělsku podílet rovněž osoby vystupující pod jmény Michal a Miloš. O jakékoliv formě účasti Petra S. na přepadení poškozeného naproti tomu obžalovaný Libor S. před obžalovaným K. nehovořil, byť se jednalo o jeho dobrého známého, jemuž se s okolnostmi provedení činu postupně svěřoval. V neprospěch obžalovaného Petra S. tak vyznívá toliko skutečnost, že byl přítomen setkání s obžalovaným K., kde bylo o zamýšlené akci v obecné rovině předem hovořeno, přičemž z výpovědi ostatních spoluobžalovaných, a to i ve vztahu k ostatním žalovaným skutkům, vyplynulo, že Petr S. svého xxx Libora vozidla jako řidič na různé schůzky, což však samo o sobě, ani ve spojení se zjištěným převodem částky ve výši 100.000,- Kč z účtu Libora S. na jeho účet vedený u Raiffeisenbank a.s., k němuž došlo dne 19.08.2011, tj. pouhý den poté, co byla na účet Libora S. poukázána obžalovaným Michalem Š. část finančních prostředků (ve výši 515.479,55 €) vymožených počátkem srpna 2011 ve Španělské Valencii na poškozeném Ondřeji T., nesevčí o jeho vědomém, aktivním podílu na tomto skutku. Ze samotného převodu dotčených prostředků ani jejich původu a výše či doby provedení této transakce nelze činit kategorický závěr o tom, že se jednalo o finanční podíl obžalovaného Petra S. za jeho účast na únosu poškozeného T., neboť těmto závěrům neodpovídající žádné jiné, v řízení řádně zajištěné a provedené důkazy, jež by hodnověrným způsobem vyvrátily mimo jiné i tvrzení obžalovaného Libora S. o tom, že se jednalo o finanční půjčku v rámci bratrského vztahu, byť původ převáděných prostředků je zcela zřejmý.

S ohledem na absenci jakéhokoliv důkazu prokazujícího konkrétní formu účasti obžalovaného Petra S. na provedení únosu poškozeného Ondřeje T. za účelem

získání finančních prostředků, soudu nezbylo, než za užití zásady „in dubio pro reo“ (tj. v pochybnostech ve prospěch) rozhodnout podle § 226 písm. c) tr. řádu, neboť se pro celou řadu důvodných pochybností a zjevných nejasností o zapojení obžalovaného Petra S. do přepadení poškozeného Ondřeje T. nepodařilo prokázat, že tento skutek tak, jak je popsán pod bodem II. 1. výrokové části obžaloby Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 25.03.2014, sp. zn. 1KZV 83/2013 a pro který je tento obžalovaný trestně stíhán, skutečně spáchal Petr S., a to společně s osobami obžalovaných Michaela Š., Libora K. a Miloslava M.. U trestného činu takové společenské škodlivosti, jakým zvláště závažný zločin zbavení osobní svobody podle § 170 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 písm. b) tr. zákoníku, ve formě účastenství podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku, spáchaný v jednočinném souběhu se zvláště závažným zločinem vydírání podle § 175 odst. 1, 2 písm. a), c), odst. 3 písm. c) tr. zákoníku, ve formě účastenství podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku bezesporu je, musí být vina obžalovaného jednoznačným a bezpečným způsobem prokázána, neboť nelze vycházet toliko z relevantními důkazy nepodložených dohadů, domněnek či spekulativních hypotéz, co se však v tomto případě nestalo. Uvedený závěr soudu přitom nikterak neznamená, že se tohoto jednání nemohl obžalovaný Petr S. dopustit, neboť tímto svým závěrem nalézací soud pouze deklaruje objektivní stav věci v podobě důkazní nouze, kdy se nepodařilo shromáždit dostatek jednoznačných a přesvědčivých důkazů, které by svědčily o vině tohoto obžalovaného, přičemž je základní zákonnou povinností soudu jako orgánu činného v trestním řízení objektivně zjistit faktický skutkový stav věci a tudíž vinu každého jednotlivého obžalovaného jednoznačným a nezvratným způsobem prokázat, nikoli ji dovozovat toliko z nepodložených hypotéz, obecných předpokladů či určité míry přesvědčení.

Naproti tomu obžalovaní Michael Š., Libor S. a Miloslav M. svým jednáním popsaným shora ve výrokové části tohoto rozsudku pod bodem A. II. 1. naplnili všechny zákonné znaky trestného činu podle § 13 odst. 1 tr. zákoníku, tedy jednak znak formální v podobě skutkové podstaty zvláště závažného zločinu zbavení osobní svobody podle § 170 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 písm. b) tr. zákoníku, ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, a skutkové podstaty zvláště závažného zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, 2 písm. a), c), odst. 3 písm. c) tr. zákoníku, ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, stejně jako znak společenské škodlivosti. Z chování obžalovaných, zejména okolností a charakteru žalovaného jednání, včetně úlohy jednotlivých obžalovaných při jeho realizaci, jejich trestní minulosti a rozsahu jimi způsobených škodlivých následků je zřejmé, že uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu, zejména norem práva civilního a správního, není v daném případě dostačující, neboť s ohledem na charakter protiprávního jednání obžalovaných by nebylo použití jiných právních prostředků dostatečně efektivní. V daném případě je třeba navíc zajistit ochranu elementárním právním hodnotám před činy zvláště škodlivými pro společnost, což zásah do společenského zájmu na ochraně lidské svobody, v tomto případě svobody pohybu a svobody rozhodování poškozeného Ondřeje T., bezesporu je.

V jednání obžalovaných je v daném případě možné spatřovat zavinění ve formě přímého úmyslu ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť podle výpovědi obžalovaných Michaela Š. a Petra K. jim byl předem znám záměr, s nímž byl

poškozený Ondřej T. do španělské Valencie vylákán, tedy přimět jej k vyplacení finančních prostředků v řádu desítek milionů korun, tzn. že věděli, že svým jednáním s přesně rozdělnými rolami při realizaci samotného přepadení mohou způsobit porušení či ohrožení zájmu společnosti na ochraně lidské svobody a toto porušení chtěli způsobit. K závěru o úmyslné formě zavinění je soud veden zejména okolnostmi žalovaného jednání, jež bylo před samotným napadením poškozeného přesně naplánováno a připraveno, když obžalovaný Michael Š. potvrdil, že poškozeného předem vytipoval jako vhodnou oběť únosu, načež s nabídkou účasti na této akci oslovil obžalovaného Libora S. a ten pak obžalovaného Miloslava M.. Pominout nelze ani skutečnost, že pachatelé při přepadení poškozeného použili maskovací kukly, pouta a střelnou zbraň, tzn. předměty, které si byli nuceni předem opatřit, přičemž obžalovaný Michael Š. pro cestu obžalovaných do Španělska dále pronajal motorové vozidlo, jakož i byt, v němž byl ve Valencii poškozený následně přepaden a poté po dobu cca šesti dnů držen, z čeho plyne jednoznačná připravenost, promyšlenost a plánovitost jejich jednání, což vede soud k jasným závěrům o přímém úmyslu ve vztahu k žalovanému skutku a jeho následkům.

K jednání popsanému pod bodem A. II. 2. :

Ve vztahu k jednání popsanému shora ve výrokové části tohoto rozsudku podle bodem A. II. 2. má soud vinu obžalovaného Michaela Š., který se tohoto jednání dopustil sám, bez vědomí a součinnosti dalších osob, za jednoznačně a nezvratně prokázanou zejména vlastním doznáním obžalovaného učiněným v rámci přípravného řízení, jakož v řízení před soudem, ve spojení s výpovědí svědka Milana S., který s obžalovaným, vydávajícím se za Roberta K., jako předseda Xxx v zastoupení poškozeného Martina S. opakovaně komunikoval, a obsahem e-mailové korespondence uskutečněné v období od 22.11.2011 do 07.01.2012 mezi svědkem S. a obžalovaným užívajícím adresu xxx. Obžalovaný sám v této souvislosti uvedl, že si poškozeného S. vytipoval jako osobu, jež byla ve sdělovacích prostředcích prezentována jako xxx xxx xxx, s tím, že by jej mohl obdobně jako poškozeného Ondřeje T. v červenci 2011 (viz bod A. II. 1.) vylákat do zahraničí, zde jej za pomoci dalších osob uvěznit a pomocí násilí a pohrůzkami násilím, včetně spoutání a maskování kuklami, jej donutit k vydání jeho finančních prostředků v co nejvyšší hodnotě nebo jej donutit ke sdělení způsobu, jímž by mohly být jeho finanční prostředky získány. Z vlastního vyjádření obžalovaného ve vztahu k dalším jednáním, která mu byla obžalobou kladena za vinu, zejména ve vztahu k jednání popsanému po body A. II. 4. a II. 5. (poškození Petra V. a Jiří Č.), kdy uvedl, že měl údajně v plánu provést únosy dalších dvou miliardářů a jednoho milionáře, jakož i s ohledem na okolnosti provedení skutku, který danému jednání bezprostředně předcházel (bod A. II. 1.), včetně výše finanční částky požadované v rámci trestné činnosti páchané vůči poškozenému Ondřeji T., je dle názoru soudu jednoznačně zřejmé, že obžalovaný zamýšlel tímto svým jednáním dosáhnout maximálního zisku v řádu několika milionů Kč na úkor poškozeného S., o němž mu bylo známo, že aktuálně dosáhl finanční výhry v řádu několika desítek milionů Kč.

Z doznání obžalovaného ve spojení s výpovědí svědka Milana S. a provedenými listinnými důkazy má soud za prokázané, že obžalovaný dne 22.11.2011 oslovil Xxx (na adrese xxx) s žádostí o kontakt na poškozeného Martina S., jehož se snažil oslovit pozváním na soukromou xxx ve francouzském Cannes, jež by se měla uskutečnit v prosinci 2011, nejpozději do 17.01.2012. Poškozený sám, přitom dle svého vyjádření s obžalovaným nikdy přímo nekomunikoval, veškeré informace měl toliko zprostředkované svědkem S., nicméně za situace, kdy by nabídka obžalovaného, kterou tentokrát odmítl, přišla v jinou dobu, pak by o ní reálně uvažoval. Obžalovaný ve své opakované e-mailové komunikaci fabuloval, že by se plánované hry měl vedle poškozeného účastnit rovněž šéf Roberta K., dále jeho otec, pro kterého by to byl vánoční dárek, a několik dalších přátel, přičemž mu nabízel odvoz soukromým letadlem s tím, že si za hru může určit jakoukoliv částku, která bude respektována. Z obsahu předmětné e-mailové korespondence ve spojení s výpovědí svědka S. je zřejmé, že obžalovaný dále upřesňoval podmínky plánované xxx hry, přičemž svědek S. termín hry oddaloval s odůvodněním nedostatku času poškozeného S., množstvím turnajů apod., na což obžalovaný, stále vystupující jako Robert K., reagoval nabídkou, že by xxx hra mohla proběhnout někdy v pozdějším termínu na Bahamách. Poté co svědek S. přestal reagovat na jeho telefonáty a stále oddaloval jeho nabídky, neboť se mu nezdály, obžalovaný od svého úmyslu vylákat poškozeného do zahraničí a zde jej přepadnout ustoupil. Posléze se dne 05.04.2013 svědek S. obrátil na základě zveřejněné výzvy na Policii ČR, již oznámil své předchozí kontakty s osobou vystupující pod identitou Robert K..

S ohledem na okolnosti žalovaného jednání, obsah obžalovaným zasílané korespondence svědkovi S., jakož i nápadně shodný způsob provedení odpovídající mimo jiné skutku popsanému pod bodem A. II. 1., jehož se obžalovaný dopustil krátce předtím (v období měsíců července a srpna 2011) vůči osobě poškozeného Ondřeje T., soud dospěl k závěru, že jednání obžalovaného dosáhlo takové úrovně, že je třeba jej považovat za vážně míněnou snahu (přípravu) dokonání jeho záměru vylákat poškozeného do zahraničí, zde jej uvěznit a pomocí vydírání přimět k zaplacení značné finanční částky. Výsledky provedení dokazování, jakož i následné chování obžalovaného Michaela Š., tvořící podstatu jednání popsaného pod body A. II. 3. II. 4. a II. 5., jednoznačně vyvracují bagatelizující náhled obžalovaného na toto jednání, kdy se snažil minimalizovat škodlivý charakter svého jednání s tím, že mu bylo zřejmé, že poškozený, s nímž ani nikdy přímo nejednal, na jeho nabídku nepřistoupí, pročež v e-mailovém kontaktu se svědkem S. pokračoval již jen ze stereotypu.

Vzhledem ke všem výše uvedeným skutečnostem tak neměl soud o vině obžalovaného Michaela Š. jednáním popsaným shora ve výrokové části tohoto rozsudku pod bodem A. II. 2. žádných pochybností, neboť veškeré důkazy spolu vzájemně korespondují a vytvářejí logicky soudržný řetězec, z něhož bezpečně plyne zjištěný skutkový stav, jenž je podporován mimo jiné i úplným doznáním obžalovaného, pročež rozhodl tak, jak je uvedeno shora ve výrokové části tohoto rozsudku.

Obžalovaný Michael Š. svým jednáním popsaným shora ve výrokové části tohoto rozsudku pod bodem A. II. 2. naplnil všechny zákonné znaky trestného činu podle § 13 odst. 1 tr. zákoníku, tedy jednak znak formální v podobě skutkové podstaty zvláště závažného zločinu zbavení osobní svobody podle § 170 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 písm. b) tr. zákoníku, spáchaného ve stadiu přípravy podle § 20 odst. 1 tr. zákoníku, a skutkové podstaty zvláště závažného zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, 2 písm. a), c), odst. 3 písm. c) tr. zákoníku, spáchaného ve stadiu přípravy podle § 20 odst. 1 tr. zákoníku, stejně jako znak společenské škodlivosti. Z chování obžalovaného, zejména okolností a charakteru žalovaného jednání, jakož i jeho trestní minulosti a zamýšleného rozsahu škodlivých následků, jež by svým jednáním v případě jeho dokonání způsobil, je zřejmé, že uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu, zejména norem práva civilního a správního, není v daném případě dostačující, neboť s ohledem na charakter protiprávního jednání obžalovaného a jeho osobní poměry, včetně jeho trestní minulosti, by nebylo použití jiných právních prostředků dostatečně efektivní. V daném případě je třeba navíc zajistit ochranu elementárním právním hodnotám před činy zvláště škodlivými pro společnost, což zásah do společenského zájmu na ochraně lidské svobody, v tomto případě svobody pohybu a svobody rozhodování poškozeného Martina S., bezesporu je.

V jednání obžalovaného je v daném případě možné spatřovat zavinění ve formě přímého úmyslu ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť podle vlastního doznání si poškozeného předem a cíleně vytipoval jako další vhodnou oběť, již chtěl prostřednictvím elektronické komunikace s svědkem Milanem S. vylákat do zahraničí a zde jej, obdobně jako v předchozím případě poškozeného Ondřeje T., přepadnout, držet na předem vybraném místě a přinutit k vydání finančních prostředků v maximální možné výši, tzn. že věděl, že svým jednáním může způsobit porušení či ohrožení zájmu společnosti na ochraně lidské svobody a toto porušení chtěl způsobit. K dokončení jeho záměru přitom nedošlo pouze v důsledku negativního stanoviska poškozeného, který z důvodu časové tísně nabídku obžalovaného na soukromou xxx uskutečněnou v zahraničí odmítl. K závěru o úmyslné formě zavinění je soud veden zejména okolnostmi žalovaného jednání, jež bylo obžalovaným přesně naplánováno a připraveno, když obžalovaný sám potvrdil, že si poškozeného předem vytipoval jako vhodnou oběť únosu na základě informací, které byly o jeho osobě a dosažené výhře v mezinárodním xxx turnaji veřejně publikovány, načež si vyhledal kontakt na Xxx, jejímž prostřednictvím poškozeného opakovaně kontaktoval, přičemž se jej snažil vylákat do zahraničí pod falešnou záminkou soukromé xxx hry po dobu cca 1,5 měsíce. Pominout nelze ani skutečnost, že obžalovaný pojal záměr únosu poškozeného s odstupem cca tří měsíců od dokončení identického jednání, jehož se společně s dalšími pachateli dopustil vůči osobě poškozeného Ondřeje T. (viz bod A. II. 1.). S přihlédnutím k okolnostem provedení tohoto skutku, který kontaktu s poškozeným S. bezprostředně předcházela, včetně výše finanční částky požadované v rámci dané trestné činnosti páchané vůči poškozenému T., je dle názoru soudu jednoznačně zřejmé, že obžalovaný zamýšlel tímto svým jednáním dosáhnout maximálního zisku v řádu několika milionů Kč na

úkor poškozeného S., o němž mu bylo známo, že aktuálně dosáhl finanční výhry ve výši cca xxx Kč.

K jednání popsanému pod bodem A. II. 3. :

Ve vztahu k jednání popsanému shora ve výrokové části tohoto rozsudku podle bodem A. II. 3. má soud vinu obžalovaných Michaela Š., Libora S., Daniela D., Petra K. a Jiřího P. za jednoznačně a nezvratně prokázanou zejména vlastním doznáním obžalovaného D. učiněným v rámci přípravného řízení, jakož v řízení před soudem, ve spojení s provedenými listinnými důkazy obsahujícími jednak informace o odletech obžalovaných a poškozeného z Prahy do Dubaje a zpět a jednak informace o uskutečněných bezhotovostních převodech a výběru finanční hotovosti z bankovního účtu, k němuž měl poškozený dispoziční právo, včetně cestovních pasů obžalovaných a zvukové nahrávky hovoru obžalovaných nalezené v USB externím disku při domovní prohlídce u obžalovaného Jiřího P.. Obžalovaný Š. ve své výpovědi nikterak nepopřel, že by se s osobou poškozeného Miroslava W. osobně znal, neboť se společně od 24.09.2011 do 01.10.2011 účastnili jachtařského kurzu a následných plaveb (a to v termínech od 05.05.2012 do 12.05.2012 a od 06.10.2012 do 13.10.2012), což ostatně potvrdili i další účastníci tohoto kurzu, svědci Vlastimil P., Gabriela P. a Stanislav V., jakož i zpráva společnosti Bemex Boot s.r.o., jež pronájem jachty zajišťovala. Jmenovaní svědci potvrdili, že všichni účastníci kurzu vzájemně hovořili mimo jiné i o svých osobních a pracovních poměrech, přičemž dle svědkyně Jitky N., družky poškozeného, i jeho matky, poškozené Jany W., se poškozenému začalo znovu pracovně a finančně dařit v období posledních cca dvou let, kdy pracoval pro britskou společnost Xxx, načež si byl schopen splnit mimo jiné i svůj sen v podobě jachtařského kurzu. Tvrzení obžalovaného Š. o tom, že neměl v úmyslu poškozeného připravit o finanční prostředky, neboť téměř žádnými nedisponoval a nelze jej tedy řadit mezi zámožné podnikatele tak, jako v případě poškozených T., V. či Č., jsou vyvrácena jeho vlastním vyjádřením učiněným v rámci přípravného řízení, kdy uvedl, že se nejprve zmínil před obžalovanými Liborem S. a Danielem D. o tom, že zná člověka, který chce nejspíše odcestovat z ČR a má nějaké peníze, ale není to žádná sláva, nicméně by z toho mohli mít 1 až 2 miliony Kč, načež se obou spoluobžalovaných ještě dříve, než poškozeného kontaktoval jako Robert K., dotazoval, zda chtějí poškozeného doopravdy přepadnout a že z toho nebudou žádné velké peníze.

Aktivní účast jednotlivých obžalovaných na daném jednání je současně prokazována výpovědí obžalovaného D., který v přípravném řízení, stejně jako v řízení před soudem podrobným způsobem popsal okolnosti, za kterých byl o akci informován obžalovaným Š., který již dříve zajistil látková pouta a kukly, které byly při provedení akce následně použity. Obžalovaný D. současně potvrdil, že za jeho účasti byl o přeletu poškozeného obžalovaným Š. informován i obžalovaný Jiří P., který v Dubaji v té době pobýval na pozvání obžalovaného Š., který jim sdělil, že sám musí z Dubaje odletět, neboť jej poškozený zná, ale že přiletí ještě osoby obžalovaných Petra K. a Libora S., který bude znát další instrukce, zatímco obžalovaný Š. bude v kontaktu prostřednictvím e-mailu. Obžalovaný Š. sám svůj odlet z Dubaje odůvodnil svým zhoršeným zdravotním stavem (přetrvávajícími

bolestmi xx), což koresponduje s lékařskou zprávou Thomayerovy nemocnice, dle které byl obžalovaný ošetřen na xxx oddělení dne 10.11.2012 v 18:55 hod. Skutečnost, že poškozeného do Dubaje vylákal pod falešnou záminkou získání výhodné pracovní příležitosti v Bratislavě obžalovaný Š., je prokazována mimo jiné i výpověďmi matky poškozeného, svědkyně Jany W., a družky poškozeného, svědkyně Jany N., která potvrdila, že poškozený hovořil o tom, že tato práce měla být získána prostřednictvím Michala, s nímž se účastnil jachtařského kurzu v Chorvatsku, přičemž touto osobou byl dle výpovědi ostatních svědků právě obžalovaný Š.. Podle svědkyně N. poškozený v souvislosti s cestou do Dubaje hovořil o osobě Robert K., což byla dle vlastního vyjádření obžalovaného Š. smyšlená identita, jíž běžně užíval při páčání trestné činnosti (viz body A. II. 1., II. 2., II. 4. a II. 5.). Podle informací sdělených leteckou společností Emirates Airlines, resp. bezpečnostní agenturou Group Security Headquarters ve spojení s údaji obsaženými v cestovních pasech obžalovaných je zaznamenán odlet jednotlivých obžalovaných a poškozeného z Prahy do Dubaje v termínech 30.10.2012 (obžalovaný D.), 31.10.2012 (obžalovaný Š. a P.), 9.11.2012 (obžalovaný Libor S.) a 10.11.2012 (obžalovaný K. a poškozený W.). Z Dubaje do Prahy pak dle zpráv letecké společnosti obžalování odcestovali postupně, a to v termínech 07.11.2012 (obžalovaný Š.), 13.11.2012 (obžalování K. a Libor S.) a 21.12.2012 (obžalování D. a P.), zatímco odlet poškozeného není nikterak zaznamenán. Podle výpovědi svědkyně Jany W., matky poškozeného, měl její syn před odjezdem do SAE u sebe dva mobilní telefony s čísly xxx xxx, přičemž dle jeho vlastních slov se měl do ČR vrátit 23.11.2012. Se synem byla poškozená v kontaktu formou SMS zpráv, a to před 15.11.2012, načež již byly jeho telefony nedostupné. Rovněž svědkyně Jana N. potvrdila, že byla s poškozeným po jeho odletu do SAE v kontaktu, a to naposledy dne 12.11.2012, kdy obdržela e-mail z adresy poškozeného, že se plaví lodí do Ománu, načež se jí již neozval. Z výpisů o uskutečněném telekomunikačním provozu k telefonnímu číslu xxx, které užíval poškozený W., je zřejmé, že dne 06.11.2012 v cca 11:48 hod. učinil krátký hovor s telefonním číslem xxx, což je telefonní číslo, které užíval obžalovaný Š. alias Robert K. jako kontaktní spojení u své společnosti Xxx v Dubaji. Následně bylo dané telefonní číslo lokalizováno dne 10.11.2012 cca v 15:00 hod., tj. v den odletu poškozeného do Dubaje, na letišti Václava Havla v Praze - Ruzyni, načež bylo lokalizováno dne 11.11.2012 cca v 11:29 hod. v SAE. Poté bylo dané telefonní číslo poškozeného lokalizováno dne 14.11.2012 na území SAE, kde se pohybovalo do cca 16:48 hod., načež byl jeho výskyt téhož dne v cca 17:48 hod. zjištěn na území Ománu. Daná zjištění přitom odpovídají vyjádření obžalovaných D. a P. o cestě obžalovaného D. do Ománu, který zde podle svého tvrzení provedl výběr hotovost a současně zde odhodil oba telefonní přístroje poškozeného, jimiž disponoval, přičemž dle bankovních výpisů z účtů poškozeného došlo k výběru hotovosti na území Ománu právě dne 14.11.2012. Skutečnost, že oběma přístroji poškozeného obžalování v Dubaji disponovali, je patrná rovněž ze zvukové nahrávky jejich hovoru pořízené v jimi užívaném vozidle v době po usmrcení poškozeného, kde obžalovaný D. reaguje na obžalovaného P. slovy „vždyť je to jedno, vždyť máme stejně ty mobily dva ještě“, načež mu obžalovaný S. dává instrukci, aby se nějakým způsobem rozhodli kdy a kde, nicméně „že je třeba to zlikvidovat“ (míněno mobilní telefony a tablet poškozeného). Z výpisu o uskutečněném telekomunikačním provozu k číslu

užívanému poškozeným je zřejmá rovněž odchozí SMS zpráva, odeslaná na číslo xxx, které je registrováno na UniCredit Bank a.s., u níž byly vedeny oba účty, z nichž obžalovaní v době od 13.11.2012 do 19.11.2012 odčerpali prostřednictvím internetového bankovníctví finanční prostředky vlastněné společností Xxx, k nimž měl poškozený W. dispoziční právo. Rovněž druhé telefonní číslo xxx užívané poškozeným bylo dle zajištěných výpisů lokalizováno dne 10.11.2012, tedy v den odletu poškozeného do Dubaje, na Letišti Václava Havla v Praze – Ruzyni a dne 11.11.2012 v cca 00:32 hod. v SAE, kde byl téhož dne v cca 13:05 hod. jeho signál ukončen.

Poté, co byl poškozený po příletu do Dubaje vyzvednut obžalovaným D. a odvezen z letiště do apartmánu, již dříve pronajatého obžalovaným Š., byl bezprostředně po vstupu do tohoto bytu dle obžalovaného D. přepaden čekajícími obžalovanými Liborem S. a Jiřím P.em, maskovanými černými kuklami, kteří mu nasadili kuklu a pouta a odvedli jej do obývacího pokoje. Obžalovaný D. v mezidobí do bytu přivedl obžalovaného K., který přiletěl stejným letadlem jako poškozený, avšak k apartmánu se dopravil sám až po příchodu poškozeného. Byť obžalovaný K. ve své výpovědi jakoukoliv aktivní účast na přepadení a následném usmrcení poškozeného W. kategoricky odmítá, neboť do Dubaje údajně přicestoval v souvislosti s plánovaným prodejem obrazů P. Picassa, ke kterému nakonec nedošlo, načež se vrátil do Prahy, má soud jeho vinu za bezpečně prokázanou ostatními provedenými důkazy, zejména výpověďmi spoluobžalovaných D. a P., jakož i obsahem zvukové nahrávky nevědomky pořízené videokamerou obžalovaného P. při cestě vozidlem poté, co došlo k usmrcení poškozeného. Oba spoluobžalovaní přitom ve svých výpovědích jednoznačně potvrdili, že k setkání s poškozeným, který byl v apartmánu po dobu několika hodin držen s kuklou přes oči a všemi přítomnými, tedy i obžalovaným K., hlídán, načež byl opět za účasti všech čtyř obžalovaných, tedy i obžalovaného K., odvezen dříve pronajatým motorovým vozidlem tov. zn. Toyota bílé barvy na místo v poušti, které předchozího dne vybral obžalovaný Libor S. za přítomnosti obžalovaných D. a P., fakticky došlo, čímž zcela vyvrátili nepřesvědčivé, resp. lživé a ryze účelové tvrzení obžalovaného K. o tom, že žádného takového jednání nebyl v Dubaji přítomen. Identickým způsobem je z aktivní účasti na tomto jednání usvědčován i obžalovaný Libor S., a to i přes skutečnost, že ve vztahu k tomuto skutku v přípravném řízení, jakož i v řízení před soudem využil svého zákonného práva a odmítl k věci vypovídat, pročež soud nemá k dispozici jakékoliv jeho procesně použitelné vyjádření k této věci.

Obžalovaní D. a P. souhlasně potvrdili, že poškozený byl v bytě držen a hlídán bez možnosti volného pohybu od okamžiku svého příchodu, tj. krátce po svém příletu do Dubaje v nočních hodinách dne 10.11.2012, až do večerních hodin dne 11.11.2012, kdy byl obžalovanými Liborem S. a Petrem K. přinucen vypít větší množství tvrdého alkoholu, načež byl z bytu i se svými věcmi poté, co mu byly nasazeny sluneční brýle, odveden do přistaveného vozidla, zaparkovaného v garážích bytového komplexu, a odvezen po silnici směrem na město Al Hayer, na místo vzdálené cca 1 až 1,5 hodiny jízdy, které se nacházelo v poušti nedaleko města Al Ain, kde byl společně s obžalovanými S., K. a D. vysazen, zatímco obžalovaný P. jako řidič

s vozidlem z tohoto místa odejel. Zpět se vrátil s odstupem cca 30 minut, kdy však do vozidla nastoupily toliko osoby obžalovaných D., S. a K. bez poškozeného W..

V této souvislosti je třeba konstatovat, že tvrzení obžalovaného Jiřího P. o tom, že byl obžalovaným S. požádán, aby se účastnil přepadení poškozeného s nasazenou kuklou, přičemž se domníval, že jde o pouhý žert s cílem neškodně vystrašit poškozeného jako známého či obchodního partnera některého z přítomných obžalovaných, popř. obžalovaného Š., považuje soud v kontextu prokázaných okolností daného jednání, jakož i s ohledem na další vyjádření samotného obžalovaného a charakter jeho slovního projevu na zajištěného zvukové nahrávce pořízené ve vozidle při cestě obžalovaných poté, co došlo k usmrcení poškozeného v poušti, že nepřesvědčivé a ryze účelové, učiněné ve snaze minimalizovat následky vlastní trestní odpovědnosti za dané jednání. V této souvislosti vyznívá krajně nepřesvědčivě zejména tvrzení obžalovaného P. o tom, že se domníval, že smyslem celé akce je pouhé neškodné zastrašení poškozeného, jakýsi žert, byť současně potvrdil, že poškozený byl v bytě hlídán, a to i jeho osobou, v řádu mnoha hodin, přičemž po celou dobu byl spoután a na hlavě měl černou kuklu zabraňující mu v poznání tváří přítomných osob. Poté, co sešel v odpoledních či podvečerních hodinách do místnosti, kde byl poškozený držen, se údajně s úlevou domníval, že již celá akce zdárně skončila, neboť poškozený držel v rukách, u kterých ovšem nevyloučil, že je měl spoutané, skleničku s tvrdým alkoholem. Sám byl údajně přesvědčen, že poškozený pravděpodobně zapíjí dokončení nějaké obchodní transakce, kvůli níž do Dubaje přiletěl, nicméně sám potvrdil, že v daném okamžiku měl poškozený stále na očích černou, neprůhlednou kuklu, což představám o průběhu a dokončení standardních obchodních jednání jistě neodpovídá. Poškozený měl být ve večerních hodinách dne 11.11.2012 údajně odvezen na letiště, avšak jediné spojení do Prahy odlétalo každý den v ranních hodinách. Poškozený byl údajně vysazen na určeném místě v poušti z důvodu jeho stavu podnapilosti tak, aby se mohl projít a nevyvolával na letišti, navíc v islámském státě s přísnými pravidly stanovenými i pro omezenou konzumaci jinak zakázaného alkoholu, přílišnou pozornost. Toto tvrzení však nevyznívá příliš přesvědčivě, a to zvláště za situace, kdy obžalovanému P., který v Dubaji pobýval i nedlouho před žalovaným jednáním, byl znám čas odletů do Prahy, pročež obžalovaným nic nebránilo v tom, aby byl poškozený na letišti dopraven ve stavu způsobitelném přepravou až v ranních hodinách, tzn. že mohl až do odletu zůstat v pronajatém bytě a nebylo třeba s ním cestovat na nedaleké letiště s předstihem mnoha hodin.

Skutečný charakter jednání obžalovaných ve vztahu k osobě poškozeného je přitom objektivně zjištěn z obsahu zvukové nahrávky, který byla pořízena nevědomým uvedením videokamery, kterou měl obžalovaný P. neustále u sebe, a to i při cestách ve vozidle, do stavu nahrávání. Daný zvukový záznam byl posléze zajištěn orgány činnými v trestním řízení při domovní prohlídce realizované v bydlíšti obžalovaného P., a to na USB externím disku zn. WD, model WD500ME-013209, pod vymazanou složkou preucil_01_exthdd_wd/složkaGDB/HD VIDEIO/2012_Dubai-2. Z odstraněné složky byl soubor vytažen v rámci odborného zkoumání znalcem z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika a poté vyčištěn v rámci znaleckého

zkoumání z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická audioexpertíza - fonoskopie. Z obsahu nahrávky, jakož i vzájemného oslovování hovořících osob je zcela zřejmé, že zachycené hlasy náležejí osobám obžalovaných Libora S., Daniela D., Petra K. a Jiřího P., kteří hovoří o událostech v souvislosti s usmrcením poškozeného W., a to zcela jednoznačně, volně a bez jakýchkoliv zábrán, což nasvědčuje vyjádření obžalovaného P. o tom, že o pořizování této nahrávky neměl nikdo z přítomných aktuální povědomí. Identitu osob zachycených na zvukové nahrávce přitom v rámci probíhajícího trestního řízení nikterak nerozporovali ani sami obžalovaní, kteří se naopak snažili dát svým slovům, která údajně pronášeli za jiných okolností, zcela jiný význam. Z obsahu nahrávky je však zřejmé, že obžalovaný K. hovoří s obžalovaným S. za přítomnosti ostatních dvou spoluobžalovaných o zabití další osoby, resp. osob (K.: „ne, toho zabijem tady“, S.: „toho hajzla svalnatého zabijem, ale u toho bych chtěl být ... to udělám já sám“ apod.), přičemž obžalovaný S. hovoří o tom, že budou jeden druhého potřebovat, že musí být kompletní, na což obžalovaný D. reaguje slovy, že jich je vlastně pět, a to včetně Michala. Z okolností případu, jakož i předchozího a následného jednání, které je obžalovaným kladeno za vinu, je přitom zcela zřejmé, že touto pátou osobou byl míněn obžalovaný Michael Š.. Ten „to“ (čímž je z kontextu dalších okolností a předchozí části hovoru míněna fyzická likvidace osob) nemůže dle obžalovaného P. dělat, když dle obžalovaného D. u toho nechce být. Obžalovaný dále hovoří o likvidaci věcí, které ve vozidle zůstaly, konkrétně lopat, hadrů, dokladů, rukavic a brýlí, přičemž z opakované výpovědi obžalovaného D. vyplynulo, že tělo poškozeného W. bylo zahrabáno v poušti za pomoci dvou kusů lopat, přičemž cestou z apartmánu na místo, kde byl posléze usmrcen, měl poškozený nasazený sluneční brýle. Obžalovaný S. s P. dále hovoří o tom, zda „to nechali hořet“, přičemž podle výpovědí obžalovaných P. a D. došlo následujícího dne poté, co byl do pouště odvezen poškozený, k likvidaci věcí obžalovaných, které měli v inkriminovanou dobu na sobě, a věcí poškozeného jejich spálením, a to za přítomnosti všech čtyřech spoluobžalovaných. Dále společně hovoří o vyčištění vozidla (i vnitřním, neboť dle obžalovaného sahal na dveře, míněno poškozený) a úklidu bytu, přičemž výpověďmi obžalovaných D. a P. bylo prokázáno, že k tomuto úklidu došlo následujícího dne po usmrcení poškozeného, tedy v den pálení věcí obžalovaných a poškozeného a současně den před odletem obžalovaných K. a S. do ČR. Z obsahu předmětné zvukové nahrávky je rovněž zřejmé, že obžalovaný P. v okamžiku, kdy byl poškozený na místě, kde byl předtím v poušti vysazen, udeřen kamenem obžalovaným K., celou událost pozoroval ve zpětném zrcátku vozidla, jímž z místa odjížděl. K tomuto závěru je soud veden charakterem reakce obžalovaného P. na slova obžalovaného K. „já jsem spal i teď, kurva“. Na to obžalovaný S. pronesl slova „tys spal v klidu na něm. Však tobě je to úplně jedno, o tobě se nebavím, ty vole“, na což obžalovaný P. reagoval slovy „to byla pecka v tom zrcátku, když jsem to viděl, vole.“ Na dalším místě zvukové nahrávky pak obžalovaný P. hovoří o obžalovaném K. tak, že „je úplně v pohodě a přitom je to takovejhle trvdák, vole“. Za daného stavu tak má soud za zcela vyvrácené tvrzení obžalovaného P. o tom, že v okamžiku svého odjezdu z místa, kde dříve vysadil zbylé obžalované společně s poškozeným, odejel, aniž by se podíval do zpětného zrcátka a povšiml si tak chování kterékoliv ze zbylých osob. V kontextu obsahu pořizené zvukové nahrávky vyznívá nepřesvědčivě rovněž tvrzení obžalovaného P.

o tom, že po návaru na místo samé a nastoupení zbylých třech obžalovaných do vozidla, a to již bez poškozeného, pojal strach, který pociťoval i následně. Z dané nahrávky je naproti tomu zcela zřejmé, že obžalovaný P. bez jakýchkoliv náznaků strachu, s uznáním hodnotí chování obžalovaného K., který usmrtil poškozeného opakovanými údery kamenem do hlavy, přičemž velmi aktivně vystupuje i v souvislosti s likvidací věci poškozeného, např. jeho tabletu, popř. věci, které byly při činu použity (rozlámání a vyhození slunečních brýlí do koše).

Z obsahu předmětné zvukové nahrávky či ostatních provedených důkazů, včetně výpovědí samotných obžalovaných Michaela Š., Daniela D. a Jiřího P., kteří kategoricky odmítli, že by se na usmrcení poškozeného Miroslava W. jakkoliv předem domlouvali, nelze naproti tomu učinit jednoznačný závěr o tom, že obžalovaný Jiří P. byl předem kýmkoliv ze spoluobžalovaných informován o tom, že poškozený bude v určitém okamžiku usmrčen, s čímž by tak byl předem srozuměn. Z obsahu zvukové nahrávky je zřejmé, že obžalovaný v okamžiku násilného jednání obžalovaného K. vůči poškozenému zaznamenal, jaký je skutečný stav věci, tedy že poškozený nebude po splnění určitých podmínek spojených se získáním jeho finančních prostředků propuštěn. K tomuto srozumění s chováním ostatních spoluobžalovaných vůči poškozenému však s ohledem na absenci důkazních materiálů prokazujících opak, došlo až v době, kdy obžalovaný K. přímo přistoupil k fyzické likvidaci poškozeného, resp. tuto již aktuálně realizoval. S ohledem na výsledky provedení dokazování stran charakteru protiprávního jednání, s nímž byl obžalovaný Jiří P. předem srozuměn a jehož se vědomě účastnil, soud oproti podané obžalobě ve vztahu k jeho osobě změnil právní kvalifikaci žalovaného jednání, aniž by tímto postupem došlo k narušení zásady zachování totožnosti skutku, neboť obžalovaný svým prokázaným jednáním naplnil zákonné znaky skutkové podstaty zvláště závažného zločinu zbavení osobní svobody podle § 170 odst. 1, 2 písm. a), e), odst. 3 písm. b) tr. zákoníku, ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku, spáchaného v jednočinném souběhu se zvláště závažným zločinem vydírání podle § 175 odst. 1, 2 písm. a), d), odst. 4 tr. zákoníku, ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku, nikoli zákonné znaky skutkové podstaty zvláště závažného zločinu vraždy podle § 140 odst. 2, 3 písm. j) tr. zákoníku, ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku.

Naproti tomu ve vztahu k osobám obžalovaných Libora S., Petra K., Daniela D. a Michaela Š. neměl soud o jejich skutečném úmyslu násilně usmrtit poškozeného v souvislosti se získáním jeho finančních prostředků, s čímž byli všichni předem srozuměni, žádných pochybností, neboť daný závěr koresponduje s výsledky provedení dokazování. Z opakované výpovědi obžalovaného D. je zřejmé, že osobou, která poškozeného na předem vybraném místě v poušti nedaleko kruhového objezdu u města Al Ain v SAE, usmrtila, byl obžalovaný Petr K., který po vystoupení z vozidla poškozeného srazil na zem a za použití igelitové folie, kterou mu přetáhl přes obličej, jej začal dusit, načež si klekl na tělo poškozeného, který ležel na zemi, a udeřil jej opakovanými údery kamenem do hlavy, zatímco obžalovaní S. a D. na pokyn obžalovaného S. zvětšovali nedalekou písečnou prohlubeň za pomoci teleskopických lopatek, které si s sebou přivezli ve vozidle, do níž následně tito

obžalovaní přenesli tělo poškozeného W. a zahrabali. V této souvislosti je třeba konstatovat, že soud neuvěřil tvrzení obžalovaného D. o tom, že předem nebyl o záměru spoluobžalovaných usmrtit poškozeného informován, protože byl chováním obžalovaného K. na místě samém zaskočen, neboť o naplánování a předchozích přípravách na toto jednání svědčí mimo jiné přítomnost předmětů, tj. igelitové folie a lopatek, které byly k likvidaci poškozeného použity a které si museli předem opatřit. S ohledem na skutečnost, že obžalovaní S. a K. přiletěli do Dubaje bezprostředně před činem a byli tudíž podrobeni letištní kontrole, jež by přítomnost obdobných předmětů (teleskopických lopatek) jistě odhalila, a jediným, kdo se v Dubaji opakovaně vyskytoval, resp. zde pobýval dostatečně dlouho na to, aby byl schopen v místních podmínkách tyto předměty opatřit, byl obžalovaný D., popř. obžalovaný Š., který však z Dubaje odletěl již dne 07.11.2012.

Při posouzení charakteru jednání obžalovaných nelze pominout ani blízkost vztahu obžalovaných Š. a D., kteří byli v úzkém osobním, popř. telefonickém kontaktu, přičemž již v období měsíců dubna až června 2012, tedy pouhých cca 5 měsíců před usmrcením poškozeného W., podle obsahu zasílaných SMS zpráv plánovali fyzickou likvidaci jiných osob, a to Ivana V. alias Lovce a jeho manželky, a to rovněž v Dubaji, navíc za účasti Libora (míněno obžalovaného Libora S.) a dalších osob. Z užívaných formulací a z návaznosti těchto SMS zpráv, včetně nálezu zpátečních elektronických letenek pro osoby Petra K. a Libora S. (s datem odletu 07.07.2012 a datem návratu 15.07.2012) a jednocestných elektronických letenek pro osoby Ivana V. a Jany V. (s datem odletu 15.07.2012) v počítači obžalovaného Michaela Š. a obsah telefonních hovorů vedených době od 29.06.2012 do 04.07.2012 mezi obžalovanými Liborem S. a Petrem S. je přitom zřejmé, že obžalovaní při této komunikaci jednali zcela vědomě a vážně, tzn. že se nejednalo o pouhý žert či ryze hypotetické, reálnými kroky nepodložené úvahy. Poté, co byli obžalovaní nastalými okolnostmi přinuceni upustit od naplánované a již konkrétními kroky připravované akce s Ivanem V., pojal obžalovaný Š. úmysl vylákat do Dubaje poškozeného W., vůči němuž pojal značně negativní emoce v návaznosti na nevydařenou společnou platbu na jachtě na podzim 2012. Sám obžalovaný Š. přitom ve své výpovědi učiněné v rámci přípravného řízení potvrdil, že byl na přepadení poškozeného domluven s obžalovanými Liborem S. a Danielem D. dříve, než poškozenému jako Robert K. nabídl pracovní schůzku v Dubaji.

Současně nelze pominout ani časový sled událostí, kdy k přepadení poškozeného v apartmánu v Dubaji došlo bezprostředně po jeho příletu do SAE dne 10.11.2012, načež se již dne 13.11.2012 obžalovaní K. a S. vrátili zpět do ČR, nicméně k převodu prostředků z účtů ovládaných poškozeným docházelo ještě 15.11.2012 a 19.11.2012, tj. s odstupem více než týdně od napadení poškozeného. Pakliže by se obžalovaný Š. skutečně domníval, že došlo pouze k vysazení poškozeného na neznámém místě v poušti a nikoliv k jeho usmrcení, jak se snažil tvrdit ve své výpovědi, jistě by své kroky vedoucí k převodu finančních prostředků z účtů, k nimž měl poškozený dispoziční právo, přizpůsobil možnosti eventuálního návratu poškozeného a s tím spojenému riziku blokace výběrů z účtu jeho osobou, tzn. že by postupoval s důrazem na maximální urychlení jednotlivých operací. Rozsah doby, po kterou

obžalovaný finanční transakce s účty ovládané poškozeným prováděl, tak naopak nasvědčuje okolnosti, že s návratem poškozeného již nepočítal, tzn. že odpovídá jeho povědomí o tom, že byl spoluobžalovanými v Dubaji usmrčen. S ohledem na charakter předchozích hovorů, resp. SMS zpráv zasílaných si s obžalovaným D., byl obžalovaný Š. plně srozuměn s tím, že poškozený W. bude v Dubaji usmrčen. V této souvislosti přitom nelze pominout ani vyjádření matky poškozeného, svědkyně Jany W., která ve své výpovědi v rámci přípravného řízení uvedla, že koncem měsíce listopadu nebo v prosinci roku 2012 kontaktovala osobu jménem Michal, jíž znala z doslechu od poškozeného, na čísle xxx, tj. na čísle užívaném obžalovaným Š., který jí nejprve sdělil, že o jejím synovi mu není nic známo, načež při druhém telefonátu hovořil divně a na výslovný dotaz svědkyně, zda je její syn mrtvý, neodpověděl. Pakliže by byl obžalovaný Š. konkrétními projevy násilného jednáním obžalovaného K. vůči poškozenému W. překvapen a zaskočen, tzn. že by usmrcení poškozeného obžalovaným K. neočekával a považoval je za projev selhání, pak by zcela jistě jako hlavní koordinátor jednotlivých akcí za účelem minimalizace rizika obdobného (nežádoucího a neplánovaného) následku, nepřipustil účast obžalovaného K. na další akci s poškozeným V. (viz bod A. II. 4.), tak jak tomu bylo jednak v případě nenaplněných očekávání od chování obžalovaného M., jenž při věznění poškozeného T. selhal (viz bod A. II. 1.) a který se tak po návratu ze Španělska již dále na činnosti skupiny nepodílel, a jednak v případě selhání obžalovaného P., jemuž byl v Dubaji při druhém pálení zbylých věcí poškozeného W. poblíž města Kalby v době, kdy se obžalovaný D. zdržoval v Ománu, policejními orgány SAE zadržen cestovní pas (viz bod A. II. 3.). Obžalovaný K., který poškozeného W. prokazatelně usmrtil, se naopak s vědomím obžalovaného Š. účastnil již počátkem ledna 2013 cesty do Rakouska za účelem založení bankovního účtu na jméno Zdeněk M., zřízeného pro účely páchaní trestné činnosti, načež se počátkem března 2013, tj. s odstupem necelých čtyř měsíců od předchozí vraždy, účastnil cesty do Francie a násilného usmrcení poškozeného V., který byl obžalovaným Š. pod záminkou obchodní schůzky předem vylákán do Nice (viz bod A. II. 4.). Rovněž obžalovaný K. sám ve své výpovědi jakékoliv povědomí či aktivní účast na usmrcení poškozeného W. kategoricky odmítá, nicméně jeho tvrzení jsou jako nepřesvědčivá, lživá a ryze účelová zcela vyvrácena jednak obsahem shora citované zvukové nahrávky vzájemného hovoru všech čtyřech obžalovaných při jejich cestě motorovým vozidlem v době po usmrcení poškozeného a jednak výpověďmi obžalovaných D. a P. jako přímých účastníků celé akce, kteří ve svých výpovědích popsali průběh skutkového děje zcela odlišně od obžalovaného.

Závěry soudu o roli jednotlivých obžalovaných při usmrcení poškozeného W. jsou podporovány mimo jiné i výsledky jejich odborného vyšetření z oboru psychiatrie a klinická psychologie zpracovaného znalci MUDr. Vlastimilem Tichým a PhDr. Jiřím Kloze, PhD. ve spojení s obsahem shora citované zvukové nahrávky jejich hovoru, jež byla pořízena v jimi užívaném motorovém vozidle v době po usmrcení poškozeného. V této nahrávce hovoří obžalovaný S. o obžalovaném K. tak, že „je dobrej kvůli tomu, že je ovladatelněj“, „je normální, protože většinou, když jsem sehnal takového chlapa, tak on byl úplně vylízaný a nešlo ho ovládat“, „on udělá to, co já chvi, on se řídí tím, co já chci“, „já když mu řeknu, vyhodíme ho z okna, je to nejlepší nápad, já to tak chci, tak on ho vyhodí z okna a když mu řeknu chovej se slušně, tak on se

chová slušně, kvůli té ovladatelnosti je to dobré“. Podle psychologického vyšetření je osobnost obžalovaného Libora S. hodnocena jako anomální, dissociální, emočně nevyvážená, afektivně dráždivější, dominantní, sebestředná, s histriónskými rysy, se sníženou frustrační tolerancí a impulzivní reaktivitou. Naproti tomu osobnost obžalovaného Petra K. byla znalcem PhDr. Klose charakterizována jako anomální, emočně nevyvážená, vztahovačná, s rysy dissociality, se sníženou frustrační tolerancí a impulzivní reaktivitou v zátěži, z typologického hlediska spíše introvertovaná, podrobnivá, s naznačenými rysy schizoidity. V oblasti sociálních vztahů je obžalovaný K. socializován, ukotven v konzumovaném partnerském vztahu, nicméně je zvýšeně vztahovačný, manipulativní, ale zároveň snadněji ovlivnitelný dominantní autoritou. Touto dominantní autoritou byl přítom pro obžalované v souvislosti s pácháním předmětné trestné činnosti obžalovaný Libor S., s nímž se dlouhodobě úzce přátelil a jenž jej do skupiny vedené obžalovaným Š. přivedl a jenž s ním zajišťoval veškerou komunikaci potřebnou pro realizaci žalovaného jednání.

Výpovědi obžalovaného D. bylo dále prokázáno, že poškozenému W. byly po jeho vstupu do apartmánu v Dubaji, v němž byl přepaden dalšími spoluobžalovanými, odňaty jeho osobní věci, včetně dvou mobilních telefonů, za jejichž pomoci došlo v součinnosti s obžalovaným Š., s nímž byli ostatní obžalovaní, včetně Daniela D. a Libora S., na tomto postupu předem domluveni, k postupnému převedení finančních prostředků v celkové výši 1.743.218,- Kč z bankovních účtů společnosti Xxx č. 000xxx a č. xxx vedených u UniCredit Bank a.s., s nimiž byl poškozený oprávněn disponovat, na účet č. xxx, banka ABCKMUMUXXX, příjemce: společnost Xxx. Z provedených listinných důkazů v podobě poskytnutých bankovních informací je objektivně zřejmé, že z účtu společnosti XXX č. 000xxx, vedeného u UniCredit Bank, a.s., byla na účet společnosti Xxx. č. xxx převedena dne 13.11.2012 dvakrát částka vždy ve výši 25.000,- USD, dále dne 15.11.2012 částka ve výši 20.000,- USD a dne 19.11.2012 částka ve výši 7.000,- USD, tj. dle aktuálního kurzovního lístku ČNB částka v celkové výši 1.542.758,- Kč a dále z účtu společnosti XXX č. xxx, vedeného u UniCredit Bank, a.s., na identický účet společnosti Xxx. dne 13.11.2012 částka ve výši 10.000,- USD, tj. dle aktuálního kurzovního lístku ČNB částka ve výši 200.460,-Kč. Skutečnost, že osobou realizující tyto bezhotovostní převody, byl obžalovaný Š., byla prokázána především výpovědí obžalovaného D., který s ním za tímto účelem opakovaně komunikoval, přičemž pominout nelze ani skutečnost, že z výše uvedeného účtu společnosti Xxx. č. xxx, byla obžalovaným Michaellem Š. již dne 22.11.2011 převedena částka ve výši 50.000,- USD na jeho účet vedený u Oberbank ve Vídni (doklad o transakci byl zajištěn v počítači obžalovaného Š. při provedené domovní prohlídce v místě jeho bydliště).

Výpovědi obžalovaného D. ve spojení s provedenými listinnými důkazy, zejména výpisy z bankovního účtu, má soud rovněž za prokázané, že k bankovnímu účtu společnosti Xxx č. 000xxx, vedenému u UniCredit Bank a.s., byla vydána debetní platební karta zn. VISA ADVANTAGE č. xxx na jméno MR MIROSLAV W. INGPROJECTLIMITEDCZ, jejímž prostřednictvím byly obžalovaným D. uskutečněny opakované výběry hotovosti z bankomatů, a to dne 12.11.2012 v Dubaji dvakrát ve výši 1.000,- AED, dne 13.11.2012 v Dubaji dvakrát ve výši 3.000,- AED a

ve výši 1.000,- AED a dne 14.11.2012 v Ománu ve výši 600,- OMR, tj. dle aktuálního kurzovního lístku ČNB částka v celkové výši 81.721,- Kč. V této souvislosti je třeba konstatovat, že z hlediska objektivního prokázání existence daných výběrů uskutečněných obžalovaným D. prostřednictvím platební karty odňaté poškozenému je nepodstatné, že si obžalovaný sám již nebyl schopen přesně vzpomenout na výši jednotlivě vybíraných částek ani na přesné datum těchto výběrů, přičemž trval na tom, že na území Ománu provedl výběr v blízkosti hraničního přechodu, byť obhajoba obžalovaného K. z bankovního výpisu dovozuje, že tento byl proveden přímo ve městě Muscat, které je tomuto hraničnímu přechodu, nacházejícímu se nedaleko města Kalba v SAE, značně vzdáleno, neboť čas a místo výběru jsou stejně jako výše vybírané hotovosti objektivně prokazovány výpisy z příslušného bankovního účtu. V návaznosti na tvrzení obhajoby obžalovaného K. přitom nelze pominout skutečnost, že dle předmětného výpisu z účtu byl dne 14.11.2012, tedy následující den po odletu tohoto obžalovaného z Dubaje (k tomu došlo společně s obžalovaným S. dne 13.11.2012) proveden výběr částky ve výši 600,- OMR v místě označeném jako Al Aqar – Al Wijaja – Muscat, aniž by bylo jednoznačně zřejmé, zda místopisný název Muscat označuje přímo hlavní město nebo celou metropolitní oblast hlavního města Maskatu, v níž se nachází konkrétní místo, kde byl výběr z bankomatu realizován, tj. lokalita Al Aqar, resp. Al Wijaja.

Vzhledem ke všem výše uvedeným skutečnostem tak neměl soud o vině obžalovaných Michaela Š., Daniela D., Petra K., Libora S. a Jiřího P. jednáním popsáním shora ve výrokové části tohoto rozsudku pod bodem A. II. 3. žádných pochybností, neboť veškeré důkazy, vyjma výpovědi obžalovaného Petra K., spolu v podstatných rysech vzájemně korespondují a vytvářejí logicky soudržný řetězec, z něhož bezpečně plyne zjištěný skutkový stav a zároveň vyvrací verzi prezentovanou obhajobou obžalovaného Petra K. a Michaela Š. popírající jakoukoli aktivní roli těchto obžalovaných na usmrcení poškozeného Miroslava W., pročež rozhodl tak, jak je uvedeno shora ve výrokové části tohoto rozsudku.

Naproti tomu ve vztahu k osobě obžalovaného Petra S. se dle názoru nalézacího soudu v rámci provedení dokazování nepodařilo zajistit dostatek přesvědčivých důkazů, ať přímých či nepřímých, které by spolu vzájemně korespondovaly a vytvářely logicky soudržný řetězec, z něhož by bezpečně plynulo zjištění o vědomé účasti jmenovaného obžalovaného na protiprávním jednání, jehož se vůči poškozenému Miroslavu W. dopustili obžalovaní Michael Š., Libor S., Petr K. a Jiří P.. Obžalovaný Petr S. sám v rámci přípravného řízení, jakož i v řízení před soudem využil svého zákonného práva a odmítl k jednání, které je mu obžalobou kladeno za vinu, vypovídat, přičemž o jeho aktivní účasti, resp. o jeho konkrétní roli či faktickém zapojení do daného skutku nehovoří ani ostatní obžalovaní, včetně Michaela Š. a Daniela D., kteří popsali přípravnou fázi tohoto jednání, a Petra K., který se vyjádřil k okolnostem, za kterých byl s nabídkou cesty do Dubaje osloven obžalovaným Liborem S.. Z výpovědi spoluobžalovaných tak nelze učinit jakýkoliv závěr o tom, že Petra S. měl o záměru na přepadení poškozeného W. předem povědomí či že by se na přípravách této akce sám podílel. Obžalovaný Š. ve své výpovědi nepotvrdil závěr obžaloby o tom, že o souhlasu poškozeného s nabídkou obchodní schůzky v Dubaji,

kam jím (jako Robertem K.) byl záměrně vylákán, informoval právě obžalovaného Petra S., byť takto postupoval vůči xxx Liborovi. Rovněž obžalovaný K. nepotvrdil skutečnost, že by jej k cestě do Dubaje, jejímž účelem bylo přepadení a následné usmrcení poškozeného, jakýmkoliv způsobem přesvědčoval obžalovaný Petr S., neboť o této cestě byl informován Liborem S..

Případné vědomé bližší zapojení obžalovaného Petra S. do zajištění akce v Dubaji, včetně přesvědčení obžalovaného K. k účasti na tomto skutku, nejsou prokazovány ani obsahem záznamů o uskutečněném telekomunikačním provozu (odposlechů) k telefonním číslům, která v rozhodném období užívali obžalovaní Libor S., Petr K. a Petr S. (tj. akce „GAME_10“ k telefonnímu číslu xxx užívanému obžalovaným K. v období od 24.04.2012 do 20.07.2012; akce „GAME_13“ k telefonnímu číslu xxx užívanému obžalovaným K. v období od 19.07.2012 do 17.10.2012 a akce „SANDÁL_09“ k telefonnímu číslu xxx užívanému obžalovaným Petrem S. v období od 29.05.2012 do 20.06.2012) . Z časových údajů o uskutečněném odposlechu telefonních hovorů obžalovaných K. a Petra S., jakož i časových souvislostí při vylákání poškozeného pod falešnou záminkou obchodní schůzky do Dubaje je zřejmé, že k tomuto vylákání poškozeného obžalovaným Š. alias Robertem K. došlo až po jejich společné plavbě na jachtě, již měli pronajatu v termínu od 06.10.2012 do 13.10.2012, tzn. že k jakékoliv domluvě obžalovaného Š. s obžalovaným Liborem S., popř. xxx Petrem, na realizaci dané akce mohlo dojít až po tomto datu, tedy v období, jež není provedenými odposlechy telefonních hovorů postiženo. S ohledem na absenci jakéhokoliv důkazu prokazujícího konkrétní formu účasti obžalovaného Petra S. na provedení únosu poškozeného Miroslava W. za účelem získání finančních prostředků, soudu nezbylo, než za užití zásady „in dubio pro reo“ (tj. v pochybnostech ve prospěch) rozhodnout podle § 226 písm. c) tr. řádu, neboť se pro celou řadu důvodných pochybností a zjevných nejasností o zapojení obžalovaného Petra S. do přepadení poškozeného W. nepodařilo prokázat, že tento skutek tak, jak je popsán pod bodem II. 3. výrokové části obžaloby Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 25.03.2014, sp. zn. 1KZV 83/2013 a pro který je tento obžalovaný trestně stíhán, skutečně spáchal Petr S., a to společně s osobami obžalovaných Michaela Š., Libora K., Petra S. a Jiřího P.. U trestného činu takové společenské škodlivosti, jakým zvláště závažný zločin zbavení osobní svobody podle § 170 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 písm. b) tr. zákoníku, ve formě účastenství podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku, spáchaný v jednočinném souběhu se zvláště závažným zločinem vydírání podle § 175 odst. 1, 2 písm. a), c), odst. 3 písm. c) tr. zákoníku, ve formě účastenství podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku bezesporu je, musí být vina obžalovaného jednoznačným a bezpečným způsobem prokázána, neboť nelze vycházet toliko z relevantními důkazy nepodložených dohadů, domněnek či spekulativních hypotéz, což se však v tomto případě nestalo. Uvedený závěr soudu přitom nikterak neznamená, že se tohoto jednání nemohl obžalovaný Petr S. dopustit, neboť tímto svým závěrem nalézací soud pouze deklaruje objektivní stav věci v podobě důkazní nouze, kdy se nepodařilo shromáždit dostatek jednoznačných a přesvědčivých důkazů, které by svědčily o vině tohoto obžalovaného, přičemž je základní zákonnou povinností soudu jako orgánu činného v trestním řízení

objektivně zjistit faktický skutkový stav věci a tudíž jednoznačným a nezvratným způsobem prokázat vinu každého jednotlivého obžalovaného, nikoli ji dovozovat toliko z nepodložených hypotéz, domněnek či určité míry přesvědčení.

Obžalovaní Michael Š., Libor S., Daniel D., Petr K. a Jiří P. svým jednáním popsáním shora ve výrokové části tohoto rozsudku pod bodem A. II. 3. naplnili všechny zákonné znaky trestného činu podle § 13 odst. 1 tr. zákoníku, tedy obžalovaní Š., D., S. a K. jednak znak formální v podobě skutkové podstaty zvlášť závažného zločinu vraždy podle § 140 odst. 2, 3 písm. j) tr. zákoníku, ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, stejně jako znak společenské škodlivosti. V případě obžalovaného K. soud jeho jednání současně kvalifikoval dle § 140 odst. 2, 3 písm. i) tr. zákoníku, neboť poškozeného usmrtil nejen po předchozím uvážení v úmyslu získat majetkový prospěch, což plyne z provedených přípravných prací na toto jednání (obstarání lopat pro odklizení těla poškozeného, výběr vhodného místa pro jeho usmrcení, přistoupení k činu krátce poté, co obžalovaní v létě 2012 plánovali v témže složení usmrcení jiné osoby na obdobném místě, tzn. v Dubaji apod.) a následného převodu finančních prostředků z účtů ovládaných poškozeným na účet ovládaný obžalovaným Š., včetně výběru další hotovosti obžalovaným D. pomocí kreditních karet, které byly poškozenému dříve odebrány, ale též surovým způsobem, když poškozeného, jenž byl cíleně omámen podáním většího množství tvrdého alkoholu, nejprve dusil za pomoci igelitové folie, načež jej ležícího na zemi udeřil několika údery kamenem do oblasti hlavy. Z chování obžalovaných, zejména okolností a charakteru žalovaného jednání, včetně úlohy jednotlivých obžalovaných při jeho realizaci, jejich trestní minulosti a rozsahu jimi způsobených škodlivých následků je zřejmé, že uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu, zejména norem práva civilního a správního, není v daném případě dostačující, neboť s ohledem na charakter protiprávního jednání obžalovaných by nebylo použití jiných právních prostředků dostatečně efektivní. V daném případě je třeba navíc zajistit ochranu elementárním právním hodnotám před činy zvláště škodlivými pro společnost, což zásah do společenského zájmu na ochraně lidského života, v tomto případě života poškozeného Miroslava W., bezesporu je.

Naproti obžalovaný Jiří P. svým jednáním naplnil zákonné znaky skutkové podstaty zvlášť závažného zločinu zbavení osobní svobody podle § 170 odst. 1, 2 písm. a), e), odst. 3 písm. b) tr. zákoníku, ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku, a skutkové podstaty zvlášť závažného zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, 2 písm. a), d), odst. 4 tr. zákoníku, ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku, stejně jako znak společenské škodlivosti. Z výsledků provedeného dokazování nelze učinit jednoznačný závěr o tom, že by byl obžalovaný P. předem o záměru usmrtit poškozeného kýmkoliv informován a byl tak s tímto zamýšleným následkem srozuměn, byť se aktivně podílel na hlídání poškozeného v dubajském apartmánu a jeho následném odvozu na předem vybrané místo v poušti nedaleko města Al Ain. Obžalovaný si vzhledem ke všem okolnostem a průběhu svého setkání s poškozeným, jakož i charakteru chování ostatních obžalovaných při tomto činu, musel být vědom toho, že ostatním napomáhá při zbavení poškozeného jeho svobody pohybu, neboť se osobně podílel na jeho přepadení a následném hlídání, při

kterém byl spoutaný a s kuklou na hlavě držen v jedné místnosti, to vše za účelem přinucení jej k vydání požadovaných finančních prostředků, resp. sdělení způsobu, jakým by je bylo možné získat (tj. čísel bankovních účtů, přístupových hesel apod.). Obžalovaný P. se přitom vědomě na tomto jednání podílel za přítomnosti dalších osob, jež měly přesně rozdělené role, přičemž tímto jednáním, stejně jako svojí aktivní účastí na následné likvidaci osobních věcí poškozeného, napomohl k získání finančního prospěchu celé skupiny na úkor poškozeného v celkové výši 1.824.939,- Kč, přičemž následkem jednání, na němž jako pomocník participoval, došlo ke způsobení smrti poškozeného, aniž by tento záměr poškozený P. sám od počátku svého jednání sledoval či s ním byl srozuměn. Výše způsobené majetkové škody přitom ve smyslu § 170 odst. 2 písm. e) tr. zákoníku a § 175 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku ve spojení s § 138 tr. zákoníku dosahuje hranice značné škody, jež je definována částkou v rozmezí od 500.000,- Kč do 5.000.000,- Kč. S ohledem na charakter jednání obžalovaného Jiřího P., jakož i podobu a rozsah způsobených škodlivých následků je zřejmé, že uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu, zejména norem práva civilního a správního, není v daném případě dostačující, neboť použití jiných právních prostředků by nebylo dostatečně efektivní.

V jednání všech obžalovaných je v daném případě možné spatřovat zavinění ve formě přímého úmyslu ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť podle výpovědi obžalovaných D. a P. byli někteří obžalovaní od počátku maskování černými kuklami, načež poškozeného po jeho držení v bytě a přinucení k poskytnutí informací nezbytných pro převod či hotovostní výběr finančních prostředků z bankovních účtů, k nimž měl dispoziční práva, převezli na odlehlejší místo nedaleko města Al Ain, které předem vybrali obžalovaní S., D. a P., přičemž po celou dobu jednotliví obžalovaní plnili dílčí úkoly, které měli přidělené. Obžalovaní Š., D., S. a K. tak věděli, že svým jednáním s předem rozdělnými rolami při realizaci samotného přepadení poškozeného mohou způsobit porušení či ohrožení zájmu společnosti na ochraně lidského života, v případě obžalovaného P. na porušení či ohrožení svobody pohybu a svobody rozhodování poškozeného, a toto porušení chtěli způsobit. K závěru o úmyslné formě zavinění na straně obžalovaných Š., D., S. a K. je soud veden zejména okolnostmi žalovaného jednání, jež bylo před samotným napadením poškozeného přesně naplánováno a připraveno, když obžalovaný Š. zajistil letenky pro ostatní obžalované, jakož i poškozeného, jehož pod falešnou záminkou obchodního jednání do Dubaje sám vylákal. Obžalovaní si předem opatřili předměty nezbytné k provedení činu, a to maskovací kukly a stahovací pouta, jež opatřil obžalovaný Š., jakož i dvě lopatky, jimiž bylo odklizeno tělo poškozeného, jež přímo v Dubaji zajistil obžalovaný D., popř. obžalovaný Š., z čehož plyne jednoznačná připravenost, promyšlenost a plánovitost jejich jednání, což vede soud k jasným závěrům o přímém úmyslu ve vztahu k žalovanému skutku a jeho následkům.

K jednání popsanému pod bodem A. II. 4. :

Ve vztahu k jednání popsanému shora ve výrokové části tohoto rozsudku podle bodem A. II. 4. má soud vinu obžalovaných Michaela Š., Libora S., Daniela D. a Petra K. za jednoznačně a nezvratně prokázanou zejména vlastním doznáním

obžalovaného D. učiněným v rámci přípravného řízení, jakož v řízení před soudem, ve spojení s vyjádřením obžalovaných Michaela Š. a Libora S. k průběhu tohoto jednání, dále s výpověďmi svědků z řad rodinných příslušníků a spolupracovníků poškozeného Petra V. k obsahu komunikace mezi obžalovaným Š. (vystupujícím pod identitou Robert K.) a poškozeným, včetně okolností jeho cesty do francouzského Nice, a s provedenými listinnými důkazy obsahujícími jednak předmětnou e-mailovou komunikaci mezi obžalovaným Š. a poškozeným, dále bankovní informace k účtům poškozeného vedeným u Citibank Europe, ČSOB a.s. a Deutsche Bank, a k účtu založenému na jméno Zdeněk M. v Oberbank ve Vídni. Obžalovaný Š. ve své výpovědi nikterak nepopřel, že by se s osobou poškozeného Petra V. osobně setkal, a to za účelem prohlídky nemovitostí v Praze 6, jež poškozený nabízel k prodeji, přičemž tuto osobu si vytypoval jako vhodnou oběť své trestné činnosti, neboť disponovala značným majetkem. S poškozeným přitom komunikoval pod falešnou identitou Robert K., což ostatně potvrdil mimo jiné i svědek Michael L., blízký spolupracovník poškozeného, který byl prohlídce nemovitostí Robertem K. dne 30.11.2012 osobně přítomen a který v řízení před soudem, jakož i v rámci přípravného řízení jako osobu Roberta K. označil právě obžalovaného Michaela Š.. Ten počal s poškozeným komunikovat prostřednictvím e-mailových zpráv dne 25.11.2012, načež koncem roku 2012 vzájemnou komunikaci přerušil, aby v ní opět pokračoval v roce 2013, což potvrdili mimo jiné manželka poškozeného, svědkyně Dagmar V., jakož i obě dcery poškozeného, Monika K. a Romana N., které byly o obsahu této korespondence poškozeným průběžně informovány. K opětovnému navázání komunikace přitom došlo po úpravě plánu obžalovaného stran zvolení vhodného způsobu získání finančních prostředků poškozeného prostřednictvím trestné činnosti, což ostatně obžalovaný Š. sám ve své opakované výpovědi potvrdil.

Počátkem března 2013 obžalovaný Š. alias Robert K. pozval poškozeného V. na schůzku s investorem, která se měla konat ve francouzském Nice, načež byl stanoven termín setkání na den 06.03.2013. Z výpovědi jednotlivých obžalovaných bylo prokázáno, že sami odcestovali do Francie dne 05.03.2013 v nočních hodinách, a to dvěma motorovými vozidly, která za tímto účelem dříve pronajal obžalovaný Š. u společnosti Royal Crown Databank s.r.o. Ze zprávy společnosti Royal Crown Databank s.r.o. ve spojení s výpovědí svědka René T.a, zástupce této autopůjčovny, a obžalovaných Š. a D. vyplývá, že motorové vozidlo tov. zn. Mercedes Benz GL 320 CDI, RZ: xxx bylo obžalovanými vypůjčeno v době od 25.12.2012 do 25.03.2013, zatímco motorové vozidlo tov. zn. VW Touareg, RZ: xxx v době od 15.02.2012 do 15.03.2013. Podle výpovědi obžalovaného D. byli ostatní spoluobžalovaní od počátku své cesty do Francie informováni o jejím účelu, tedy o setkání s poškozeným za účelem vylákání finančních prostředků, byť odmítl, že by byli předem domluveni na jeho usmrcení. V této souvislosti však nelze pominout vyjádření obžalovaných Š. a D. o tom, že byli nuceni přizpůsobit trasu cesty do Francie tomu, že ve vozidle užívaném obžalovanými S. a K. (tov. zn. VW Touareg) se měla nacházet střílná zbraň. Obžalovaný K. v této souvislosti ve své výpovědi učiněné v přípravném řízení potvrdil, že ve vile nedaleko Nice, kde byl držen poškozený, zaznamenal několik zbraní, mimo jiné i pistoli, kterou v roce 2012 odňal svému otci a půjčil obžalovanému Liborovi S., který ji ve Francii vyndal ze svých věcí, které měl s sebou.

Zbrojní průkaz na jméno Vilém K. (tj. na jméno otce obžalovaného), jakož i průkaz zbraně Browning 7,65 v.č. BB97813 (tj. stejné ráže, již byl do zátýlku střelen poškozený V.) a kraB.ka s nápisem Mega line 7,65 obsahující čištění ke zbrani byly nalezeny při následně provedené domovní prohlídce v bydlišti obžalovaného K. v obci Xxx. Po svém příjezdu se obžalovaní ubytovali ve vile Semiramis ve Villefranche sur Mer nedaleko Nice, kterou již dne 01.03.2013 prostřednictvím elektronické komunikace zarezervoval obžalovaný Michael Š., tentokrát vystupující pod identitou Tomáš S., a to na dobu od 05.03.2013 do 13.03.2013. Občanský průkaz vystavený na jméno této osoby č. xxx, který byl od roku 2010 hlášen jako odcizený, byl zajištěn při domovní prohlídce v místě bydliště obžalovaného Š. v Xxx. Skutečnost, že obžalovaný Š. při pronájmu vily, v níž mělo dojít k setkání s poškozeným, o jejímž pronájmu dle zajištěné e-mailové komunikace jednal s předstihem již od 16.02.2013, vystupoval pod jiným jménem, nikoliv pod svojí skutečnou identitou, jednoznačně svědčí o jeho počátečním úmyslu páchat trestnou činnost a tímto způsobem minimalizovat riziko svého odhalení. Vůdčí role obžalovaného Š. při naplánování a následném organizačním zajištění průběhu celé akce je přitom potvrzována mimo jiné i obsahem souborů, které byly v rámci znaleckého zkoumání z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika nalezeny v jím užívaném notebooku zn. Acer, model Aspire, který byl zajištěn při domovní prohlídce provedené v místě jeho bydliště v Xxx (např. oskenovaný bankovní lístek ze dne 07.03.2013 se jménem poškozeného Petra V. jako odesílatele a Zdeňka M. jako příjemce, fotografie poškozeného, vyplněná objednávka na Vilu 3 se jménem Tomáš S., výřez katastrální mapy s označenými nemovitostmi poškozeného, smlouva o převodu obchodního podílu a postoupení pohledávky „Romana“ mezi poškozeným a společností Xxx, smlouva o převodu nemovitosti „Romana“ z poškozeného a jeho manželky na společnost Xxx, dokument s vypsáními variantami převodu společností Spektima a Xxx apod.).

Dne 06.03.2013 obžalovaný Š. podle vlastního doznání poškozeného vyzvedl na letišti v Nice a odvezl do pronajaté vily, kde na něho čekali ostatní obžalovaní, načež poškozeného zavedl do vstupní haly a obývacího pokoje, kam z boční místnosti vstoupili obžalovaní S. a K. maskovaní kuklami. Poté byly poškozenému nasazeny lyžařské brýle opatřené neprůhlednou lepicí páskou, které stejně jako tmavé kukly podle souhlasného vyjádření obžalovaných předem opatřil obžalovaný Š., načež se do místnosti dostavil obžalovaný D., který prohledal osobní věci poškozeného, které měl u sebe a které mu byly včetně mobilního telefonu, tabletu a kreditních karet odňaty. Zatímco obžalovaný S. nasazoval poškozenému přelepené lyžařské brýle a na ruce nasazoval stahovací pouta, mířil na něho obžalovaný K. pistolí. Ten tuto okolnost kategoricky popřel, nicméně jej z manipulace se zbraní vůči poškozenému usvědčují souhlasná tvrzení spoluobžalovaných S. a D.. Následně bylo obžalovaným Š. poškozenému sděleno, že byla objednána fyzická likvidace xxx, nicméně že tuto likvidaci může odvrátit a současně dosáhnout svého propuštění zaplacením částky ve výši 40.000.000,- Kč s tím, že po zaplacení další částky ve výši 10.000.000,- Kč mu bude sděleno i to, kdo si tuto likvidaci zadal. Jelikož poškozený odmítl tyto prostředky zaplatit s tím, že takovouto částkou nedisponuje, zajistili si obžalovaní dle obžalovaného Š. přístup do osobního počítače poškozeného, načež jej přiměli

prostřednictvím svého e-mailu kontaktovat svého osobního bankéře v Deutsche bank v SRN s požadavkem prodeje aktiv v hodnotě cca 364.000,- € a jejich následného převodu na již dříve založený účet v Oberbank ve Vídni. Veškerou komunikaci s poškozeným stran převodu finančních prostředků zajišťoval dle výpovědi spoluobžalovaných výhradně obžalovaný Š., zatímco ostatní poškozeného fyzicky hlídali, a to po celou dobu jeho pobytu ve vile, kde byl spoutaný a s nasazenými lyžařskými brýlemi opatřenými neprůhlednou lepicí páskou držen v přízemní části domu až do opuštění vily v odpoledních hodinách dne 07.03.2013.

Kontakt poškozeného Petra V. se jeho osobním bankéřem v Deutsche Bank v SRN, a to na základě pokynu obžalovaného Š., byl prokázán vyjma doznání obžalovaného rovněž výpovědí svědka Josefa H., osobního bankéře poškozeného, ve spojení s listinnými důkazy v podobě jejich vzájemné elektronické komunikace uskutečněné v období od 07.03.2013 do 12.03.2013. Jmenovaný svědek v rámci své výpovědi uskutečněné formou mezinárodní právní pomoci v SRN potvrdil, že jej dne 07.03.2013 kontaktoval formou e-mailové zprávy poškozený s tím, aby zpeněžil jeho aktiva a získané prostředky převedl na rakouský bankovní účet vedený na jméno M.. Jelikož text zprávy neodpovídal běžným zvyklostem, snažil se poškozeného opakovaně telefonicky kontaktovat, což se mu podařilo až ve večerních hodinách, kdy na něho poškozený v hovoru působil tak, že není sám a je pod tlakem. V této souvislosti obžalovaný Š. potvrdil, že poškozený s bankéřem hovořil, avšak za jeho přítomnosti a s hlasitým poslechem hovoru. Podle svědkova vyjádření působila nestandardně i e-mailová odpověď na jeho zprávu ze dne 08.03.2013 stran zamýšleného postupu při převodu finančních prostředků, kterou obdržel z e-mailové adresy poškozeného až dne 12.03.2013, neboť vůbec neodpovídala způsobu, jakým se poškozený vyjadřoval. Z výsledků ostatních provedených důkazů, včetně výpovědí obžalovaných je přitom zřejmé, že v tomto okamžiku již byl poškozený mrtev, protože pisatelem odpovědi byl sám obžalovaný Š., který to potvrdil s tím, že se tímto způsobem snažil dosáhnout úspěšného dokončení celé bankovní transakce. Provedenými bankovními výpisy ve spojení s výpověďmi svědka H. a obžalovaných Š. a D. bylo prokázáno, že obžalovanými požadované finanční prostředky ve výši 363.000,- Kč byly převedeny z bankovního účtu poškozeného vedeného u Deutsche Bank, pobočka Deggendorf, SRN na bankovní účet č. xxx vedený v Rakousku u Oberbank, pobočka Vídeň na jméno Zdeněk M.. Sami obžalovaní Michael Š., Libor S., Petr K. a Daniel D. v této souvislosti potvrdili, že předmětný účet v Oberbank ve Vídni byl založen dne 07.01.2011 obžalovaným K. po předložení osobních dokladů (cestovního pasu a občanského průkazu) svědka Zdeňka M., které si od něho pod jinou smyšlenou legendou dne 31.12.2012 vypůjčil jeho známý, obžalovaný Libor S.. Svědek Zdeněk M. v této souvislosti ve své výpovědi potvrdil, že mu o založení účtu nebylo nic známo, načež mu nebyly doklady, jejichž ztrátu již dne 02.01.2013 z obavy oznámil na Městském úřadu v Xxx, obžalovaným S. vráceny. Byť obžalovaný Š. ve své výpovědi v řízení před soudem uvedl, že založení tohoto účtu nemělo žádnou souvislost se záměrem vylákat z poškozeného V. pod smyšleným záměrem finanční prostředky, má soud přípravný charakter tohoto jednání ve vztahu k následnému únosu a usmrcení poškozeného za jednoznačně prokázaný, a to zejména blízkou časovou souvislostí, neboť jednání s poškozeným obžalovaný Š. alias Robert K. vedl

ještě v prosinci 2012 a poté od počátku roku 2013, jakož i výpovědi obžalovaného Libora S. učiněnou v rámci přípravného řízení. Ten ve vztahu k založení předmětného účtu jednoznačně potvrdil, že to byl právě obžalovaný Š., kdo přišel s myšlenou založení účtu u dotčeného peněžního ústavu v Rakousku, neboť tuto banku sám znal, přičemž účet měl sloužit k zaslání finančních prostředků z akce, při níž mělo jít o vylákání bohatého podnikatele do Nice. Na předmětný účet č. xxx vedený u Oberbank, pobočka Vídeň na jméno Zdeněk M. byla dle výsledků právní pomoci uskutečněné s Rakouskou republikou dne 21.03.2013 poukázána z účtu poškozeného vedeného u Deutsche Bank platba ve výši 363.000,- €. Následně byl prostřednictvím internetového bankovníctví, jež bylo krátce po založení účtu zřízeno opětovně obžalovaným K. vystupujícím pod identitou Zdeněk M., odeslán příkaz k převodu částky ve výši 357.000,- € z tohoto účtu na účet vedený na jméno společnosti Exclusive Yachts Ltd., což opětovně potvrdili i sami obžalovaní, přičemž tato společnost je navázána na osobu obžalovaného Š., což bylo prokázáno a blíže rozvedeno ve vztahu k jednání popsanému pod bodem A. II. 3. (bezhotovostní převod finančních prostředků v případě poškozeného Miroslava W.). K realizaci požadovaného převodu finančních prostředků z účtu vedeného na jméno Zdeněk M. však již nedošlo, neboť obžalovaný K. byl jako domnělý majitel účtu pracovníky banky vyzván k tomu, aby se do banky osobně dostavil a doložil legální způsob nabytí daných prostředků. Dne 25.03.2013 bylo obžalovaným alias Zdeňkem M. bance elektronicky sděleno, že se dostaví dne 27.03.2013, načež však došlo dne 26.03.2013 k zadržení obžalovaných Š. a D. a dne 27.03.2013 obžalovaných K., jakož i Libora a Petra S.. Tvrzení obžalovaných Libora S. a Daniela D. o vůdčí úloze obžalovaného Š. při založení rakouského bankovního účtu na jméno Zdeněk M. je přitom podporováno mimo jiné i skutečností, že obžalovaný Š. sám byl v předmětné době majitelem dvou bankovních účtů vedených v téže vídeňské pobočce Oberbank, které byly založeny dne 17.03.2011 (účet v měně €) a 29.06.2012 (účet v měně USD) a jež využíval mimo jiné při páčání trestné činnosti popsané pod bodem A. II. 1. (uvěznění a vydírání poškozeného T. v srpnu 2011), tzn. že mu byly podmínky založení a následného vedení euroúctu v tomto peněžním ústavu, včetně podmínek pro využití služeb internetového bankovníctví, dobře známy. Průběh jednání s obžalovaným K. vydávajícím se za osobu Zdeňka M. při založení účtu a následném zřízení internetového bankovníctví, včetně obsahu e-mailové komunikace, jakož i vzájemné kontakty s obžalovaným Š. při vedení jeho osobního účtu, jsou vyjma vlastního doznání obžalovaných prokazovány i výpověďmi svědků Georga W.a, Andrey K., Ady Y., Nicole V. a Megi H. jako odpovědných pracovníků Oberbank, pobočka 1030 Vídeň, Schwarzenbergplatz 5.

Pohyb poškozeného na území Francie v době po jeho příletu z ČR je prokazován výsledky mezinárodní právní pomoci poskytnuté Francouzskou republikou, zejména záznamem bezpečnostních kamer na letišti v Nice, kde poškozený vystoupil dne 06.03.2013 ve 14:07 hod., načež se po vyzvednutí zavadla a projití celníci do letištní haly setkal s dalším mužem, s nímž vyšel z letiště směrem k parkovišti vozidel ve 14:16 hod. Do hotelu Méridien v Nice, kde měl rezervovaný pokoj, se však dle vyjádření svědkyně Moniky K. a Romany N. již nedostavil. Ze zprávy letecké společnosti Swiss Air je zřejmé, že se poškozený, který do Nice přicestoval linkou

přes Curych dne 06.03.2013 ve 14:00 hod., nedostavil ke zpátečnímu letu, který měl plánován na den 07.03.2013. Telefonní číslo xxx, užívané poškozeným Petrem V., bylo zaktivováno na letišti v Nice dne 06.03.2013 mezi 13:59 hod. a 14:15 hod., poté téhož dne mezi 19:38 hod. a 22:12 hod. ve Villefranche sur Mer na boulevardu Foch č. 14. Dne 07.03.2013 bylo toto číslo opět aktivováno ve Villefranche sur Mer, a to mezi 08:21 hod. a 9:05 hod., což odpovídá vyjádření obžalovaných, jakož i rodinných příslušníků poškozeného (svědkyně Dagmar V., Moniky K. a Romany N.) o odeslání SMS zprávy na číslo manželky poškozeného, jakož i o násadném telefonátu s manželkou Dagmar V. a dcerou, Monikou K.. V této souvislosti nelze pominout vyjádření svědkyně Dagmar V., dle které byl text SMS zprávy odeslaný poškozeným zcela nestandardní, stejně jako okolnosti telefonického hovoru, který s manželem dne 07.03.2013 vedla. Mezi poškozeným kontaktovanými čísly bylo zjištěno rovněž telefonní číslo +xxx do Spojených Arabských Emirátů, které bylo užíváno obžalovaným Michaelem Š. alias Robertem K., který byl s poškozeným v kontaktu prostřednictvím SMS zpráv v době od 28.11.2012 do 03.12.2012 a poté dne 05.03.2013 a 06.03.2013, kdy byla poškozenému v 7:38 hod. zaslána krátká textová zpráva, na kterou tento odpověděl v 8:22 hod.

Po kontaktech poškozeného s manželkou a dcerou se u obžalovaných počala projevovat nervozita, což ve své výpovědi potvrdil zejména obžalovaný D., načež se rozhodli zbavit mobilního telefonu poškozeného, který obžalovaný D. odvezl na blíže neurčené místo směrem na Itálii, a pronajatou vilu opustit. Tomuto vyjádření obžalovaného D. přitom odpovídá záznam o uskutečněném telekomunikačním provozu telefonního přístroje poškozeného s číslem IMEI 013032004599970 a vloženou SIM kartou +xxx, na který byla dne 07.03.2013 v 10:29 hod. zaslána servisní SMS zpráva od společnosti TIM prostřednictvím vysílače TIM v San Rému (IM), viadukt San Martino. Ode dne 07.03.2013 od 11:00 hod. do 17:42 hod. dne 08.03.2013 byl daný přístroj nepřetržitě připojen k vysílači TIM u dálniční křižovatky Albenga (SV), tj. v lokalitě popisované obžalovaným D.. Vilu Semiramis dle souhlasného vyjádření obžalovaných dne 07.03.2013 nejprve opustili obžalovaní K. a S. společně s poškozeným, jehož vezli na sadním sedadle vozidla tov. zn. VW Touareg, zatímco obžalovaní Š. a D. je následovali svým vozidlem tov. zn. Mercedes Benz až po předání vily zástupci pronajímatele. Z výpovědi obžalovaných je zřejmé, že měli předem domluven směr cesty (na Itálii) včetně přibližného určení místa, kde na sebe vozidla počkají. Poté všichni čtyři obžalovaní pokračovali i s poškozeným, který měl na očích stále nasazené lyžařské brýle opatřené neprůhlednou lepicí páskou, oběma za sebou jedoucími vozidly směrem na italsko-rakouské hranice. Před hranicemi obě vozidla podle vlastního vyjádření obžalovaných sjela z dálnice, načež sjela v katastru obce Varna, oblast Spelonca na okraj vedlejší asfaltové lesní cesty, která vychází ze zatáčky č. 5 okresní silnice do Scalares, když k přesné identifikaci pohybu vozidel došlo mimo jiné i na základě ohledání místa činu cestou mezinárodní právní pomoci poskytnuté příslušnými orgány Italské republiky. Na tomto místě obžalovaný K. v době mezi 01:30 a 02:39 hod. zastavil vozidlo tov. zn. VW Touareg, ve kterém dle souhlasného vyjádření všech obžalovaných, jakož i dle výsledků odborného vyjádření z oboru metoda pachové identifikace seděl rovněž poškozený, jehož pach byl nalezen na všech sedadlech ve vozidle vyjma místa řidiče, načež poškozeného

společně s obžalovaným S. vylákali pod záminkou močení ven z vozidla. Následně k poškozenému přistoupil ze zadu obžalovaný K., který jej jednou ranou z pistole ráže 7,65 mm střelil do zátylku, čímž mu dle provedené pitvy a závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství způsobil průstřel hlavy se vstřelem o velikosti 17x18 mm v krajině týlní vpravo, 15 cm pod povrchem hlavy, když výstřel velikosti 285x25 mm se nacházel v horním víčku levého oka poškozeného ve výši 168 cm nad ploskou jeho nohy. Následkem průniku střely hlavou a mozkem byl vznik střelného poranění, které s ohledem na skutečnost, že střelný kanál probíhal oběma polokoulemi mozku, bylo pro svoji všeobecnou povahu smrtící, tzn. že smrt poškozeného nebylo dle znalců možno žádným způsobem odvrátit. Podle závěrů citovaného znaleckého posudku bylo bezprostřední příčinou smrti poškozeného pohmoždění mozku, když jeho smrt nastala ve velmi krátkém časovém intervalu následujícím po průniku střely hlavou a mozkem. Skutečnost, že střelcem a tedy osobou, jež poškozeného vědomě usmrtila, byl právě obžalovaný K., je prokazována jednak opakovanou výpovědí obžalovaného D. učiněnou v přípravném řízení, jakož i v řízení před soudem, a jednak výpovědí obžalovaného S. učiněnou v přípravném řízení. Obžalovaný S. v této souvislosti popsal, že v okamžiku, kdy stál ve vzdálenosti cca 3 metry vedle poškozeného, otočil v návaznosti na určitý šelest hlavu doleva, kde spatřil obžalovaného K., který držel v ruce pistoli, jíž střelil zezadu do hlavy nic netušícího poškozeného. Na to na něho obžalovaný K., jehož činem byl sám údajně zaskočen, křikl, aby mu pomohl odklidit tělo mimo silnici, zatímco obžalovaní Š. a D. tomuto jednání nebyli fyzicky přítomni. Podle výsledků provedeného dokazování, zejména z obsahu výpovědi jednotlivých obžalovaných, je zřejmé, že obžalovaní Š. a D. své vozidlo tov. zn. Mercedes Benz skutečně zastavili na okraji asfaltové lesní cesty vycházející ze zatáčky č. 5 okresní silnice do Scalares, zatímco obžalovaní K. a S. společně s poškozeným pokračovali v jízdě na místo vzdálené cca 150 metrů od této křižovatky, tj. na místo, kde bylo následně nalezeno tělo poškozeného.

Z okolností žalovaného jednání a chování obžalovaných bezprostředně před i po usmrcení poškozeného je zcela zřejmé, že vozidlo tov. zn. Mercedes Benz neztratilo směr, nýbrž vědomě zastavilo v ústí vedlejší cesty, po níž těsně před ním prodjelo vozidlo tov. zn. VW Touareg s poškozeným tak, aby blokovalo vjezd na tuto cestu. Obžalovaní Š. a D. tak hlídali nedaleko místa, kde došlo k usmrcení poškozeného, přičemž si byli dobře vědomi účelu, pro který se na daném místě s poškozeným nacházeli, tzn. že není pravdou, že měli v úmyslu poškozeného z vozidla vysadit a umožnit mu návrat, ale naopak jej po získání potřebné součinnosti k převodu jeho finančních prostředků usmrtili. Obžalovaný Š. sám přitom již ve své výpovědi učiněné v rámci přípravného řízení opakovaně uvedl, že mu bylo obžalovanými K. a S. řečeno, že poškozený již nikam nepoletí, že se o to postarají. Poté, co zaznamenal výstřel, doběhl společně s obžalovaným D. na místo samé, a aniž by se snažil cokoli zjišťovat či na nastalou situaci jakkoliv slovně reagovat, po slovech obžalovaného K. či S. o tom, že je to tzv. vyřízené, se vrátil do vozidla tov. zn. Mercedes Benz, s nímž v doprovodu obžalovaného D. odejel do italského Milána, kde obratem přistoupili k výběrům hotovosti prostřednictvím kreditních karet, jež byly již během pobytu ve vile nedaleko Nice odňaty poškozenému V.. Takováto klidná reakce, plánovitost a

racionalita dalších kroků přitom neodpovídá skutečnému chování osoby, která by byla nastalou situací, při které by došlo k údajně neočekávanému násilnému usmrcení poškozeného jejími komplici, zcela zaskočena a překvapena. Obžalovaný D. přitom ve shodě s obžalovaným S. opakovaně potvrdil, že si poté, co společně s obžalovaným Š. doběhli na místo výstřelu, povšiml v jedné ruce obžalovaného K., který si současně otíral hadrem krev, pistole. Naproti tomu obžalovaný S. dle tvrzení obžalovaného D. v daném okamžiku lezl ze křoví, kdežto poškozeného ani jeho tělo na daném místě nezaznamenal, což dopovídá mimo jiné i závěrům ohledání místa činu, podle kterých bylo tělo poškozeného nalezeno dne 02.04.2013 mezi nízkými jehličnany přibližně pět metrů od pravé strany cesty (na souřadnicích G.P.S. 46.744692 - 11.623025) ve vzdálenosti cca 150 metrů od křižovatky okresní asfaltové silnice vedoucí do oblasti Scalares a asfaltové lesní cesty vycházející ze zatáčky č. 5. Tělo poškozeného bylo zcela oblečené, v pozici vleže, lehce otočené na pravý bok, s hlavou směrem dolů a dolními končetinami směrem nahoru. Následnou analýzou zajištěných oděvních součástí, jakož i odborným zkoumáním z oboru kriminalistika, odvětví genetika bylo potvrzeno, že se jedná o tělo poškozeného a jeho osobní věci. U poškozeného byly při ohledání místa činu nalezeny mimo jiné hodinky zn. ROLEX model Explorer II, s bílým ciferníkem, ocelovým pláštěm a páskem, jejichž ručičky se zastavily na čase 2:21:07 dne 9. Tělo pak mělo otvor v právě části týlu, chybějící levé oko a obličej nasáklý krví. Na místě samém byla současně zajištěna plastová láhev zelené barvy od minerální vody o obsahu 1,5 litru, s etiketou nesoucí značku „Mattoni Perlivá“ pocházející z České republiky.

S ohledem na vyjádření ostatních spoluobžalovaných o vzájemné pozici obou jimi užívaných motorových vozidel, jakož i postavení jejich osob v době, kdy došlo k výstřelu, a s ohledem na četné vzájemné rozpory o osobě střelce a chování ostatních spoluobžalovaných v opakovaných výpovědích obžalovaného Petra K., považuje soud jeho tvrzení o tom, že střelcem byl obžalovaný Libor S. (výpověď z přípravného řízení ze dne 06.05.2013, dle které po vystoupení z vozidla v určitém okamžiku zaslechl cvaknutí, načež se otočil a spatřil obžalovaného S., který měl nataženou pravou ruku s pistolí ve vzdálenosti cca 30 cm od hlavy poškozeného, poté uslyšel výstřel a viděl poškozeného, kterak spadl na zem; poté měl obžalovaný S. s obžalovaným D. tělo poškozeného odhodit stranou, načež je obžalovaný S. odtáhl do houští), resp. obžalovaný Daniel D. (výpověď učiněná v řízení před soudem ze dne 19.06.2014, dle které byl střelcem obžalovaný D., neboť byl jako jediný v pohybu, když obžalovaní S. s Klemenetem močili, zatímco obžalovaní Š. stál stranou, načež obžalovaní S. a D. tělo poškozeného odhodili stranou přes cestu, kde je obžalovaný S. zatáhl do křoví), za zcela nevěrohodná, nepravdivá a ryze účelová, vedená jednak snahou minimalizovat následky vlastní trestní odpovědnosti za žalované jednání a jednak snahou uškodit spoluobžalovanému D.ovi, který jej jako střelce opakovaně označil. Obžalovaný K. sám přitom nebyl schopen tuto zásadní změnu své výpovědi logickým a přesvědčivých způsobem vysvětlit, přičemž v řízení před soudem připustil, že pistoli v rukách obžalovaného D. neviděl, neboť měl přes ruku stále mikinu, nicméně skutečnost, že je střelcem dovozuje z místa, kde se údajně při výstřelu tento obžalovaný nacházel, jakož ze závěrů znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví soudní lékařství stran nálezu místa vstřelu na hlavě

poškozeného a vedení střelného kanálu. Ten dle závěrů znaleckého posudku probíhal zezadu dopředu zprava doleva a vzhůru (dle měření pod úhlem 54° od čelní a asi 20° od střední roviny). Tvrzení obžalovaného K. o tom, že nemůže být osobou střelce mimo jiné z důvodu své levorukosti, bylo vyvráceno závěry znaleckého zkoumání z oboru zdravotnictví, odvětví klinická psychologie, zpracovanými PhDr. Jiřím Klose, PhD., dle kterých lze jmenovaného obžalovaného na základě cíleného psychodiagnostického vyšetření zaměřeného na typ lateralit, jež bylo provedeno standardním postupem s využitím jak anamnestických údajů získaných od obžalovaného, tak hodnotami dosaženými v sebeposuzovacím dotazníku a praktickými zkouškami, diagnostikovat jako tzv. ambidextra, tj. jedince s nevyhraněnou laterality, přibližně stejně obratného na pravou i levou ruku. Výsledky funkčních testů pak dle znalce svědčí pro méně vyhraněnou levorukost. Tvrzení obžalovaného K. o pozici obou motorových vozidel, která měla stát proti sobě přímo na téže místě, a o přítomnosti všech čtyřech obžalovaných na místě činu v okamžiku výstřelu, jsou jako nevěrohodná a nepravdivá vyvrácena výpověďmi ostatních spoluobžalovaných, kteří souhlasně potvrdili, že obě vozidla stála od sebe ve vzdálenosti více než 100 metrů, přičemž v okamžiku výstřelu se na místě samém vyjma poškozeného nacházeli toliko obžalovaní Petr K. a Libor S..

Pohyb obžalovaných, resp. jimi užívaných vozidel krátce po usmrcení poškozeného je prokazován mimo jiné zajištěnými údaji systému ASFINAG, dle kterých byl registrován průjezd motorového vozidla tov. zn. VW Touareg, RZ: xxx (užívaného obžalovanými K. a S.) mýtnou branou Schönberg v Tyrolsku, tj. v místě vzdáleném cca 20 km od italské hranice, dne 08.03.2013 v 03:57 hod., tj. krátce po zastřelení poškozeného, přičemž vozidlo směřovalo na sever k SRN. Naproti tomu vozidlo tov. zn. Mercedes Benz, RZ: xxx (užívané obžalovanými Š. a D.) projelo toutéž mýtnou branou dne 09.03.2013 v 15:53 hod., kdy směřovalo na sever k SRN. Výpověďmi obžalovaných Š. a D. bylo v této souvislosti prokázáno, že zatímco vozidlo tov. zn. VW Touareg, RZ: xxx s obžalovanými K. a S. odjelo bezprostředně po výstřelu, a tedy po usmrcení poškozeného, zpět do ČR, oni odjeli svým vozidlem tov. zn. Mercedes Benz do italského Milána, kde se dne 08.03.2013 ubytovali v hotelu Best Western Hotel Galles, načež uskutečnili s využitím kreditních karet poškozeného opakované výběry hotovosti. Obžalovaný Š., který byl při prvotním výběru oblečen mimo jiné do čepice s kšiltlem bílé barvy zn. Nike, kterou dle pořízené fotodokumentace posléze k výběrům hotovosti v Miláně užíval i obžalovaný D. a která byla následně zajištěna v bydlišti obžalovaného Š. při provedené domovní prohlídce, se poté vrátil dotčeným vozidlem do ČR sám již dne 09.03.2013 (tj. v den zaznamenaného průjezdu mýtnou branou Schönberg v Tyrolsku), zatímco obžalovaný Dimnitrov v Miláně pokračoval ve výběrech hotovosti z kreditních karet poškozeného a do ČR se vrátil vlakem až dne 12.03.2013. Daná tvrzení obžalovaných korespondují s bankovními výpisy z účtů poškozeného Petra V., podle kterých došlo za užití jeho kreditní karty č. xxx vydané Citibank Europe plc. a kreditní karty č. xxx vydané ČSOB a.s. k opakovaným výběrům hotovosti v celkové výši 7.500,- € (tj. dle aktuálního kurzovního lístku ČNB v celkové výši 191.308,- Kč), a to z bankomatů Unicredit Bank v italském Miláně. Tímto způsobem byl z kreditní karty č. xxx vydané Citibank Europe plc. dne 08.03.2013 zaznamenán nejprve nulový výběr

z důvodu zadání nesprávného PINu a poté výběr hotovosti ve výši 1.000,- € a 250,- €, dne 10.03.2013 stejně jako dne 11.03.2013 a dne 12.03.2013 výběr hotovosti, vždy ve výši 1.250,- €. Prostřednictvím kreditní karty poškozeného č. xxx vydané ČSOB a.s. pak byla ve dnech 08.03.2013, 09.03.2013, 10.03.2013, 11.03.2013 a 12.03.2013 vybrána hotovost vždy ve výši 250,- €.

Ve vztahu k osobě obžalovaného Petra S. má soud jeho vědomou účast na žalovaném jednání za jednoznačně prokázanou jednak výpovědí obžalovaného K., který ve své výpovědi učiněné v rámci přípravného řízení přímo potvrdil, že obžalovaný Petr S. byl o důvodu opakované cesty do Vídně a založení bankovního účtu na jméno Zdeněk M., které vylákání poškozeného do Francie přímo předcházelo, informován, neboť se jednání, která cestě do Rakouska bezprostředně předcházela, osobně účastnil, přičemž o celé věci hovořili rovněž při jízdě ve vozidle, čemuž byl přítomen rovněž obžalovaný Libor S.. Aktivní, vědomé zapojení obžalovaného Petra S. do činnosti celé organizované skupiny stran realizace záměru na přepadení poškozeného V. je zřejmé rovněž z výpovědi svědka Zdeňka M., který v řízení před soudem potvrdil, že dne 31.12.2012 předal svůj cestovní pas a občanský průkaz obžalovanému Liborovi S. na základě jeho žádosti, přičemž tomuto jednání byl fyzicky přítomen rovněž obžalovaný Petr S.. Ten se posléze účastnil rovněž společné schůzky svého xxx Libora S. s obžalovanými Š. a K. stran dojednání okolností založení účtu v Rakousku. Předmětné osobní doklady byly následně, a to opět za přítomnosti Petra S., předány obžalovanému K., jehož společně se svým bratrem dne 07.01.2013 odvezl do předem vybrané pobočky Oberbank ve Vídni, kde byl Petrem K. po předložení dokladů na jméno Zdeněk M. založen bankovní účet, k němuž obžalovaný K. uvedl, že byl od počátku určen k páčání trestné činnosti, jejíž obětí byl obžalovaný Š. předem vytipován poškozený V.. Obžalovaný Petr S. se osobně účastnil rovněž druhé cesty obžalovaných Petra K. a Libora S. do vídeňské pobočky Oberbank, jejímž účelem bylo zřízení služeb internetového bankovníctví, jež mělo sloužit k co nejsnazšímu způsobu obsluhy daného účtu obžalovanými, zejména Michaelem Š., který zajistil převod částky ve výši 363.000,- € z účtu poškozeného V., vedeného v Deutsche Bank na tento účet a jenž také následně kontroloval jeho stav.

Role obžalovaného Petra S. při realizaci žalovaného jednání spočívala rovněž v odvozu xxx Libora S. dne 05.03.2013 na sraz s obžalovanými Š. a D. k bydlišti obžalovaného Š., odkud všichni tři společně odjížděli vozidly tov. zn. VW Touareg a tov. zn. Mercedes Benz do obce xxx pro obžalovaného K. a poté do Francie, kam byl za účelem vymožení finančních prostředků v řádu desítek milionů Kč vylákán poškozený V.. Z okolností žalovaného jednání, míry předchozího zapojení Petra S. do realizace plánu na vymožení finančních prostředků od poškozeného V., jakož i z úzkého vztahu obou bratrů S. je zřejmé, že Petr S. byl o důvodech a účelu cesty ostatních spoluobžalovaných do Francie předem informován, přičemž se s tímto jednáním plně identifikoval. Následně se Petr S. účastnil společné schůzky všech spoluobžalovaných, která se uskutečnila v březnu 2013 po návratu obžalovaného D. z Milána do ČR, přičemž obžalovaný Š. na tomto setkání předal ostatním spoluobžalovaným část finančních prostředků pocházejících z hotovostních výběrů, které za užití kreditních karet poškozeného v Miláně učinil obžalovaný D.. V rámci

dosavadního průběhu trestního řízení nebyl naproti tomu zajištěn jediný důkaz, který by prokazoval povědomí obžalovaného Petra S. o tom, že má v zahraničí dojít k násilnému usmrcení poškozeného Petra V., když sám ani nebyl vlastním přepadení poškozeného nedaleko Nice dne 06.03.2013, stejně jako jeho zastřelení nedaleko rakousko-italských hranic dne 08.03.2013 fyzicky přítomen, tzn. že neměl povědomí o podrobném průběhu celé akce a aktuálním vývoji situace.

Vzhledem ke všem výše uvedeným skutečnostem tak neměl soud o vině obžalovaných Michaela Š., Daniela D., Petra K., Libora S. a Petra S. jednáním popsáním shora ve výrokové části tohoto rozsudku pod bodem A. II. 4. žádných pochybností, neboť veškeré důkazy, vyjma opakovaných výpovědí obžalovaného Petra K., spolu v podstatných rysech vzájemně korespondují a vytvářejí logicky soudržný řetězec, z něhož bezpečně plyne zjištěný skutkový stav a zároveň vyvrací verzi prezentovanou obhajobou obžalovaného Petra K., Michaela Š. a Libora S. popírající jakoukoli aktivní roli či předchozí dohodu těchto obžalovaných na usmrcení poškozeného Petra V., pročež rozhodl tak, jak je uvedeno shora ve výrokové části tohoto rozsudku.

Obžalovaní Michael Š., Libor S., Daniel D., Petr K. a Petr S. svým jednáním popsáním shora ve výrokové části tohoto rozsudku pod bodem A. II. 4. naplnili všechny zákonné znaky trestného činu podle § 13 odst. 1 tr. zákoníku, tedy obžalovaní Š., D., Libor S. a K. jednak znak formální v podobě skutkové podstaty zvláště závažného zločinu vraždy podle § 140 odst. 2, 3 písm. h), j) tr. zákoníku, ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, stejně jako znak společenské škodlivosti, neboť poškozeného Petra V. usmrtili nejen po předchozím uvážení v úmyslu získat majetkový prospěch, což plyne z provedených přípravných prací na toto jednání a následného převodu finančních prostředků z účtu poškozeného na účet ovládaný obžalovaným K., včetně výběru další hotovosti z účtů poškozeného obžalovaným D. pomocí kreditních karet, které byly poškozenému dříve odebrány, ale též opětovně, neboť k činu přistoupili krátce poté, co se v listopadu 2012 v témže složení v Dubaji účastnili usmrcení osoby poškozeného Miroslava W.. Z chování obžalovaných, zejména okolností a charakteru žalovaného jednání, včetně úlohy jednotlivých obžalovaných při jeho realizaci, jejich trestní minulosti a rozsahu jimi způsobených škodlivých následků je zřejmé, že uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu, zejména norem práva civilního a správního, není v daném případě dostačující, neboť použití jiných právních prostředků by nebylo dostatečně efektivní. V daném případě je třeba navíc zajistit ochranu elementárním právním hodnotám před činy zvláště škodlivými pro společnost, což zásah do společenského zájmu na ochraně lidského života, v tomto případě života poškozeného Petra V., bezesporu je. Naproti obžalovaný Petr S. svým jednáním naplnil zákonné znaky skutkové podstaty zvláště závažného zločinu zbavení osobní svobody podle § 170 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 písm. b) tr. zákoníku, ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku, a skutkové podstaty zvláště závažného zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, 2 písm. a), c), odst. 3 písm. c) tr. zákoníku, ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku, stejně jako znak společenské škodlivosti. Z výsledků provedeného dokazování nelze učinit jednoznačný závěr o tom, že by byl obžalovaný Petr S.

předem o záměru usmrtit poškozeného V. kýmkoliv způsobem informován a byl tak s tímto zamýšleným následkem srozuměn, byť se aktivně podílel na přípravných pracích, jež vlastnímu přepadení poškozeného za účelem přinucení jej k vydání finančních prostředků ve výši 363.000,- € předcházely (doprovod obžalovaného Libora S. při získání osobních dokladů od svědka Zdeňka M. v prosinci 2012, opakovaný odvoz obžalovaného K. do Vídně za účelem založení bankovního účtu na jméno Zdeněk M. v lednu 2013 pro potřeby páchané trestné činnosti, včetně následně založeného internetového bankovníctví, odvoz obžalovaného Libora S. na místo, odkud ostatní obžalovaní v březnu 2013 společně odjížděli do Francie na setkání s poškozeným) a účastnil se i společné schůzky obžalovaných po jejich návratu z Francie. Obžalovaný Petra S. si vzhledem ke všem okolnostem, jakož i charakteru chování ostatních obžalovaných, musel být vědom toho, že ostatním napomáhá při zbavení poškozeného jeho svobody pohybu, neboť byl srozuměn s tím, že poškozený byl vylákán do Francie, kde měl být přepaden a držen na předem určeném místě, a to za účelem přinucení jej za užití střelné zbraně k vydání požadovaných finančních prostředků, resp. sdělení způsobu, jakým by je bylo možné získat. Obžalovaný Petr S. se přitom vědomě na tomto jednání podílel za přítomnosti dalších osob, jež měly přesně rozdělené role, přičemž tímto jednáním napomohl k získání finančního prospěchu celé organizované skupiny na úkor poškozeného v celkové výši 191.138,- Kč a 363.000,-€ (tj. 9.369.030,- Kč), aniž by jako pomocník participoval, byť z nedbalosti, na usmrcení poškozeného, neboť tento záměr mu nebyl předem znám a z vývoje událostí jej nemohl předem předpokládat, neboť se nikterak aktivně nepodílel na předchozím útoku z listopadu 2012, při kterém byl v Dubaji usmrcen poškozený W.. Výše způsobené majetkové škody přitom ve smyslu § 170 odst. 3 písm. b) tr. zákoníku a § 175 odst. 3 písm. c) tr. zákoníku ve spojení s § 138 tr. zákoníku dosahuje hranice škody velkého rozsahu, jež je definována částkou ve výši nejméně 5.000.000,- Kč. S ohledem na charakter jednání obžalovaného Petra S., jakož i podobu a rozsah způsobených škodlivých následků a jeho trestní minulost je zřejmé, že uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu, zejména norem práva civilního a správního, není v daném případě dostačující, neboť použití jiných právních prostředků by nebylo dostatečně efektivní.

V jednání obžalovaných je v daném případě možné spatřovat zavinění ve formě přímého úmyslu ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť podle výpovědi obžalovaných D. a P. byli někteří obžalovaní při přepadení poškozeného maskováni černými kuklami a obžalovaný K. jej zastrásoval pistolí, přičemž po celou dobu jednotliví obžalovaní plnili dílčí úkoly, které měli přidělené. Obžalovaní Š., D., Libor S. a K. tak věděli, že svým jednáním s předem rozdělnými rolami při realizaci samotného přepadení a následného usmrcení poškozeného mohou způsobit porušení či ohrožení zájmu společnosti na ochraně lidského života, v případě obžalovaného Petra S. na porušení či ohrožení svobody pohybu a svobody rozhodování poškozeného, a toto porušení chtěli způsobit. K závěru o úmyslné formě zavinění na straně obžalovaných Š., D., Libora S. a K. je soud veden zejména okolnostmi žalovaného jednání, jež bylo před samotným napadením poškozeného přesně naplánováno a připraveno, když obžalovaný Š. zajistil pronájem dvou motorových vozidel pro cestu obžalovaných do Francie, stejně jako pronájem vily,

v níž byl poškozený přepaden a násilím držen, přičemž poškozeného, jehož vylákal do Nice pod falešnou záminkou obchodního jednání, sám předem vytipoval dle jeho odhadovaných majetkových poměrů. Obžalovaní si předem opatřili rovněž předměty nezbytné k provedení činu, a to maskovací kukly, pouta, pistoli, neprůhlednou lepicí páskou opatřené lyžařské brýle, jež byly po přepadení nasazeny poškozenému, a motorová vozidla, jež zajistil obžalovaný Š., přičemž již v lednu 2013 založili pro potřeby dané trestné činnosti (tj. za účelem převodu finančních prostředků poškozeného) bankovní účet v Oberbank Vídeň vedený na jméno Zdeněk M., z čehož ve spojení s časovým průběhem a obsahem elektronické komunikace vedené mezi obžalovaným Š. a poškozeným plyne jednoznačná připravenost, promyšlenost a plánovitost jejich jednání, což vede soud k jasným závěrům o přímém úmyslu ve vztahu k žalovanému skutku a jeho následkům.

K jednání popsanému pod bodem A. II. 5. :

Ve vztahu k jednání popsanému shora ve výrokové části tohoto rozsudku podle bodem A. II. 5. má soud vinu obžalovaných Michaela Š., Libora S., Daniela D. a Petra K. za jednoznačně a nezvratně prokázanou zejména částečným doznáním obžalovaných Š. a D. ve spojení s výpovědí poškozeného Jiřího Č., který s obžalovaným, vydávajícím se za Roberta K., opakovaně komunikoval stran prodeje své lodi, jakož i výpovědí svědka Jana B., který se s obžalovaným Š. alias Robertem K. za tímto účelem dvakrát osobně setkal, a časovým snímkem telekomunikačního provozu uskutečněného v období od 10.01.2013 do 07.03.2013 mezi telefonními čísly užívanými poškozenými obžalovaným Š., včetně obsahu e-mailové korespondence uskutečněné v období od 10.01.2013 do 28.02.2013 rovněž mezi poškozeným (užívajícím adresu xxx) a obžalovaným Š. (užívajícím adresu xxx). Obžalovaný Š. sám v této souvislosti uvedl, že si poškozeného Č. předem vytipoval na základě jeho inzerátu o prodeji či pronájmu lodi, publikovaném v časopise „Jachting revue“, jako osobu, jíž by mohl obdobně jako poškozeného Ondřeje T. v červenci 2011 (viz bod A. II. 1.) vylákat do zahraničí, zde jej za pomoci spoluobžalovaných uvěznit a donutit k vydání finančních prostředků v co nejvyšší hodnotě nebo jej donutit ke sdělení způsobu, jímž by mohly být jeho finanční prostředky získány. Z vlastního vyjádření obžalovaného Š. ve vztahu k dalším jednáním, která mu byla obžalobou kladena za vinu, zejména ve vztahu k jednání popsanému po body A. II. 1. a II. 4. (poškození Ondřej T. a Petra V.) a jeho tvrzení o tom, že měl údajně v plánu provést únosy dalších dvou miliardářů a jednoho milionáře, jakož i s ohledem na okolnosti provedení skutku, který danému jednání bezprostředně předcházel, resp. byl proveden souběžně s plánem vylákat poškozeného do zahraničí (tj. vylákání poškozeného V. a jeho usmrcení - bod A. II. 4.), je dle názoru soudu jednoznačně zřejmé, že obžalovaní tímto svým jednáním zamýšleli dosáhnout maximálního zisku na úkor poškozeného Č., přičemž byli po zkušenostech s násilným usmrcením poškozeného W. (bod A. II. 3.) srozuměni i s jeho následnou fyzickou likvidací, jak k tomu došlo mimo jiné i v souběžně naplánované akci vedené vůči poškozenému V. (bod A. II. 4.), k jehož usmrcení došlo bezprostředně před plánovaným setkáním s poškozeným Č..

Z doznání obžalovaného Š. ve spojení s výpovědí obžalovaného D. a poškozeného Č., včetně provedených listinných důkazů v podobě vzájemné elektronické komunikace, má soud za prokázané, že obžalovaný Š., vydávající se (shodně jako v předchozích případech) za Roberta K., kontaktoval dne 10.01.2013 poškozeného s předstíraným zájmem o koupi či pronájem jeho lodi, načež se společně setkali dne 27.01.2013 v pražském hotelu Intercontinental, a to i za účasti svědka Jana B., který pro poškozeného zajišťoval služby kapitána dotčené lodi. Poškozený, jakož i svědek B. ve svých výpovědích souhlasně potvrdili, že osobou vystupující pod jménem Robert K., byl obžalovaný Michael Š., jehož poznali ještě před soudním projednáním věci na médií zveřejněných fotografiích. Oba jmenovaní svědci rovněž ve shodě s obžalovanými Š. a D. současně potvrdili, že obžalovaný Š. následně za přítomnosti svědka B. navštívil dotčenou loď, kotvící v Chorvatsku, načež se domluvili na přípravě kupní smlouvy. Tomu odpovídají i ostatní provedené listinné důkazy v podobě e-mailové zprávy advokátní kanceláře JUDr. Hráčka, právního zástupce poškozeného, a zpracovaný návrh kupní smlouvy, který byl nalezen mimo jiné i v notebooku zn. Acer, model Aspire, užívaném obžalovaným, jehož genetický profil byl zjištěn na klávesnici tohoto notebooku, jenž byl zajištěn při domovní prohlídce provedené v místě jeho bydliště v Xxx. Svědek B. v souvislosti se žalovaným jednáním uvedl, že jej na chování obžalovaného Š. udivilo, že ani na jedné schůzce neprojevil zájem o technické údaje plavidla, přičemž dle poškozeného okamžitě souhlasil i s inzerovanou kupní cenou lodi ve výši 600.000,- až 700.000,- € (tj. více než 15 milionů Kč). Z chování obžalovaného je tak jednoznačně zřejmé, že jeho skutečným cílem nebylo dojednání okolností prodeje lodi, nýbrž vyvolat v poškozeném dojem o reálnosti celé transakce tak, aby jej mohl jako nic zlého netušící osobu následně vylákat na předem vybrané místo v zahraničí, kde by jej za účasti dalších osob přepadl a přiměl k vydání finančních prostředků, popř. poté fyzicky zlikvidoval. Podle obsahu vzájemné elektronické komunikace zaslal dne 26.02.2013 obžalovaný Š. poškozenému zprávu s tím, zda by se mohl dostavit na osobní schůzku do Francie, když sám bude pobývat v Nice, což znovu potvrdil ve svém e-mailu ze dne 28.02.2013 s tím, aby se mu ozval, neboť bude pobývat na jihu Francie od 08.03.2013 do 12.03.2013.

Poškozený byl dle svého vyjádření s obžalovaným Š. domluven na předání zálohy na náhradu kupní ceny za prodej lodi, přičemž mu nabídl možnost společné cesty do Nice soukromým letadlem, na což obžalovaný přistoupil. Z přesvědčivé výpovědi poškozeného je zřejmé, že obžalovaný cestu poškozeného do Nice náhle zrušil, a to jeden den před plánovaným odletem s tím, že v Nice není hezké počasí a že by to nebylo vhodné pro rodinu, již poškozený pojal v úmyslu krátce před termínem odletu vzít s sebou. K tomuto kontaktu došlo formou SMS zprávy, načež již bylo dle poškozeného telefonní číslo užívané obžalovaným nedostupné. Podle záznamů o uskutečněném telekomunikačním provozu přitom poškozený s obžalovaným Š. alias Robertem K. komunikoval prostřednictvím svého telefonního čísla xxx, zatímco obžalovaný tak jako v případech zbylé trestné činnosti, pro kterou je v této věci trestně stíhán, užíval telefonní číslo xxx s mezinárodní předvolbou Spojených arabských emirátů. Dne 10.01.2013 v 13:35 hod. byl mezi těmito čísly zaznamenán telefonát ze strany poškozeného, načež dne 07.03.2013 ve 12:52 hod. byla na číslo

poškozeného odeslána z čísla obžalovaného SMS zpráva. Poté byl téhož dne ve 12:56 hod. zaznamenán telefonát z čísla užívaného poškozeným na číslo užívané obžalovaným Š. v délce 119 sekund. Podle výsledků mezinárodní právní pomoci poskytnuté Francouzskou republikou přitom poškozený v doprovodu dalších čtyř rodinných příslušníků přiletěl do Nice dne 08.03.2013 v 16:00 hod., načež odletěl dne 10.03.2013 v 10:05 hod. Po přiletu do Nice na poškozeného dle jeho vyjádření nikdo nečekal, přičemž telefonní číslo užívané dříve obžalovaným Š. alias Robertem K. bylo vypnuté. O průběhu jednání s obžalovaným, jakož i okolnostech neuskutečněné schůzky s ním poškozený rozhořčeně hovořil mimo jiné i na pořízeném zvukovém záznamu jeho telefonátu se 3. osobou (užívající číslo xxx) dne 15.03.2013 v 15:56:02 hod. V souvislosti s chováním obžalovaného Š., který zrušil plánovanou schůzku s poškozeným krátce před jejím uskutečněním, přitom nelze pominout časovou souslednost s jednáním popsáním pod bodem A. II. 4., tj. se souběžně probíhající trestnou činností, jíž se obžalovaný dopustil na téže místě vůči poškozenému Petru V.. Ten do Nice přiletěl dne 06.03.2013, tj. předstihem dvou dnů před plánovaným přiletem poškozeného Č., načež byl odvezen do vily Semiramis ve Villefranche sur Mer, kterou si obžalovaný Š. (tentokrát vystupující pod jménem Tomáš S.) pronajal již dne 01.03.2013 na dobu od 05.03.2013 do 13.03.2013, tedy na dobu plánovaného pobytu obou poškozených. Poškozený Č. v této souvislosti uvedl, že mu bylo obžalovaným Š. alias Robertem K. nabídnuto ubytování v jeho vile, na což přistoupil. Poté, co se s poškozeným Petrem V. dne 07.03.2013 telefonicky spojila jeho manželka, svědkyně Dagmar V., která pojala podezření, že s jejím manželem není vše v pořádku a že by mohl být obětí únosu, načež se jej znovu snažila kontaktovat opakovanými telefonáty, stejně jako její dcera, svědkyně Monika K., počali být obžalovaní nervózní, zpanikařili, načež se z obavy z možného prozrazení snažili zbavit aktivního mobilního telefonu poškozeného, jehož prostřednictvím by mohli být lokalizováni. Obžalovaný D. tak daný přístroj odvezl na území Itálie, kde jej zahodil, aby tak vyvolal mylný dojem, že se poškozený zdržuje na tomto území, což odpovídá i výpisům o uskutečněném telekomunikačním provozu k číslu užívanému poškozeným V., jež bylo lokalizováno v době od 06.03.2013 ve 13:59 hod. do 07.03.2013 v 09:05 hod. na území Francie a poté od 07.03.2013 v 10:29 hod. na území Itálie. Obžalovaný Š. přitom poškozenému Č. zaslal SMS zprávu s tím, že schůzku v Nice z důvodu špatného počasí ruší, dne 07.03.2013 ve 12:52 hod., tzn. pouhý den před jeho plánovaným přiletem do Nice a současně krátce poté, co byl dne 07.03.2013 mezi 08:21 a 09:05 hod. skutečně inkriminovaný hovor poškozeného V. s manželkou. Obžalovaný tak od aktivního jednání vůči poškozenému Č. nakonec ustoupil v důsledku aktuálního, předem nepředvídaného vývoje situace s poškozeným V., po němž se počali shánět jeho rodinní příslušníci, jakož i s ohledem na poškozeným Č. nově pojatý úmysl cestovat do Nice v doprovodu dalších čtyř rodinných příslušníků.

S ohledem na okolnosti žalovaného jednání, charakter, četnost a obsah kontaktů uskutečněných mezi obžalovaným Š. a poškozeným Č., jakož i nápadně shodný způsob zamýšleného provedení činu, jenž odpovídá mimo jiné skutku popsanému pod bodem A. II. 4., jehož se obžalovaný dopustil v téže době vůči osobě poškozeného Petra V., soud dospěl k závěru, že jednání obžalovaných dosáhlo

takové úrovně, že je třeba jej považovat za vážně míněnou snahu (přípravu) dokonání jeho záměru vylákat poškozeného prostřednictvím obžalovaného Š. alias Roberta K. do francouzského Nice, zde jej uvěznit, pomocí vydírání přimět k zaplacení značné finanční částky a poté usmrtit tak, tak k tomu došlo v listopadu 2012 v případě poškozeného Miroslava W. (viz bod A. II. 3.) a v téže době, kdy se mělo uskutečnit setkání s poškozeným Č., tj. v první polovině měsíce března 2013, i v případě poškozeného Petra V. (viz bod A. II. 4.). Výsledky provedeného dokazování, jakož i konkrétní projevy chování obžalovaných vůči osobě poškozeného V., který byl jimi usmrčen v téže době, na kterou byl domluven příjezd poškozeného Č. a jež tvoří podstatu jednání popsaného pod bodem A. II. 4., jednoznačně vyvracejí bagatelizující náhled obžalovaných Š. a D. na toto jednání. Oba jmenovaní obžalovaní se, stejně jako obžalovaný K., který jakékoliv povědomí o plánech na vylákání poškozeného Č. do Nice zcela odmítl, snažili minimalizovat škodlivý charakter svého jednání s tím, že od počátku byl plánován pouze únos poškozeného bez užití jakékoliv násilí, přičemž od tohoto úmyslu ustoupili ještě dříve, než poškozený dne 08.03.2013 v odpoledních hodinách do Nice přiletěl.

Vzhledem ke všem výše uvedeným skutečnostem tak neměl soud o vině obžalovaných Michaela Š., Daniela D., Libora S. a Petra K. jednáním popsaným shora ve výrokové části tohoto rozsudku pod bodem A. II. 5. žádných pochybností, neboť veškeré důkazy, vyjma výpovědi obžalovaných Š., D. a K., kteří jakýkoliv plán na usmrcení poškozeného Jiřího Č. kategoricky odmítli, spolu v podstatných rysech vzájemně korespondují a vytvářejí logicky soudržný řetězec, z něhož bezpečně plyne zjištěný skutkový stav a zároveň vyvrací verzi prezentovanou obhajobou jmenovaných obžalovaných popírající existenci jakékoliv jejich předchozí dohody, popř. srozumění s usmrcením poškozeného Jiřího Č., pročež rozhodl tak, jak je uvedeno shora ve výrokové části tohoto rozsudku. K danému závěru je soud veden výsledky provedeného dokazování i ve vztahu k osobě obžalovaného Libora S., který k tomuto jednání využil svého zákonného práva a odmítl k věci vypovídat, pročež se nepodařilo zajistit jeho procesně použitelné stanovisko k tomuto skutku.

Obžalovaní Michael Š., Libor S., Daniel D. a Petr K. svým jednáním popsaným shora ve výrokové části tohoto rozsudku pod bodem A. II. 5. naplnili všechny zákonné znaky trestného činu podle § 13 odst. 1 tr. zákoníku, tedy jednak znak formální v podobě skutkové podstaty zvláště závažného zločinu vraždy podle § 140 odst. 2, 3 písm. h), j) tr. zákoníku, spáchaného ve stadiu přípravy podle § 20 odst. 1 tr. zákoníku, ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, stejně jako znak společenské škodlivosti, neboť po předchozím uvážení společně pojali plán usmrtit poškozeného Jiřího Č. v úmyslu získat na jeho úkor majetkový prospěch, což plyne z provedených přípravných prací na toto jednání (okolnosti vytipování poškozeného a navázání komunikace s jeho osobou obžalovaným Š., včetně dojednání podmínek jeho cesty do Nice, kam byl obžalovaným Š. vylákán pod falešnou záminkou obchodní schůzky v březnu 2013), ale též opětovně, neboť čin měli v úmyslu spáchat jednak bezprostředně poté, co mělo být dokončeno přepadení poškozeného V., ke kterému došlo na témže místě dne 06.03.2013, načež byl tento poškozený usmrčen v brzkých ranních hodinách dne 08.03.2013, a jednak krátce poté, co se v listopadu 2012 v témže

složení v Dubaji obžalovaní účastníci usmrcení osoby poškozeného Miroslava W.. Z chování obžalovaných, zejména okolností a charakteru žalovaného jednání, včetně úlohy jednotlivých obžalovaných při přípravě jeho realizace, jejich trestní minulosti a rozsahu škodlivých následků, jež měly být jejich jednáním způsobeny, je zřejmé, že uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu, zejména norem práva civilního a správního, není v daném případě dostačující, neboť použití jiných právních prostředků by nebylo dostatečně efektivní. V daném případě je třeba navíc zajistit ochranu elementárním právním hodnotám před činy zvláště škodlivými pro společnost, což zásah do společenského zájmu na ochraně lidského života, v tomto případě života poškozeného Jiřího Č., bezesporu je. K dokonání činu ze strany obžalovaných v daném případě nedošlo, neboť v důsledku aktuálního vývoje situace při únosu poškozeného Petra V., který danému jednání bezprostředně předcházelo, obžalovaný Š. těsně před plánovaným odletem do Nice setkání s poškozeným Č. odvolal (formou krátké SMS zprávy dne 07.03.2013 ve 12:52 hod.). Jednání obžalovaných při plánování únosu poškozeného Č. však dosáhlo natolik konkrétní podoby (tj. vytipování poškozeného obžalovaným Š., navázání vzájemné e-mailové komunikace pod falešnou záminkou zájmu o koupi nabízené lodi, osobní setkání obžalovaného Š. s poškozeným, včetně prohlídky lodi v Chorvatsku ve snaze vyvolat, resp. posílit dojem důvěryhodnosti jednání obžalovaného, pronájem vily nedaleko Nice obžalovaným Š. na termín, v němž bylo naplánováno setkání a tedy i přepadení poškozeného, které se mělo uskutečnit stejným způsobem jako v případě poškozeného V., jenž přicestoval na téže místo, taktéž na fingovanou obchodní schůzku s obžalovaným Š. alias Robertem K., pouhé dva dny před plánovaným příletem poškozeného Č., vylákání poškozeného do Nice), že je třeba jej ve smyslu § 20 odst. 1 tr. zákoníku kvalifikovat jako přípravu zvláště závažného zločinu vraždy dle § 140 odst. 2, 3 písm. h), j) tr. zákoníku.

V jednání obžalovaných je v daném případě možné spatřovat zavinění ve formě přímého úmyslu ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť věděli, že svým protiprávním chováním mohou způsobit porušení či ohrožení zájmu společnosti na ochraně lidského života a toto porušení chtěli způsobit. K závěru o úmyslné formě zavinění je soud veden zejména okolnostmi žalovaného jednání, jež bylo předem přesně naplánováno a připraveno, když obžalovaný Š. zajistil pronájem dvou motorových vozidel pro cestu obžalovaných do Francie, stejně jako pronájem vily, v níž měl být poškozený přepaden a násilím držen, přičemž poškozeného, jehož vylákal do Nice pod falešnou záminkou obchodního jednání, sám předem vytipoval dle jeho odhadovaných majetkových poměrů. Obžalovaní si předem opatřili rovněž předměty potřebné k provedení činu, jež byly užity k souběžně realizovanému přepadení poškozeného V., jež mělo svým scénářem odpovídat napadení poškozeného Č., a to maskovací kukly, pouta a pistoli, z čehož ve spojení s časovým průběhem a obsahem elektronické komunikace vedené mezi obžalovaným Š. a poškozeným plyne jednoznačná připravenost, promyšlenost a plánovitost jejich jednání, což vede soud k jasným závěrům o přímém úmyslu ve vztahu k žalovanému skutku a jeho následkům, k nimž nakonec z důvodu odstoupení obžalovaných od dokončení celé akce nedošlo.

K jednání popsanému pod bodem B. III. :

Státní zástupce Městského státního zastupitelství v Praze podal na Michaela Š., Libora S. a Petra S. obžalobu mimo jiné i pro skutek kvalifikovaný jako zvlášť závažný zločin loupeže podle § 173 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 tr. zákoníku, spáchaný ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, v případě Michaela Š. ve formě účastenství podle § 24 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, jehož se měli dopustit jednáním podrobně popsaným ve výrokové části tohoto rozsudku pod bodem B. III. Na podkladě dokazování provedeného v rámci hlavního líčení se však nepodařilo jednoznačným a nezvratným způsobem prokázat, že daný skutek, který se prokazatelně stal a naplňuje zákonné znaky zvlášť závažného zločinu loupeže podle § 173 tr. zákoníku, spáchal kterýkoli z těchto obžalovaných. Sami obžalovaní Petr a Libor S. ve vztahu tomuto skutku využili svého zákonného práva a v přípravném řízení, jakož i v řízení před soudem odmítli vypovídat, pročež se nepodařilo zajistit jakékoliv jejich procesně využitelné vyjádření k tomuto jednání. Naproti tomu obžalovaný Michael Š. kategoricky popřel, že by se na loupežném přepadení poškozeného B. či koordinaci násilného získání obrazů vydávaných za díla A. Renoira a P. Picassa jakkoliv podílel, byť připustil, že se v minulosti osobně setkal se svědkem Ing. Pavlem Ch., od něhož obrazy pocházely, načež domluvil návštěvu poškozeného v galerii svědka PhDr. Martina K. za účelem ověření pravosti těchto obrazů, jež poškozený v předmětné době nabízel k prodeji.

Z výsledků provedeného dokazování, zejména výpovědi poškozeného Miroslava B. bylo prokázáno, že dne 18.06.2012 v době mezi 06:00 a 06:30 hodin vnikli vstupní brankou na pozemek jeho rodinného domu v xxx dvě jemu neznámé osoby mužského pohlaví, jež si posléze zakryly obličej maskou, před nimiž se snažil uprchnout do samostatně stojícího objektu garáže, kde držel vstupní dveře, které se mu již nepodařilo zamknout tak, aby útočnickům zabránil ve vstupu. Na to však oba neznámí útočníci vnikli do prostoru garáže, kde poškozeného podle jeho vyjádření fyzicky napadli, a to opakovanými údery do obličejové části hlavy, načež jej svázali jimi přinesenou lepicí páskou a vyvlekli po schodech do patra garáže, kde se nachází pracovna s trezorem. Zde poškozeného posadili na židli, k níž jej přivázali lepicí páskou, jíž mu přelepili i oči, a domáhali se na něm vydání obrazů, a to pod pohrůžkou ublížení na zdraví jeho manželce a dceři, jakož i jeho bitím a mačkáním ukazováku pravé ruky kleštěmi. Tímto způsobem poškozeného přiměli k vydání klíčů od trezoru, které měl v kapse, jimiž útočníci trezor sami otevřeli, načež z něj vyňali obraz opatřený jménem A. Renoira a sadu kreseb opatřených popisem P. Picasso. Poté se útočníci zmocnili i peněženky poškozeného s drobnou hotovostí a sbírky sedmi kusů puškových bodáků, které byly uloženy ve skleněné vitríně stolku ve vedlejší místnosti, načež objekt garáže opustili. Časový sled událostí, jakož i stav poškozeného po jeho fyzickém napadení, jsou patrné mimo jiné i ze zvukového záznamu volání poškozeného na tísňovou linku 158, které se uskutečnilo dne 18.06.2012 v 06:35:40 hod ve spojení s protokolem o ohledání místa činu provedeného dne 18.06.2012 příslušnými orgány Policie ČR.

Poškozený sám nebyl schopen osoby útočníků podrobněji popsat, když uvedl pouze to, že jeden byl menší než on sám a druhý větší, přičemž sám dosahuje tělesné

výšky cca 181 cm, oba byli svalnaté postavy, opálení, dohola ostříhaní, bez vousů, brýlí či jiných patrných markantů. Skutečnost, že jedním z těchto útočníků byl obžalovaný Libor S., je obžalobou dovozována zejména z výsledků odborných vyjádření z oboru metoda pachové identifikace ze dne 10.07.2013 a 07.11.2013 ve spojení s protokolem o ohledání místa činu ze dne 18.06.2012, dle kterých byla zjištěna pachová shoda mezi otisky pachových stop zajištěných na vnější klíče vstupní branky oplocení rodinného domu poškozeného, na vnější klíče garážových vrat, na vnitřní klíče dveří do kanceláře, na lepicí pásce šedé barvy omotané kolem pojízdné židle a na bankovce nominální hodnoty 5 € ležící na podlaze v kanceláři poškozeného s pachovým vzorkem odebraným obžalovanému Liborovi S.. Podle závěrů odborného vyjádření z oboru metoda pachové identifikace, vyhotoveného dne 07.11.2013, byla navíc potvrzena pachová shoda mezi otisky pachových stop zajištěných na otevřených dvířkách v trezoru a na plastové krabici s pistolí zn. Browning a pachovým vzorkem obžalovaného Libora S., byť dle odborného vyjádření z oboru metoda pachové identifikace vyhotoveného dne 10.07.2013 nebyla pachová shoda těchto otisků pachových stop s pachovým vzorkem jmenovaného obžalovaného výslovně potvrzena. Dle závěrů citovaného odborného vyjádření z oboru metoda pachové identifikace byla současně zjištěna pachová shoda mezi otisky pachových stop zajištěných při ohledání místa činu na vnitřní klíče garážových vrat, dále na lepicí pásce šedé barvy omotané kolem pojízdné židle, na otočné klíče dveří trezoru, na malých dvířkách trezoru a na plastové krabici s pistolí zn. Browning, ležící v kanceláři poškozeného, s pachovým vzorkem odebraným osobě obžalovaného Petra S.. Za daného stavu by tak dle výsledků citovaného odborného vyjádření musel být jedním z útočníků, kteří vnikli do prostoru garáže na pozemku rodinného domu poškozeného B. a zde se zmocnili žalovaných obrazů, obžalovaný Petr S., neboť s ohledem na množství, kvalitu a lokalizaci na místě činu nalezených pachových stop, jež prokazatelně náležejí jeho osobě, je krajně nepravděpodobné, že by k jejich zanechání na místě činu došlo jiným způsobem než samotným výskytem jeho osoby, např. přenosem jinou osobou apod. Současně je zcela vyloučeno, že by tyto stopy byly na místě činu obžalovaným Petrem S. zanechány v době předcházející napadení poškozeného, neboť poškozený kategoricky vyloučil, že by se s obou obžalovaného Petra S. znal či že by se obžalovaný kdykoliv vyskytoval v prostoru garáže a manipuloval s trezorem, na kterém byly otisky jeho pachových stop nalezy. Záznamem uskutečněného odposlechu telekomunikačního provozu telefonního čísla xxx, užívaného v rozhodném období osobou obžalovaného Petra S., pak bylo prokázáno, že dne 18.06.2012 v 06:41 hod. obžalovaný uskutečnil hovor s učitelkou své dcery, již ve školce omlouval s tím, že si jí vyzvedne po obědě, přičemž tento hovor, resp. telefonní číslo obžalovaného, bylo v dané době lokalizováno v místě jeho bydliště ve Xxx, tzn. v místě vzdáleném vzdušnou čarou cca 51 km od místa činu. Silniční vzdálenost mezi xxx a Xxx přitom činí cca 68,4 km, tzn. že potřebná doba přejezdu mezi těmito místy činí cca 55 minut. Mezi oznámením loupežného přepadení poškozeným B. na linku 158, ke kterému došlo bezprostředně po odchodu pachatelů z prostoru garáže nacházející se v xxx, a zaznamenaným hovorem obžalovaného Petra S. s učitelkou xxxy ve Xxx však uplynula doba pouhých cca 6 minut. S ohledem na způsob slovního projevu, jakož i představení se volajícího jménem,

neměl soud žádných pochybností o tom, že volající osobou je právě obžalovaný Petr S.. Vzhledem k těmto skutečnostem, kdy byl výskyt obžalovaného Petra S. na místě činu v době loupežného přepadení jako jednoho z útočníků vyloučen, resp. značně zpochybněn zvukovým záznamem pořízeného odposlechu jeho hovorů ve spojení s provedenou lokalizací jím užívaného telefonního čísla, pročež je ve vztahu k tomuto skutku stíhán toliko jako osoba, která jednak dne 17.02.2012 odvezla poškozeného Miroslava B. v doprovodu svědka Františka V. z xxx do Galerie K. v Praze a zpět, a jednak dne 17.06.2012 ve večerních hodinách odvezla obžalovaného Libora S. do xxx, načež se měla vrátit do svého bydliště, nelze dle nalézacího soudu učinit jednoznačný závěr ani o tom, že osobou jednoho z útočníků byl Libor S.. Výsledky odborného vyjádření z oboru metoda pachové identifikace prokazují pouze skutečnost, že některé na místě činu nalezené otisky pachových stop odpovídají odebranému (kontrolnímu) pachovému vzorku obžalovaného Libora S., aniž by prokazovaly způsob či okolnosti, za kterých byly tyto stopy na místě činu danou osobou zanechány.

Za daného důkazního stavu tak dle nalézacího soudu nelze kategorické závěry o vině žalovaným skutkem ve vztahu k osobě obžalovaného Libora S. jako jednoho z útočníků, kteří dne 18.06.2012 napadli poškozeného, opírat o výsledky obou citovaných odborných vyjádření z oboru metoda pachové identifikace, zatímco ve vztahu k osobě obžalovaného Petra S. identicky vyznívající výsledky téhož odborného vyjádření zcela pomíjet, neboť jsou v rozporu s výsledky dalších provedených důkazů, zejména záznamem telefonního hovoru obžalovaného Petra S. uskutečněného dne 18.06.2012 v 06:41 hod., včetně lokalizace daného telefonního čísla v době tohoto hovoru. Jednotlivé, v řízení provedené důkazy je třeba vždy hodnotit objektivně, transparentně, a to mimo jiné i v kontextu ostatních důkazů, nikoli jednostranně a tendenčně.

Značné pochybnosti soudu o osobě, resp. o osobách pachatelů loupežného přepadení poškozeného B., jsou posilovány mimo jiné i obsahem výpovědi svědka Michala F.e, který v přípravném řízení dne 13.02.2014 uvedl, že se mu před jedním či dvěma roky před tímto výsledkem svědka Milan V., u něhož si povšiml většího množství eurobankovek, že si jej někdo najal na loupež obrazů V xx či jejím okolí, kterou poté provedl s komplicem vystupujícím pod přezdívkou „Tula“, s nímž do objektu vnikli přes zahradu, přičemž poškozenému, který nechtěl uvést, kde má obrazy uloženy, museli zlomit dva prsty. Teprve poté poškozený obrazy vydal, přičemž Milan V. měl po jejich odevzdání dostat ony bankovky. Svědek F. v této souvislosti uvedl, že od svědka Milana V. v téže době získal jakési nože v látkovém pouzdře, které posléze vydal orgánům Policie ČR a v nichž byly poškozeným B. poznány puškové bodáky, které mu byly při loupežném přepadení dne 18.06.2012 společně s obrazy fakticky odcizeny. Svědek Milan V. však ve své výpovědi učiněné u hlavního líčení, jakož i v přípravném řízení odmítl, že by se loupežného přepadení poškozeného B. jakkoliv účastnil či že by svědkovi Michalu F., kterého stejně jako obžalovaného Libora S. zná z minulosti, předával jakékoliv bodáky. Podle závěrů odborného vyjádření z oboru metoda pachové identifikace ze dne 07.11.2013 přitom nebyla potvrzena pachová shoda ani u jednoho z otisků pachových stop zajištěných

na místě činu při jeho ohledání dne 18.06.2012, tj. přímo v den loupežného přepadení, s pachovým vzorkem odebraným od osoby svědka Milana V..

Jednoznačný závěr o přípravě loupežného přepadení poškozeného za účelem získání jeho obrazů v domnění, že se jedná o originály děl slavných autorů, nelze činit toliko na skutečnosti, že se obžalovaný Michael Š. počátkem roku 2012 kontaktoval se svědkem Ing. Pavlem Ch., od něhož získal informaci o prodeji obrazů poškozenému B., načež kontaktoval svědka PhDr. K., s nímž domluvil návštěvu poškozeného za účelem posouzení pravosti obrazů. Obžalovaný Š. sám tyto kontakty s oběma jmenovanými svědky, ke kterým došlo s předstihem několika měsíců před samotným loupežným přepadením poškozeného, nikterak nepopírá, přičemž s jeho výpovědí koresponduje rovněž výpověď svědka V., který obžalovanému schůzku se svědkem Ch. zprostředkoval, jakož i obsah celkem sedmi textových zpráv odesílaných, popř. přijímaných z telefonního čísla užívaného obžalovaným na telefonní číslo užívané svědkem PhDr. K. v době od 14.02.2012 do 26.02.2012, byť svědek PhDr. K. sám takovýto kontakt účelově popírá. Podle textových zpráv, jež byly zajištěny v mobilním telefonu zn. Nokia C1-01 při domovní prohlídce provedené v místě bydliště obžalovaného Š. je zřejmé, že disponoval rovněž fotografiemi předmětných obrazů, čemuž odpovídá souhlasné vyjádření jeho osoby a obžalovaného P. a K. o tom, že o pořízení fotografií obrazů požádal obžalovaného P.. Tyto fotografie pak byly nalezeny mimo jiné i v notebooku zn. HP 620 při domovní prohlídce provedené v místě bydliště obžalovaného D., který tento notebook v minulosti získal právě od obžalovaného Š.. Z obsahu těchto důkazních materiálů však nikterak nevyplývá, že by mezi obžalovanými Michaelem Š., Liborem S. a Petrem S. došlo k jakékoliv domluvě na tom, že se uvedených děl zmocní, a to nejprve při cestě poškozeného z xxx do Prahy dne 17.02.2012, popř. později v rámci loupežného přepadení poškozeného přímo v místě jeho bydliště. V důsledku nejednoznačného vyznění závěrů obou odborných vyjádření z oboru metoda pachové identifikace, jež nejsou při vyhodnocení shody mezi shodnými otisky pachových stop zajištěných na místě činu a otisky pachových stop odebraných obžalovanému Liborovi S. zcela identické, jakož i obsah vyjádření svědků Michala F. a Milana V. k účasti na loupežném přepadení za účelem získání obrazů, výsledky citovaného odborného vyjádření z oboru metoda pachové identifikace ve vztahu k porovnání otisků pachových stop zajištěných jednak na místě činu a jednak od osob svědků F. a V. a záznamy o uskutečněném telekomunikačním provozu obžalovaného Petra S. v době žalovaného jednání, nelze kategorické závěry o tom, že jedním z útočníků při loupežném přepadení poškozeného byl obžalovaný Libor S., byť obžalovaný K. ve své opakované výpovědi potvrdil, že obraz připisovaný A. Renoirovi, který za pomoci svědka Romana Š. nabízel v SRN, získal právě od obžalovaného Libora S., který jej původně s nápadem na loupež obrazů sám oslovil. K předání obrazu přitom došlo ještě před jejich odletem do Dubaje v listopadu 2012, aniž by však obžalovanému K. bylo dle jeho tvrzení známo, jakým způsobem Libor S. předmětný obraz získal, tedy zda vlastním provedením činu nebo trestnou činností spáchanou jinou osobou.

Z výsledků provedeného dokazování tak nelze učinit jednoznačný závěr o jakékoliv vědomé, koordinované spolupráci obžalovaných Michaela Š., Libora S. a Petra S. za účelem násilného získání obrazů od poškozeného Miroslava B., o nichž se měli domnívat, že jde o originály obrazů slavných autorů A. Renoira a P. Picassa s tím, že je měli v úmyslu vyvézt mimo území České republiky a zde prodat za částku ve výši desítek milionů Kč. Jakákoliv takováto dohoda obžalovaných, jež by předcházela loupežnému přepadení poškozeného, ke kterému prokazatelně došlo dne 18.06.2012, není způsobem vylučujícím jakoukoliv pochybnost prokázána nejen výpověďmi samotných obžalovaných, ale ani výpověďmi slyšených svědků, včetně poškozeného Miroslava B., Františka V., PhDr. Martina K., Ing. Pavla Ch. a Jaromíra V. či provedenými listinnými důkazy ve spojení se zvukovými či datovými záznamy uskutečněného telekomunikačního provozu ve vztahu k telefonním číslům, jež v rozhodném období prokazatelně používali jednotliví obžalovaní. Skutečnost, že se obžalovaný Michael Š. počátkem roku 2012 osobně setkal se svědkem Ing. Pavlem Ch., o něhož poškozený B. v minulosti získal obrazy, které mu byly odcizeny při loupežném přepadení dne 18.06.2012, načež za účelem ověření pravosti děl dne 14.02.2014 kontaktoval pražského galeristu, svědka PhDr. Martina K., u něhož domluvil návštěvu poškozeného, sama o osobě neprokazuje záměr obžalovaného zmocnit se dotčených obrazů poškozeného při zpáteční cestě z Galerie K. či formou následně provedeného loupežného přepadení. Sám poškozený potvrdil, že obrazy v rozhodném období nabízel sám i prostřednictvím dalších osob k prodeji, přičemž návštěva pražské galerie provozované svědkem PhDr. K. byla domluvena, s předstihem cca 4 měsíců před samotným přepadením, prostřednictvím svědka V. s další, jemu neznámou osobou. Poškozený se současně nebyl schopen vyjádřit k tomu, zda některým z útočníků, jimiž byl dne 18.06.2012 ve svém bydlišti přepaden, mohla být osoba, která jej v doprovodu svědka V. vezla jako řidič motorového vozidla dne 17.02.2012 na schůzku se svědkem PhDr. K.. Poškozený rovněž nebyl schopen přesvědčivým způsobem potvrdit, zda byl některým z útočníků, jejichž podobu zaznamenal ještě před nasazením masek, obžalovaný Libor S., jehož dle svého vyjádření, učiněného u hlavního líčení za přímé účasti tohoto obžalovaného, vůbec nezná.

S ohledem na zjištěnou přítomnost pachových stop obžalovaného Petra S. na místě činu, dobu provedení loupežného přepadení poškozeného, ke kterému dle hlášení na tísňovou linku 158 došlo v jeho bydlišti v xxx dne 18.06.2012 nejpozději v době před 06:35 hod., zachycení telefonního hovoru obžalovaného Petra S. uskutečněného dne 18.06.2012 v 06:41 hod. v lokalitě jeho bydliště ve Xxx, obsah výpovědi svědka Michala F., který získal podrobné informace o loupežném přepadení realizovaném svědkem Milanem V., jež vykazovaly nápadnou shodu s jednáním popsáním pod bodem B. III. výrokové části tohoto rozsudku, zajištění puškových bodáků poškozeného odcizených při loupežném přepadení dne 18.06.2012 u svědka Milana V. a absenci jakýchkoliv pachových stop tohoto svědka, popř. jiné osoby na místě činu, byť pachové stopy obžalovaných Libora a Petra S. byly zjištěny na vnější klice vstupní branky oplocení, na vnitřní i vnější klice garážových vrat, na vnitřní klice dveří do kanceláře poškozeného, na lepicí pásce šedé barvy omotané kolem pojízdné židle, na otočné klice dveří trezoru, na otevřených dvířkách v trezoru, na bankovce

v nominální hodnotě 5 € ležící na podlaze v kanceláři a na plastové krabici s pistolí zn. Browning ležící v kanceláři poškozeného, jakož i absenci jakéhokoliv důkazu prokazujícího předchozí dohodu obžalovaných Michaela Š., Libora S. a Petra S. na provedení loupežného přepadení poškozeného za účelem získání obrazů, vydávaných za díla A. Renoira a P. Picassa, tak soudu nezbylo, než za užití zásady „in dubio pro reo“ (tj. v pochybnostech ve prospěch) rozhodnout podle § 226 písm. c) tr. řádu, neboť se pro celou řadu důvodných pochybností, zjevných nejasností a zásadních nesrovnalostí o osobě, resp. osobách pachatelů loupežného přepadení poškozeného Miroslava B. nepodařilo prokázat, že tento skutek tak, jak je popsán pod bodem III. výrokové části obžaloby Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 25.03.2014, sp. zn. 1KZV 83/2013 a pro který jsou obžalovaní trestně stíháni, skutečně spáchali obžalovaní Michael Š., Libor S. a Petr S.. U trestného činu takové společenské škodlivosti jakým zvláště závažný zločin loupeže podle § 173 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 tr. zákoníku, spáchaný ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, bezesporu je, musí být vina obžalovaných jednoznačným a bezpečným způsobem prokázána, neboť nelze vycházet toliko z relevantními důkazy nepodložených dohadů, domněnek či spekulativních hypotéz, což se však v tomto případě nestalo. Městský soud v této souvislosti rovněž odkazuje na Nález Ústavního soudu ČR č. IV ÚS 154/02, dle kterého je na místě uplatnit zásadu „in dubio pro reo“ tehdy, pokud soud po vyhodnocení všech v úvahu přicházejících důkazů dospěje k závěru, že není možné se jednoznačně přiklonit k žádné ze dvou rozporných výpovědí nebo k žádné ze skupiny odporujících si důkazů, takže zůstávají pochybnosti o tom, jak se skutkový děj ve skutečnosti odehrál. Uvedený závěr soudu o tom, že nebylo jednoznačně prokázáno, že žalovaný skutek tak, jak je popsán v obžalobě, spáchali obžalovaní Michael Š., Libor S. a Petr S. s dosud neustanoveným spolupachatelem, přitom nikterak neznamená, že se tohoto jednání nemohly tyto osoby fakticky dopustit. Uvedeným závěrem nalézací soud pouze deklaruje objektivní stav věci v podobě důkazní nouze, kdy se nepodařilo shromáždit dostatek jednoznačných a přesvědčivých důkazů, které by svědčily o vině obžalovaných, přičemž je základní zákonnou povinností soudu jako orgánu činného v trestním řízení objektivně zjistit faktický skutkový stav věci a tudíž vinu obžalovaných jednoznačným a nezvratným způsobem prokázat, nikoli ji dovozovat toliko z nepodložených hypotéz, určitého přesvědčení či pouhých domněnek.

Při **úvaze o druhu a výměře trestu** pro obžalované soud přihlédl ke všem kritériím uvedeným v § 38 tr. zákoníku, § 39 odst. 1, 2 tr. zákoníku, § 43 odst. 1, 2 tr. zákoníku a § 54 odst. 1, 2, 3 tr. zákoníku a za přiměřený všem okolnostem případu, charakteru a četnosti spáchané trestné činnosti, osobám obžalovaných, délce trestního řízení, jakož i době, která od spáchání jednotlivých trestných činů uplynula, má v případě obžalovaných Michaela Š. a Libora S. výjimečný trest odnětí svobody na doživotí, v případě obžalovaného Petra K. výjimečný trest odnětí svobody ve výměře třiceti let, v případě obžalovaného Daniela D. trest odnětí svobody ve výměře dvaceti let, tj. trest na samé horní hranici zákonné trestní sazby stanovené pro zvláště závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 3 tr. zákoníku, v případě obžalovaného Petra S. trest odnětí svobody ve výměře deseti let, a v případě obžalovaných Miloslava M. a Jiřího P. trest odnětí svobody ve výměře devíti let, tj. tresty v dolní polovině zákonné

trestní sazby stanovené pro zvlášť závažný zločin zbavení osobní svobody podle § 170 odst. 3 tr. zákoníku. V případě obžalovaných Michaela Š., Libora S., Daniela D., Petra S., Miloslava M. a Jiřího P. je ukládaný trest trestem úhrnným ve smyslu § 43 odst. 1 tr. zákoníku, neboť každého z obžalovaných soud odsuzoval pro více trestných činů projednávaných ve společném řízení, za které jim ukládal trest podle ustanovení, které se vztahuje na čin z nich nejpřísněji trestný, tj. v případě obžalovaných Michaela Š., Libora S. a Daniela D. podle § 140 odst. 3 tr. zákoníku, zatímco v případě obžalovaných Petra S., Miloslava M. a Jiřího P. podle § 170 odst. 3 tr. zákoníku. V případě obžalovaného Petra K. je ukládaný trest trestem souhrnným ve smyslu § 43 odst. 2 tr. zákoníku, neboť mu byl ukládán za činy, kterých se dopustil v listopadu 2012 a březnu 2013, tedy dříve, než mu byl Okresním soudem Plzeň – město do vlastních rukou doručen trestní příkaz vydaný dne 30.07.2013, sp. zn. 6 T 44/2013, jímž byl uznán vinným jednak přečinem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1 tr. zákoníku a jednak přečinem porušení práv k ochranné známce a jiným označením podle § 268 odst. 1 tr. zákoníku, a který tak byl ve výroku o trestu, stejně jako všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu, zrušen.

V případě obžalovaných Michaela Š., Libora S. a Petra K. byly na podkladě provedeného dokazování soudem shledány všechny zákonné podmínky ustanovení § 54 odst. 1, 2, 3 tr. zákoníku pro uložení výjimečných trestů, a to u obžalovaných Š. a S. v podobě trestu odnětí svobody na doživotí a u obžalovaného K. v podobě trestu odnětí svobody ve výměře třiceti let. Všichni tři jmenovaní obžalovaní byli shledáni vinnými opakovaným spácháním zvlášť závažného zločinu vraždy podle § 140 odst. 2, 3 písm. h), j) tr. zákoníku, který byl ve dvou případech dokonán (viz body A. II. 3. A II. 4.) a v jenom případě jej obžalovaní připravovali (viz bod A. II. 5.), přičemž trestní zákoník uložení výjimečného trestu u tohoto zvlášť závažného zločinu výslovně dovoluje. Při analýze existence zákonných podmínek pro uložení výjimečného trestu se soud zabýval mimo jiné i otázkou závažnosti jednání obžalovaných a možnostmi jejich nápravy, kdy nelze pominout, že obžalovaný K. byl v obou případech, kdy došlo k faktickému usmrcení poškozených, přímým vykonavatelem těchto vražd, které provedl pro poškozené zcela neočekávaně poté, co v nich všichni obžalovaní záměrně vyvolávali klamný dojem, že po dosažení svého cíle v podobě získání jejich finančních prostředků, budou útočníky propuštěni. Přihlédnout je třeba mimo jiné i ke způsobu provedení obou dokonatých a jedné připravované vraždy, když poškozeného Miroslava W. obžalovaný K. s vědomím spoluobžalovaných usmrtil opakovanými údery kamenem do oblasti hlavy poté, co jej nejprve dusil igelitovou folií přetaženou přes obličej, zatímco poškozeného Petra V., který byl pod záminkou močení vylákan ven z vozidla a ke kterému se přiblížil zezadu, střílel z krátké vzdálenosti do týla. Mimořádná závažnost jednání obžalovaných je současně demonstrována jednak krátkým časovým odstupem mezi oběma dokonatými a jednou připravovanou vraždou, když k usmrcení poškozeného W. v Dubaji došlo dne 11.11.2012, k usmrcení poškozeného V. nedaleko italsko-rakouských hranic dne 08.03.2013, kdy mělo dojít i k usmrcení poškozeného Č., jenž přiletěl do Nice právě dne 08.03.2013, jakož i jejich chladnokrevným, jednoznačně

zištným chování bezprostředně po usmrcení poškozených, když poté co, vydává se za poškozené, zasílali jejich nejbližším rodinným příslušníkům zprávy o jejich aktivitách (plavba poškozeného W. do Ománu, ukončení obchodní schůzky s poškozeným V. apod.), načež pokračovali v bezhotovostních převodech finančních prostředků z účtů poškozených, popř. ve výběrech hotovosti za pomoci kreditních karet, které jim dříve odňali. V případě obžalovaných Michaela Š. a Libora K. soud při ukládání výjimečného trestu akcentoval mimo jiné i mimořádnou závažnost jejich činů vycházející ze zvlášť zavrženíhodné pohnutky v podobě chladnokrevného, detailního naplánování a následného provedení obou vražd, jejichž oběťmi se staly či měly stát osoby disponující značným majetkem, přičemž ve vztahu k poškozenému W. byla motivace obžalovaného Š. výrazně sycena rovněž jeho aktuálně zhoršeným až nenávisným vztahem k poškozenému, jak je patrné z jeho popisu poslední, nevydařené plavby na jachtě, jíž se účastnil sám toliko s poškozeným v první polovině října 2012, tj. necelý měsíc před jeho násilným usmrcením v Dubaji, kam byl vylákán právě obžalovaným Š.. Zavrženíhodná pohnutka jednání obžalovaných je dána rovněž krátkým časovým odstupem mezi oběma dokonanými a jednou připravovanou vraždou, když k navázání kontaktu s poškozeným Petrem V. ze strany obžalovaného Š. došlo dne 25.11.2012, tj. s odstupem cca dvou týdnů od násilného usmrcení poškozeného Miroslava W.. K vraždě poškozeného V. pak došlo jen cca čtyři měsíce od vraždy poškozeného W., přičemž na stejnou dobu se stejným místem předstírané obchodní schůzky, na kterou bylo naplánováno a provedeno přepadení a následné usmrcení poškozeného V., bylo obžalovanými naplánováno rovněž přepadení poškozeného Jiřího Č. s jeho následnou fyzickou likvidací. Mimořádná závažnost jednání obou obžalovaných je dána rovněž zvlášť těžkým a těžko napravitelným následkem jejich činů, jež vedly k psychickému zhroucení matky poškozeného Miroslava W., svědkyně Jany W., která je z tohoto důvodu v soustavné lékařské péči, zatímco u manželky poškozeného Petra V., svědkyně Dagmar V., došlo v důsledku prožitého stresu z násilné smrti jejího manžela jednak k celkovému psychickému vyčerpání, jakož i k recidivě v minulosti prodělaného onkologického onemocnění, jemuž nakonec v červnu 2014 sama podlehla. Pominout nelze ani invazivní zásah jednání obžalovaných v podobě usmrcení obou poškozených do následného života jejich potomků, tzn. svědkyň Moniky K. a Romany N., dcer poškozeného Petra V., a Silvie W., dcery poškozeného Miroslava W..

Uložení výjimečného trestu osobám obžalovaných Michaela Š. a Libora S. se vyžaduje rovněž účinná ochrana společnosti, neboť oba obžalovaní již byli v minulosti po delší dobu ve výkonu trestu odnětí svobody pro závažnou trestnou činnost, obžalovaný Š. navíc obdobného charakteru, když počátkem ledna 2005 vylákal pod falešnou záminkou a změněnou identitou do Francie nedaleko Nice třetí osobu, jíž pod pohrůzkou namířené pistole nutil k zaplacení částky ve výši 500.000,- €, resp. 300.000,- €. Předchozí výkon trestu tak neměl na obžalované valného resocializačního účinku, neboť k páchání žalovaného jednání přikročili v průběhu zkušební doby podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, a to obžalovaný Š. již cca sedm měsíců po svém propuštění (dne 20.12.2010), zatímco obžalovaný Libor S. po cca jedenáct měsíců po svém propuštění (dne 19.08.2010).

Obžalovaní krátce po svém podmíněném propuštění z výkonu předchozího trestu počali páchat sériovou, předem naplánovanou a detailně připravenou násilnou trestnou činnost za účelem získání značného majetkového prospěchu, přičemž z důvodu maximálního ztížení možnosti svého odhalení, jakož i možnosti nálezu poškozených, se rozhodli svoji činnost páchat v zahraničí (SAE, Francie), kam předem vytipované poškozené jako osoby disponující značným majetkem záměrně lákali, a to pod falešnými záminkami obchodních schůzek.

Při stanovení druhu a výměry trestů ukládaných jednotlivým obžalovaným soud akcentoval jednak míru jejich aktivního podílu na žalovaném jednání, jakož i četnost jednotlivých útoků, do jejichž spáchání byli vědomě zapojeni. Z výsledků provedeného dokazování, zejména z výpovědi samotných obžalovaných, jakož i z výpovědi poškozených, svědků a zajištěných listinných důkazů je zřejmé, že nezastupitelnou roli v rámci organizované skupiny zastával obžalovaný Michael Š., který celé jednání zosnoval (vytipoval a navázal kontakt s poškozenými, zajistil pro ostatní obžalované i poškozené letenky či motorová vozidla pro cestu na místo páchané trestné činnosti, zajistil pronájem nemovitostí, kde byli poškození drženi, zajistil kukly a pouta užitá při přepadení poškozených) a dále organizoval (vedl komunikaci s poškozenými, zajišťoval bezhotovostní převody finančních prostředků z bankovních účtů poškozených a vyplácel ostatní spoluobžalované) a také z něho nejvíce profitoval. Z tohoto důvodu soud obžalovanému Š. jako vedoucímu článku a hlavnímu hybateli celé organizované skupiny, jehož nebezpečnost pro společnost i s přihlédnutím k jeho trestní minulosti shledal jako enormní, ukládal oproti ostatním obžalovaným trest přísnější, tedy výjimečný trest odnětí svobody na doživotí, jehož výkon oproti obžalovanému Liborovi S. zpřísnil stanovením zákonné podmínky, dle které se ve smyslu § 54 odst. 4 tr. zákoníku doba výkonu trestu ve věznicí se zvýšenou ostrahou nezapočítává do doby výkonu trestu rozhodné pro účely podmíněného propuštění. Vzájemná diferenciací trestů ukládaných jednotlivým obžalovaným přitom vystihuje jejich vzájemné postavení v rámci organizované zločinecké skupiny, včetně jejich podílu na páchání žalovaného jednání tak, jak je podrobně popsáno shora v rámci odůvodnění jednotlivých skutků. Na rozdíl od osob obžalovaných Michaela Š. a Libora S. soud neukládal trest odnětí svobody na doživotí osobě obžalovaného Petra K., byť dle výsledků provedeného dokazování, zejména opakovaných výpovědí spoluobžalovaných to byl on, kdo byl v případech obou dokonáných vražd poškozených přímým vykonavatel aktů jejich násilného usmrcení. U jeho osoby, která dle provedeného psychiatricko-psychologického vyšetření není pudově agresivní, přičemž agresivita není ani jeho trvalou osobnostní dispozicí či zdrojem jeho chování a jednání, a to včetně zátěžových situací a opilosti, byly zjištěny sklony ke snadnému ovlivnění dominantní autoritou, kdy se jedná o osobnost spíše introvertovanou a podrobivou. Naproti tomu obžalovaný Libor S. je dle znalců ve shodě se svojí osobnostní strukturou (anomální, dissociální, emočně nevyvážen, afektivně dráždivější, dominantní, sebestředná osobnost s histriónskými rysy, se sníženou frustrační tolerancí a impulzivní reaktivitou) v zátěžových situacích disponován ke vznětlivé, impulzivní, hostilní reaktivitě, včetně agresivního jednání, tzn. že je osobou s agresivními sklony vázanými na konkrétní situaci. Těmto osobnostním dispozicím osobou obžalovaných odpovídají rovněž jejich role při

realizaci žalovaného jednání, kdy obžalovaný Libor S. vědomě ovládal obžalovaného K., který naopak jeho pokyny vědomě plnil, a to včetně usmrcení obou poškozených a následné likvidace jejich těl. Skutečnost, že obžalovaný Libor S. Petra K. při znalosti jeho povahových a osobnostních rysů zneužíval k páčání násilné trestné činnosti, je zřejmá mimo jiné i ze zvukové nahrávky hovoru obžalovaných uskutečněné krátce po vraždě poškozeného W. v listopadu 2012 v Dubaji, jež byla nalezena v USB externím disku zajištěném při domovní prohlídce provedené v místě bydliště obžalovaného P.. Na této nahrávce hovoří obžalovaný S. o obžalovaném K. tak, že „je dobrej kvůli tomu, že je ovladatelněj“, „je normální, protože většinou, když jsem sehnal takového chlapa, tak on byl úplně vylízaný a nešlo ho ovládat“, „on udělá to, co já chvi, on se řídí tím, co já chci“, „já když mu řeknu, vyhodíme ho z okna, je to nejlepší nápad, já to tak chci, tak on ho vyhodí z okna a když mu řeknu chovej se slušně, tak on se chová slušně, kvůli té ovladatelnosti je to dobré“. Vzhledem k těmto skutečnostem, jakož i méně povzbudivé prognóze jeho resocializace, která je znalci hodnocena jako obzvláště ztížená (vyjádřená pod bodem 5) na orientační pomocné škále: 1) výborná, 2) velmi dobrá, 3) dobrá, 4) ztížená, 5) obzvláště ztížená, 6) téměř vyloučená a 7) vyloučená), zatímco v případě obžalovaného K. je prognóza jeho resocializace hodnocena znalcem PhDr. Jiřím Klose jako obzvláště ztížená, avšak podle znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychiatrie - klinická psychologie, předloženého obhajobou, je resocializace jeho osoby hodnocena jako snížená, nicméně možná, shledal soud osoby obžalovaných Libora S. a Michaela Š., který celé jednání inicioval, průběžně organizoval a koordinoval činnost ostatních zúčastněných osob, oproti obžalovanému K. za zvýšeně nebezpečné pro společnost z důvodu jejich možného opětovného osnování identické trestné činnosti za účasti jiných spolupracujících osob. Přestože podle závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychiatrie - klinická psychologie, předloženého obhajobou, nevedlo předchozí potrestání obžalovaného K. k zábraně dalších dissociálních projevů a zůstává i nadále přítomna zvýšená svoditelnost jeho osoby k delikvenci, je dle znalců schopen sociálního učení a není vyloučena možnost ovlivnit jeho postoje, přičemž s ohledem na vazby k rodině se bude pravděpodobně ochoten identifikovat s cíli resocializačních programů.

Při své úvaze o uložení vhodného druhu a výměry trestu osobě obžalovaného Daniela D. soud na jedné straně zohlednil rozsah jeho zapojení do činnosti organizované zločinecké skupiny, včetně jeho aktivní účasti na usmrcení poškozených Miroslava W. a Petra V. a plánovaném únosu a usmrcení poškozeného Jiřího Č., kdy byl oběma vraždám osobně přítomen, přičemž se vědomě podílel na likvidaci osobních věcí poškozených a výběru hotovosti z bankovních účtů prostřednictvím jejich kreditních karet, a to i poté, co již byli oba poškození zavražděni. Na druhé straně soud jako k významné polehčující okolnosti přihlédl k doznání tohoto obžalovaného a jeho zásadnímu podílu na objasnění skutků popsanych pod body A. II. 3., II. 4. A II. 5., včetně role ostatních obžalovaných při páčání tohoto jednání v rámci organizované skupiny. Oproti obžalobě však soud na straně obžalovaného D. neshledal za splněné všechny zákonné podmínky pro jeho označení jako spolupracujícího obviněného ve smyslu § 178a tr. řádu. K tomuto závěru je soud veden zejména vyjádřením vlastního podílu tohoto obžalovaného na

žalovaném jednání, pro které je sám stíhán, když jeho doznání učiněné v rámci přípravného řízení, jakož i v řízení před soudem nelze považovat za úplné, nýbrž pouze za částečné, vedené snahou účelově minimalizovat následky vlastní trestní odpovědnosti za žalované jednání. Obžalovaný opakovaně kategoricky odmítl skutečnost, že by byl ve vztahu k jednání, které mu bylo obžalobou kladeno za vinu, srozuměn s usmrcením poškozených Miroslava W. a Petra V., ke kterému po jejich přepadení a nuceném držení za jeho přímé účasti fakticky došlo, popř. že by se na fyzické likvidaci poškozený předem s kýmkoliv domlouval. Obžalovaný tak odmítl doznat subjektivní stránku svého jednání (tj. úmyslnou formu zavinění při účasti na usmrcení poškozených), byť jeho tvrzení o překvapení, resp. zaskočení neočekávaným vývojem událostí, za které obě vraždy fyzicky vykonané obžalovaným Petrem K. označil, má soud za vyvrácené ostatními provedenými důkazy, podrobně citovanými shora, jakož i úzkým napojením obžalovaného D. na obžalovaného Š. jako hlavního organizátora jednotlivých činů, s nímž již v červnu 2012, tj. krátce před vraždou poškozeného W., zcela vážně komunikoval o plánech na usmrcení další osoby (Ivana V.), jež mělo být provedeno rovněž v Dubaji. Za těchto okolností soud nepovažuje tvrzení obžalovaného o míře jeho vlastní účasti na jednání popsaném pod body A. II. 3, II. 4. A II. 5. za doznání odpovídající dle § 178a odst. 1 písm. b) tr. řádu zákonným předpokladům pro přiznání statutu tzv. spolupracujícího obviněného a z toho plynoucí možnost (nikoli povinnost) mimořádného snížení trestu odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby za podmínek § 58 odst. 4 tr. zákoníku.

V neprospěch všech obžalovaných výrazným způsobem vyznívá zejména skutečnost, se dopustili více úmyslných trestných činů, a to obžalovaný Michael Š. celkem pěti útoků, jimiž naplnil skutkovou podstatu celkem pěti zvlášť závažných násilných trestných činů, obžalovaný Libor S. celkem čtyř útoků, jimiž naplnil skutkovou podstatu celkem pěti zvlášť závažných násilných trestných činů, obžalovaní Petr K. a Daniel D. celkem tří útoků, jimiž naplnili zákonné znaky celkem tří zvlášť závažných násilných trestných činů, obžalovaní Petr S., Miloslav M. a Jiří P. jednoho útoku, jímž každý naplnil zákonné znaky celkem tří zvlášť závažných násilných trestných činů, přičemž obžalovaní Š., D., K. a Libor a Petr S. se těchto jednání dopustili krátce po svém podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Obžalovaný Michael Š. se žalovaného jednání dopouštěl v období od července 2011 do března 2013, tedy krátce po svém podmíněném propuštění z výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody ve výměře šesti let, který mu byl uložen rozsudkem Městského soudu v Praze sp. zn. 45 T 17/2005 za trestný čin vydírání podle § 235 odst. 1, 3 tr. zákona a trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 172 odst. 2 písm. b) tr. zákona ve výměře šesti let, přičemž k jeho podmíněnému propuštění došlo dne 20.12.2010 za současného stanovení zkušební doby v trvání pěti let. Obžalovaný Libor S., který se žalovaného jednání aktivně dopouštěl rovněž v období od července 2011 do března 2013, byl za současného stanovení zkušební doby v trvání sedmi let a vyslovení probačního dohledu na dobu čtyř let podmíněně propuštěn dne 19.08.2010, a to z výkonu trestu odnětí svobody ve výměře sedmi let, který mu byl uložen rozsudkem Krajského soudu v Brně sp. zn. 46 T 16/2003 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci sp. zn. 1 To 17/2005

pro trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, 4 tr. zákona. Obžalovaný Petr K. se pak žalovaného jednání dopouštěl v období od června 2012, kdy se stal členem organizované zločinecké skupiny, do března 2013, tedy cca 1,5 roku po svém podmíněném propuštění z výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody ve výměře jedenácti let a šesti měsíců, který mu byl uložen rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem sp. zn. 48 T 14/2003 za trestný čin nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů podle § 187 odst. 1, 2 písm. a), odst. 4 písm. c) tr. zákona, přičemž k jeho podmíněnému propuštění došlo dne 11.11.2010 za současného stanovení zkušební doby v trvání pěti let. Obžalovaný Daniel D., který se žalovaného jednání aktivně dopouštěl rovněž v období od května 2012, kdy se stal členem organizované zločinecké skupiny, do března 2013, byl za současného stanovení zkušební doby v trvání šesti let a vyslovení probačního dohledu podmíněně propuštěn dne 10.02.2012, a to jednak z výkonu trestů odnětí svobody ve výměře pěti let a čtyř let, které mu byly uloženy společným rozsudkem Okresního soudu v Rakovníku sp. zn. 2 T 80/2002 pro trestné činy loupeže podle § 234 odst. 1 tr. zákona a nedovoleného ozbrojování podle § 185 odst. 1 tr. zákona, a jednak z výkonu trestu odnětí svobody ve výměře šesti let a šesti měsíců, který mu byl uložen rozsudkem Krajského soudu v Brně sp. zn. 43 T 9/2004 pro trestný čin loupeže podle § 234 odst. 1, 2 písm. b) tr. zákona. Obžalovaný Petr S. se žalovaného jednání dopouštěl v období od července 2011, kdy se stal vědomým členem organizované zločinecké skupiny, do března 2013, tedy nedlouho po svém podmíněném propuštění z výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody ve výměře sedmi let, který mu byl uložen rozsudkem Krajského soudu v Brně sp. zn. 46 T 16/2003 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci sp. zn. 1 To 17/2005 za trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, 4 tr. zákona, přičemž k jeho podmíněnému propuštění došlo dne 02.11.2010 za současného stanovení zkušební doby v trvání sedmi let. Pominout nelze ani celkovou výši majetkové škody, jež byla jednáním obžalovaných v jednotlivých případech způsobena poškozeným subjektům, když v případě poškozeného Ondřeje T. (bod A. II. 1.) dosahuje způsobená škoda částky v celkové výši 34.247.877,- Kč a v případě poškozeného Petra V. (bod A. II. 4.) částky v celkové výši 9.560.348,- Kč, jež v prvním případě téměř sedminásobně přesahuje hranici škody velkého rozsahu (tj. částku 5.000.000,-Kč), která je kvalifikačním znakem zvláště závažného zločinu zbavení osobní svobody podle § 170 odst. 3 písm. b) tr. zákoníku a zvláště závažného zločinu vydírání dle § 175 odst. 3 písm. c) tr. zákoníku ve spojení s § 138 odst. 1 tr. zákoníku.

V souvislosti s posouzením otázky závažnosti žalovaného jednání a možnosti účinné ochrany společnosti před opětovným pácháním obdobného jednání ze strany obžalovaných nelze pominout ani závěry odborného psychiatricko-psychologického vyšetření jejich osob znalci z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie MUDr. Vlastimilem Tichým a odvětví klinická psychologie PhDr. Jiřím Klose, Ph.D., dle kterých nebylo jednání obžalovaných Michaela Š., Daniela D., Petra K., Libora S., Petra S. a Miloslava M. ovlivněno žádnou duševní chorobou ani organickým poškozením centrální nervové soustavy či patickým afektem nebo opilostí. Jejich jednání bylo vědomé, s jasně formulovaným cílem, jejich racionální rozvaha nebyla nikterak narušena, motivace vychází ze struktury jejich osobnosti, z jejich morálních

a etických postojů a aktuálního stavu, přičemž hlavní a vedoucí motivační linií při páchaní žalovaného jednání byl zisk nebo získání jiné materiální výhody či prospěchu. U žádného z obžalovaných nebyla psychologickým ani psychiatrickým vyšetřením prokázána agresivita jako primárně pudový rys či jako trvalá osobnostní dispozice a zdroj chování a jednání, a to včetně zátěžových situací či opilosti. Podle psychologického vyšetření je prognóza resocializace obžalovaného Michaela Š. znalci hodnocena jako obzvláště ztížená, téměř vyloučená (vyjádřená pod body 5) až 6) na orientační pomocné škále: 1) výborná, 2) velmi dobrá, 3) dobrá, 4) ztížená, 5) obzvláště ztížená, 6) téměř vyloučená a 7) vyloučená). V případě obžalovaných Daniela D., Petra K. a Libora S. je prognóza jejich resocializace hodnocena jako obzvláště ztížená (vyjádřená pod bodem 5) na výše citované orientační pomocné škále). Naproti tomu podle závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychiatrie - klinická psychologie, zpracovaného dne 16.06.2014 PhDr. Jiřím Jelenem a MUDr. Jana Fritzovou, který byl v řízení před soudem vyžádán a předložen obhajobou obžalovaného, je pravděpodobnost resocializace obžalovaného Petra K. hodnocena jako snížená, ale možná. V anamnéze obžalovaného je přítomna trestná činnost, jeho potrestání dle znalců nevedlo k zábraně dalších dissociálních projevů, zůstává přítomna zvýšená svoditelnost jeho osoby k delikvenci, nicméně obžalovaný je schopen sociálního učení, není vyloučena možnost ovlivnit jeho postoje, přičemž s ohledem na vazby k rodině se bude pravděpodobně ochoten identifikovat s cíli resocializačních programů. V případě obžalovaného Petra S. byla prognóza jeho resocializace znalci hodnocena jako reálná, ale ztížená (vyjádřená pod bodem 4) na shora citované orientační pomocné škále). Rovněž v případě obžalovaného Jiřího P. nebyly ve vztahu k jeho deliktnímu jednání znalci zjištěny žádné příčinné psychopatologické mechanismy, jeho jednání nebylo ovlivněno žádnou duševní chorobou ani organickým poškozením centrální nervové soustavy, patickým afektem či patickou opilostí. Žalované jednání, jímž byl obžalovaný shledán vinným, bylo v celém průběhu zcela srozumitelné, vysvětlitelné normálními psychologickými mechanismy, kde hlavní a vedoucí motivační linie z psychologického hlediska souvisí především s osobnostními charakteristikami obžalovaného, především jeho sociální závislostí a snadnou manipulovatelností. Prognóza resocializace obžalovaného P. je oběma znalci hodnocena jako reálná, velmi dobrá (vyjádřená pod bodem 2) na shora citované orientační pomocné škále). V případě obžalovaného Miloslava M. pak byla prognóza resocializace jeho osoby znalci hodnocena jako reálná, dobrá (vyjádřená pod bodem 3) na shora citované orientační pomocné škále).

Na straně obžalovaných Michaela Š., Daniela D., Libora S. a Jiřího P. soud jako k polehčující okolnosti přihlédl k jejich částečnému doznání a v případě obžalovaných Jiřího P. a Miloslava M. i k jejich dosavadní trestní bezúhonnosti, když obžalovaný P. nebyl doposud vůbec soudně trestán, zatímco na obžalovaného M., který byl v minulosti jedenkrát soudně trestán, je v důsledku osvědčení se ve zkušební době podmíněného odsouzení třeba pohlížet jako na osobu dosud netrestanou. Soud naproti tomu nepřihlédl jako k polehčující okolnosti k tvrzené lítosti obžalovaných Š. a K., neboť z okolností, za kterých byly dané projevy učiněny, včetně jejich obsahu, je nelze považovat za upřímně míněnou sebereflexi při zhodnocení negativních dopadů jimi páchané trestné činnosti na osoby poškozených a životy jejich blízkých,

nýbrž jde o litování sebe samých a svých rodinných příslušníků v důsledku odhalení jimi páchané trestné činnosti a vidiny očekávaného výkonu citelného trestu. Žádný z obžalovaných přitom nepodnikl jakékoliv vážně míněné kroky spojené s případnou náhradou škody způsobené samotným poškozeným, popř. v případě jejich usmrcení jejich nejbližším rodinným příslušníkům. Vzhledem ke všem těmto skutečnostem je tudíž na místě všem obžalovaným ukládat takový druh a výměru trestu, jímž by byla zajištěna účinná ochrana společnosti před případným opětovným pácháním trestné činnosti ze strany jejich osob, pročež na ně lze působit toliko citelným trestem spojeným s bezprostředním omezením jejich osobní svobody, neboť jakýkoliv jiný druh trestu by odpovídajícím způsobem nevystihoval závažnost žalovaného jednání, okolnosti jeho spáchání a osobní poměry obžalovaných, kteří se předmětnou, předem podrobně promyšlenou, naplánovanou a záhy sériově páchanou trestnou činností násilného charakteru snažili získat značný finanční profit na úkor poškozených.

Pro výkon uložených trestů byli všichni obžalovaní ve smyslu § 56 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku zařazeni do věznice se zvýšenou ostrahou, neboť jim byl trest ukládán jednak za trestný čin spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny ve smyslu § 108 tr. zákoníku, jednak za zvlášť závažný zločin ve výměře vyšší než osm let, přičemž obžalovaným Michaelu Š., Liborovi S. a Petru K. byl uložen výjimečný trest za podmínek § 54 tr. zákoníku. Současně nelze pominout ani skutečnost, že obžalovaní Michael Š., Libor S., Daniel D., Petr K. a Petr S. již v minulosti byli ve výkonu trestu pro úmyslný trestný čin, přičemž se žalovaných skutků dopouštěli ve zkušební době podmíněného propuštění. Za daného stavu, kdy obžalovaným Michaelu Š. a Liborovi S. byl uložen trest odnětí svobody na doživotí, nebyly na straně žádného z ostatních obžalovaných v této trestní věci soudem shledány zákonné podmínky pro jeho zařazení do věznice mírnějšího typu ve smyslu § 56 odst. 3 tr. zákoníku. Stanovený druh a výměra trestu se zařazením do příslušného typu věznice by podle názoru soudu měly na jedné straně posílit výchovný vliv uložené sankce na osoby jednotlivých obžalovaných a zároveň jim pomoci při uvědomění si následků vlastní trestní odpovědnosti za předmětné jednání, jakož i dostatečným způsobem zajistit ochranu společnosti před případným dalším delikventním chováním ze strany jejich osob. Stanovený druh a výměra trestu by měly současně náležitým způsobem vyjadřovat závažnost a význam trestním zákoníkem chráněného společenského zájmu, který byl protiprávním jednáním obžalovaných narušen, tj. význam ochrany lidského života a svobody rozhodování před neoprávněnými zásahy ze strany třetích osob.

S ohledem na charakter, rozsah a četnost žalovaného jednání, jehož se obžalovaní, jako členové zločinecké skupiny s propracovanou vnitřní organizační strukturou a přesným rozdělením rolí jejich jednotlivých aktérů, dopouštěli primárně za účelem získání majetkového prospěchu velkého rozsahu na úkor jednotlivých poškozených, které podle jejich odhadovaných majetkových poměrů jako vhodné oběti předem vytipoval obžalovaný Michael Š., který je následně pod falešnou záminkou a falešnou identitou vylákal do zahraničí, kde byli obžalovanými přepadeni, uvězněni a přinuceni k poskytnutí nezbytné součinnosti pro převod jejich finančních

prostředků, a poté případně usmrceni, byly na straně obžalovaných Michaela Š., Libora S. a Petra K., jimž byl uložen výjimečný trest, jakož i na straně obžalovaného Daniela D., který byl uznán vinným celkem třemi zvlášť závažnými zločiny, soudem shledány všechny zákonné podmínky ustanovení § 66 odst. 1 tr. zákoníku pro souběžné uložení trestu propadnutí majetku, jenž by postihl celý majetek těchto obžalovaných.

V dané věci byly současně shledány zákonné podmínky ustanovení § 70 odst. 1 písm. a), b), c) tr. zákoníku pro uložení trestu propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty osobám obžalovaných Michaela Š., Daniela D., Libora S., Petra K., Miloslava M. a Jiřího P. jako jejich vlastníkům, a to movitých věcí podrobně specifikovaných shora ve výrokové části tohoto rozsudku, neboť podle výsledků provedeného dokazování, včetně doznání samotných obžalovaných ve spojení s provedenými listinnými důkazy se jedná jednak o věci, které byly obžalovanými přímo užity při páčání jednotlivých skutků, jimiž byly shledáni vinnými (tj. v případě obžalovaného Š. notebook zn. Acer, v.č. LXRHK0212213418798160,1 včetně napájecího kabelu, mobilní telefon zn. Nokia C1, IMEI 35040047785798, SIM karta Vodafone č. 8942031012372285265V128, Apple I-Pad, nezjištěného IMEI, v károvaném pouzdře zn. Burberry, flash disk zn. Kingstone č. DTGE9, 16 GB, čepice s kšiltem, bílé barvy, se symbolem NIKE, fotoaparát zn. Sony, v.č. 6955137 s baterií a paměťovou kartou zn. Sony 2GB č. MSMT26EA30L1LAUEJ10SA000SK1LGEB, mobilní telefon zn. Samsung, navigace zn. Garmin Nuvi 1350, v.č. 1NQ268335, skládací mapa Francie s ručně psanými poznámkami, mobilní telefon zn. Apple I-Phone s prasklým displejem a nápisem Automobili Lamborghini; v případě obžalovaného D. mobilní telefon bílé barvy zn. Apple I-Phone 4S , IMEI 013186001026147, včetně MIKRO SIM KARTY s označením T-mobile, notebook zn. HP, č. 6060B1196301 ICC, včetně zdroje č. CT:WBGSK0AAR0E1E1, mobilní telefon zn. Nokia, IMEI353659/05/885524/4,IMEI č. 2-353659/05/885525/1 bez SIM karty, mobilní telefon zn. SAMSUNG, model GT-E1170, IMEI 358668/03/079297/4, bez SIM karty; v případě obžalovaného K. mobilní telefon zn. Nokia C1, černé barvy, IMEI 353281053245345, včetně baterie a SIM karty zn. O2 894202032270266051; v případě obžalovaného Libora S. mobilní telefon zn. Sony Ericsson K310i, bez SIM karty, IMEI : 351559017134610, šedé barvy, bez paměťové karty, mobilní telefon zn. LG KG130, bez SIM karty, IMEI : 355311018143331, šedočerné barvy, bez paměťového média, mobilní telefon zn. NOKIA 3310, IMEI : 350699206760121, bez paměťového média, pánská čepice tmavé barvy, notebook zn. ASUS, Pro 5MT, výr.č. BAN0BC237359435, bez nabíjecího kabelu, mobilní telefon zn. Nokia 6300, IMEI 354835029713196, včetně SIM karty Vodafone č. 8942031010042933926-V1-3, paměťové karty micro SD č. SMS128ffes a baterie, notebook zn. Packard Bell, výr. č. NXC1FES022246261641601, včetně napájecího kabelu, tablet zn. Goclever Tab R75, v.č. první tři znaky nečitelné dále R75121220746; v případě obžalovaného P. interní disk zn. Western Digital 500 GB, ser.č. WXNX08NV7873, mobilní telefon zn. Nokia, model E-52-1 IMEI 359327038293027, včetně SIM karty zn. O2 č. 894202032211229905, paměťové karty Micro SD 1GB 1004U66844D a baterie, stolní počítač zn. HP, v.č. VN904EA#AKB, stolní počítač zn. HP Elite 7500, SER MT, ser. č. CZC2260N57, tablet zn. Apple I-Pad 64 GB, IMEI 013214000250839, ser.č. DYTHGTG5DVGGM, včetně obalu s nápisem Built), dále o věci, které byly obžalovanými k páčání trestné

činnosti určeny (tj. v případě obžalovaného Libora S. kovový „boxer“ zn. Bodyguard a flash disc zn. EMTEC, červené barvy a v případě obžalovaného M. kovový „boxer“ ze žlutého kovu), jakož i o věci, které byly obžalovanými trestnou činností získány (tj. v případě obžalovaného Š. finanční hotovost ve výši 1.190,- EUR, 46.900,- Kč a 700,- USD, která byla zajištěna při domovní prohlídce provedené dne 26.03.2013 v místě jeho bydliště na adrese xxx a v případě obžalovaného Libora S. finanční hotovost ve výši 150.000,- Kč, která byla zajištěna při domovní prohlídce provedené dne 25.06.2013 v místě jeho bydliště na adrese Xxx – xxx). Soud v daném případě přikročil k uložení tohoto druhu trestu z důvodu zajištění nezbytné ochrany společnosti, jakož i života, zdraví, svobody a majetku dalších subjektů před případným opětovným zneužitím těchto věcí osobami obžalovaných k dalšímu páchaní identické, popř. jiné obdobné trestné činnosti či k užívání těchto věcí (v podobě zajištěné finanční hotovosti) obžalovanými nebo jinými osobami jako výnosu z jimi páchané trestné činnosti.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu uložil soud obžalovaným Michaelu Š., Liborovi S. a Miloslavu M. povinnost zaplatit poškozenému Ondřeji T., který se řádně a včas připojil s nárokem na náhradu škody k danému trestnímu řízení, částku ve výši 1.998.839,45 USD, neboť v daném řízení byla prokázána příčinná souvislost (tzv. kauzální nexus) mezi jednáním obžalovaných popsáním shora ve výrokové části tohoto rozsudku pod bodem A. II. 1. a majetkovou škodou způsobenou poškozenému, a to násilným přinucením k bezhotovostnímu převodu částky ve výši 1.995.000,- Kč ze svého bankovního účtu na účet obžalovaného Š. a výběrem hotovosti v celkové výši 2.700,- € prostřednictvím kreditní karty, jež byla poškozenému obžalovanými odňata. K náhradě způsobené škody, která nebyla poškozenému doposud ani zčásti obžalovanými nahrazena a jejíž výše byla prokázána doznáním obžalovaného Š. ve spojení s výpovědí poškozeného T., svědka B., osobního bankéře poškozeného, a bankovními výpisy o provedených převodech a hotovostních výběrech, byli obžalovaní jako spolupachatelé daného jednání zavázáni solidárně, tzn. společně a nerozdílně. Výše přiznaného nároku na náhradu škody pak odpovídá součtu poškozeným převedené částky ve výši 1.995.000,- USD na bankovní účet obžalovaného Š. a částky ve výši 2.700,- € vybrané prostřednictvím jeho kreditní karty (tj. dle aktuálního kurzovního lístku ČNB ke dni provedených výběrů částky ve výši 3.839,45 USD). Výrok o plnění v penězích byl v daném případě vyjádřen v cizí měně, a to v USD, neboť celková škoda byla poškozenému dle výsledků provedeného dokazování způsobena právě na jeho peněžních prostředcích v cizí měně (v USD a €) a poškozený sám o takový postup ve svém písemném návrhu, jímž nárok na náhradu škody řádně uplatnil, sám výslovně požádal. Jelikož se poškozený Ondřej T. k tomuto trestnímu řízení připojil s nárokem na náhradu způsobené majetkové škody v celkové výši 2.000.000,- USD, byl s ohledem na výše uvedená zjištění podle § 229 odst. 2 tr. řádu se zbytkem svého nároku na náhradu škody odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť jeho nárok byl po provedeném dokazování, zejména s ohledem na celkový součet trestnou činností obžalovaných odčerpaných finančních prostředků a jejich přepočtení na měnu USD, prokázán co do důvodů, resp. co do výše, pouze částečně.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu uložil soud obžalovaným Michaelu Š., Liborovi S., Danielu D., Petrovi K. a Jiřímu P. povinnost zaplatit poškozeným Janě W., jako matce poškozeného, a Jitce N., jako družce poškozeného, které se řádně a včas připojily s nároky na náhradu škody k danému trestnímu řízení, každé částku ve výši 240.000,- Kč, neboť v daném řízení byla prokázána příčinná souvislost (tzv. kauzální nexus) mezi jednáním obžalovaných popsáním shora ve výrokové části tohoto rozsudku pod bodem A. II. 3. a nemajetkovou újmou způsobenou poškozeným, a to násilným usmrcením poškozeného Miroslava W., ve vztahu k němuž byly osobami blízkými ve smyslu § 125 tr. zákoníku. K náhradě způsobené škody, která nebyla poškozeným doposud ani zčásti obžalovanými nahrazena, byli obžalovaní jako spolupachatelé daného jednání zavázáni solidárně, tzn. společně a nerozdílně. Výše přiznaného nároku na náhradu nemajetkové újmy byla podpůrně odvozena od výše jednorázového odškodnění náležejícího pozůstalému partnerovi a pozůstalému rodiči v případě usmrcení poškozeného dle právní úpravy účinné v době, kdy k tomuto usmrcení došlo, tj. v listopadu 2012 (§ 444 odst. 3 písm. a), c) zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník). Naproti tomu v případě Silvie W., pozůstalé dcery poškozeného Miroslava W., soud tuto poškozenou dle § 229 odst. 1 tr. řádu zcela odkázal s jejím nárokem na náhradu způsobené škody na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť poškozená, jejímž návrhem je soud v rámci adhezního řízení striktně vázán, uplatnila nárok na náhradu majetkové škody ve výši 1.824.939,- Kč, a to toliko v souvislosti s bezhotovostním převodem a hotovostním výběrem finančních prostředků z dvou bankovních účtů, k nimž měl poškozený Miroslav W. dispoziční právo. V této souvislosti je však třeba konstatovat, že majitelem obou dotčených účtů a tedy i finančních prostředků, které se na nich v době žalovaného jednání nacházely, byla dle bankovních výpisů obchodní společnost Xxx, nikoli poškozený W., který pro danou společnost vykonával pracovní činnost a z tohoto titulu měl v žalovaném období v držení kreditní karty vydané k oběma účtům, k nimž měl dispoziční právo.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu soud dále uložil obžalovaným Michaelu Š., Liborovi S., Danielu D., Petrovi K. a Petrovi S. povinnost zaplatit poškozeným Dagmar V., jako manželce poškozeného, a Monice K. a Romaně N., jako dcerám poškozeného, které se řádně a včas připojily s nároky na náhradu škody k danému trestnímu řízení, každé částku ve výši 240.000,- Kč, neboť v daném řízení byla prokázána příčinná souvislost (tzv. kauzální nexus) mezi jednáním obžalovaných popsáním shora ve výrokové části tohoto rozsudku pod bodem A. II. 4. a nemajetkovou újmou způsobenou poškozeným, a to násilným usmrcením poškozeného Pera V., ve vztahu k němuž byly osobami blízkými ve smyslu § 125 tr. zákoníku. K náhradě způsobené škody, která nebyla poškozeným doposud ani zčásti obžalovanými nahrazena, byli obžalovaní jako spolupachatelé daného jednání zavázáni solidárně, tzn. společně a nerozdílně. Výše přiznaného nároku na náhradu nemajetkové újmy byla podpůrně odvozena od výše jednorázového odškodnění náležejícího pozůstalému manželovi a každému pozůstalému dítěti v případě usmrcení poškozeného dle právní úpravy účinné v době, kdy k tomuto usmrcení došlo, tj. v březnu 2013 (§ 444 odst. 3 písm. a), b) zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník). Naproti tomu ve vztahu k poškozenými společně požadované náhradě majetkové škody jednak ve výši 212.312,- Kč za

provedené výběry hotovosti prostřednictvím kreditních karet, jež byly obžalovanými poškozenému při žalovaném jednání přímo odňaty, a dále ve výši 363.000,- € za odčerpané finanční prostředky, jež byly obžalovanými převedeny z bankovního účtu poškozeného, vedeného u Deutsche Bank v SRN, na účet vedený na jméno Zdeněk M. v Oberbank v Rakousku, soud poškozené pozůstalé odkázal s uplatněním jejich nároku na náhradu této škody na řízení ve věcech občanskoprávních ve smyslu § 229 odst. 2 tr. řádu. K tomuto závěru je soudem veden zejména tím, že oprávněným disponentem obou bankovních účtů vedených u ČSOB a.s. a Citibank Europe, ze kterých byly v době od 08.03.2013 do 12.03.2013 prostřednictvím vydaných kreditních karet obžalovanými Š. a D. realizovány výběry hotovosti v italském Miláně, byl poškozený, jenž byl v rámci žalovaného jednání usmrcen, přičemž soud neměl k dispozici žádné relevantním způsobem prokázané informace o výsledku probíhajícího dědického řízení po jeho osobě jako zůstaviteli, a tedy o vyřešení otázky právního nástupnictví stran nároku poškozeného na náhradu této majetkové škody, když důkazní břemeno k prokázání důvodnosti svého nároku a oprávněnosti jeho výše nese v rámci adhezního řízení sama poškozená strana. Ve vztahu k finančním prostředkům ve výši 363.000,- €, jež byly obžalovanými neoprávněně převedeny z bankovního účtu poškozeného, vedeného u Deutsche Bank v SRN, na účet vedený na jméno Zdeněk M. v Oberbank ve Vídni, nelze pominout skutečnost, že tyto prostředky byly v plné výši předběžným opatřením příslušných justičních orgánů Rakouské republiky zablokovány na dotčeném účtu v Oberbank, pročež žádné okolnosti nebrání jejich následnému vrácení oprávněnému subjektu, tj. pozůstalé manželce Dagmar V., která se po smrti poškozeného stala oprávněnou majitelkou daného účtu, resp. po jejím úmrtí v červnu 2014 do probíhajícího dědického řízení po její osobě jako zůstavitelce.

Ve vztahu k osobě poškozeného Jiřího Č., který se k tomuto trestnímu řízení v souvislosti s jednáním popsáním pod bodem A. II. 5. připojil s nárokem na náhradu majetkové škody v celkové výši 182.404,- Kč, soud po provedeném dokazování poškozeného ve smyslu § 229 odst. 1 tr. řádu zcela odkázal s uplatněním jeho nároku na řízení ve věcech občanskoprávních. Poškozený sám ve svém návrhu uvedl, že požadovaná částka odpovídá vynaloženým nákladům na jeho cestu soukromým letadlem z Prahy do Nice dne 08.03.2013, kam byl pod falešnou záminkou obchodní schůzky dříve vylákán obžalovaným Michaelem Š. vystupujícím pod jménem Robert K.. Poškozený však ve shodě s obžalovaným Š. potvrdil, že těsně před plánovaným termínem odletu byla daná schůzka obžalovaným zrušena, načež se i přes tuto okolnost sám rozhodl do Nice v doprovodu svých rodinných příslušníků odletět, neboť zde měl naplánovaný i jiný program. Za daného stavu tak nebyla prokázána přímá příčinná souvislost mezi poškozeným vyčíslenými náklady na soukromý let do Nice a jednáním obžalovaných popsáním shora pod bodem A. II. 5., neboť poškozený dané náklady vynaložil až poté, co obžalování od dokonání svého plánu na jeho únos upustili, o čemž jej obžalovaný Š. den před odletem, tj. 07.03.2013, informoval, načež poškozený do Nice dobrovolně odletěl za jiným účelem.

Ve vztahu k osobě poškozeného Miroslava B. a jeho nároku na náhradu majetkové škody ve výši 415.006.600,- Kč, jež mu měla být způsobena odcizením olejomalby

s portrétem mladé ženy připisované A. Renoirovi a cyklu deseti kreseb signovaných P. Picasso při jeho loupežném přepadení dne 18.06.2012 (bod B. III.) soudu nezbylo, než jej s jeho nárokem zcela odkázat na řízení ve věcech občanskoprávních ve smyslu § 229 odst. 3 tr. řádu, neboť soud obžalované Michaela Š., Libora S. a Petra S. podle § 226 písm. c) tr. řádu zprostil ve vztahu k tomu jednání, jímž měla být poškozenému tato škoda způsobena, podané obžaloby.

Ve vztahu k osobě poškozeného Martina S. (bod A. II. 2.) nebylo o jeho případném nároku na náhradu škody způsobené jednáním obžalovaného Michaela Š. nikterak rozhodováno, neboť poškozený sám ještě před zahájení dokazování v řízení před soudem výslovně uvedl, že se k tomuto trestnímu řízení s žádným nárokem na náhradu škody nepřipojuje, neboť mu žádná faktická škoda nevznikla.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8/osmi/ dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu majetkové škody, náhradu nemajetkové újmy v penězích nebo vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě majetkové škody, náhradě nemajetkové újmy v penězích nebo vydání bezdůvodného obohacení. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být ve lhůtě k jeho podání nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterém výroku je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného. Práva odvolání se nemůže účinně domáhat ten, kdo se tohoto práva svým výslovným prohlášením již jednou vzdal.

Byl-li obžalovaný soudem odsouzen za zločin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a poškozenému byl současně alespoň zčásti přiznán nárok na náhradu škody, má podle § 228 odst. 4 tr. řádu poškozený právo žádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený v takovém případě podává soudu, který rozhodoval v I. stupni.

V Praze dne 18. července 2014

JUDr. Tomáš Durdík
předseda senátu

za správnost vyhotovení: